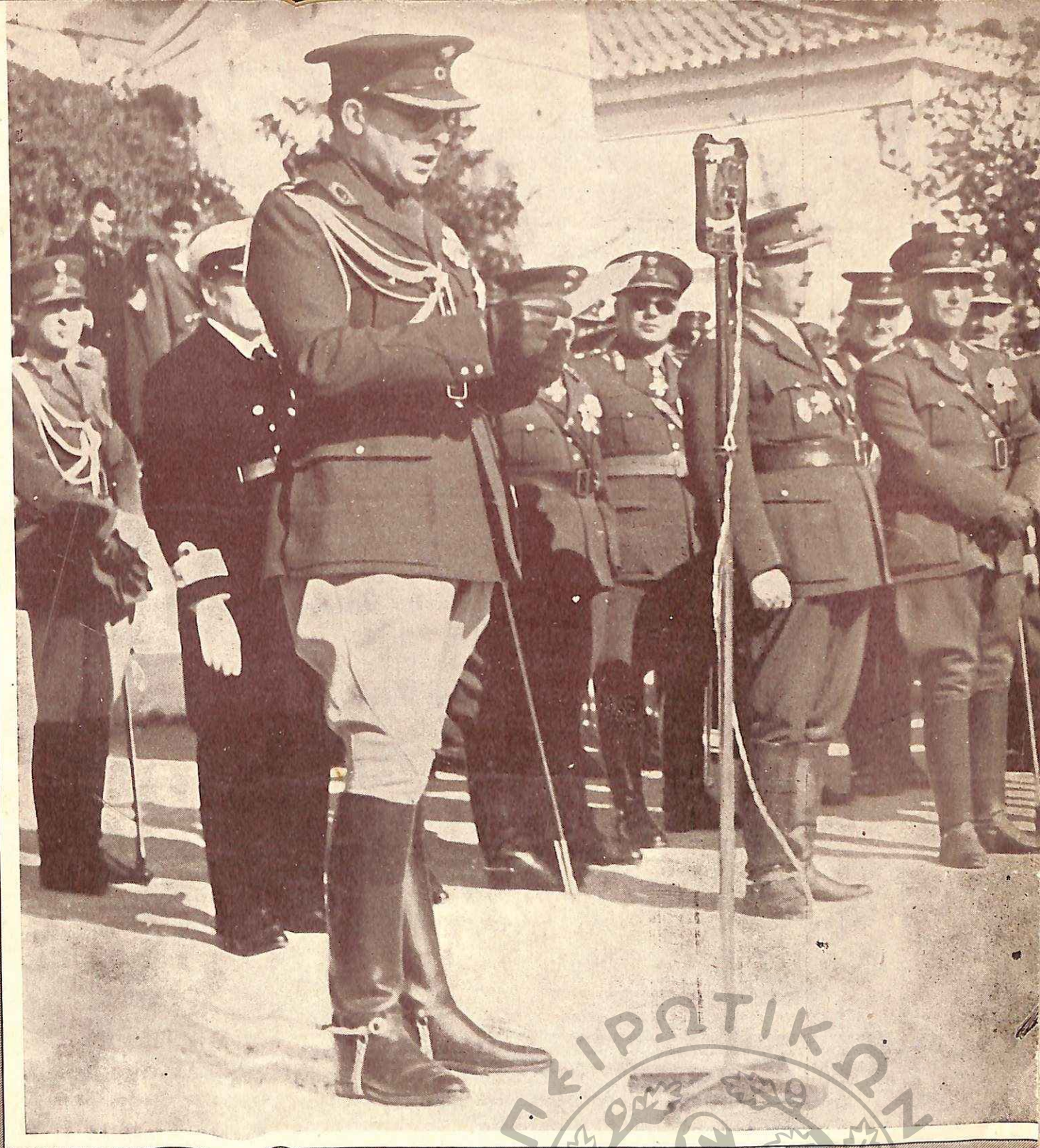

ἡ Θεοδαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1^{ον} ΦΥΛΛΟΝ 8

«Ένας άξιος άνθρωπος, ό οποίος είργασθη και έγινε κάτι, ποτέ δέν θα πάη χαμένος, έκτός βέβαια άν ό Θεός του άφαιρέση τήν ζωήν. Έχετε αύτήν τήν πεποίθησι και τραβήξετε μπροστά».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Μή σκέπτεσθε εις τήν πόρταν τής ζωής, όπου εισέρχεσθε, μή σκέπτεσθε ότι ή ζωή είναι ένα δυστύχημα, ένας όλεθρος εις τόν όποιον πρόκειται νά καταποντισθήτε».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θά ύποφέρετε εις τήν ζωήν σας, άν θελήσετε νά είσθε άληθινοί, όπως πρέπει νά είσθε και θά θέλετε νά είσθε. Άν θέλετε νά είσθε έπιστήμονες, λειτουργοί τής έπιστήμης πραγματικοί, ιερείς τής έπιστήμης, άν θέλετε νά είσθε Έλληνες παλαίοντες δια μέγάλα ιδανικά, θά ύποφέρετε εις τόν βίον σας. Και θα ύποφέρετε και πολύ. Και οι πλούσιοι και οι εύποροι από σας, όσοι είσθε, θά ύποφέρετε, άκόμη δέ περισσότερο οι πτωχοί. Στερήσεις πάσης άπόψεως, έναντιότητες τής τύχης, έναντιότητες τών ανθρώπων, κακοτυχία, όλα θά σας έλθουν. Άλλά τί νομίζετε; Νομίζει κανείς από σας ότι προορισμός του βίου είναι ή άπόλαυσις; Πρέπει νά έννοήσετε ότι ή μεγαλυτέρα εύτυχία, τήν όποιαν έδωκεν ό Θεός εις τόν άνθρωπον, είναι νά παλαίη και νά ύποφέρη εις τήν ζωήν του. Ό άνθρωπος ό όποιος δέν έννοει ότι αύτή είναι ή εύτυχία δέν έχει έννοήσει τήν άξίαν τής ζωής».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Υπάρχει στάδιον άνοικτόν δι' εκείνους οι όποιοι θέλουν νά ζήσουν έλευθέρως, νά εργασθούν έλευθέρως όπως προαγάγουν και τόν έαυτόν τους και τήν Κοινωνίαν και τόν Έθνος όλόκληρον και γίνουν πιστοί ύποστηρικταί και συντρέχοντες τόν σημερινόν Κράτος».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Μίαν μόνον έλευθερίαν δέν σας αφήνω. Νά βλάψετε τó σύνολον, όλόκληρον τήν Κοινωνίαν. Τό Κράτος τής 4ης Αυγούστου δέν θά σας αφήση ποτέ αύτήν τήν έλευθερίαν. Όποιος δέ από σας φαντάζεται ότι ήμπορεί νά γίνη έλεγκτής, άρα και ύπερτερος από τó Κράτος, θά παραλογίζεται».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ

ΡΟ όλίγου καιρού τó Υπουργείον τών Στρατιωτικών εξέδωκεν έγκύκλιον για νά ύπομνήση εις τούς νέους στρατιώτας τόν σεβασμόν που όφείλεται από μέρους των εις τούς ζώντας πολεμιστάς τών έθνικών άγώνων και ιδιαίτερα εις εκείνους έξ αυτών, που φέρουν έμφανείς τās διακρίσεις τής θυσιαστικής όρμής που τούς ένέπνεεν όταν έπολεμούσαν για νά προασπίσουν και νά επεκτείνουν τά σύνορα τής Πατρίδος — τά τραύματα και τήν άναπηρίαν των.

Νά περιγράψωμε τώρα τήν συγκίνησιν που άναμοχλεύει μέσα εις τās ψυχάς και εις τās συνειδήσεις αύτή ή έγκύκλιος; Θά ήτο κάπως περιτόν. «Ό,τι έλληνικόν και πιό πολύ άκόμη, ό,τι άνθρωπινον έχομε μέσα μας, ήτο φυσικόν ν' άναστασθώ με μόνην τήν σκέψιν ότι έχρειάσθηκε νά βγῇ ένα χαρτί για νά ύπενθυμίση στούς νέους κάτι που έπρεπε νά τούς καίη και νά τούς φλογίξη, τόν σεβασμό και τόν θαυμασμό για κείνους που έκαμαν μεγαλύτερη και ένδοξότερη τήν Πατρίδα.

Αυτό όμως είναι άλλο θέμα, που έχει, βέβαια, και αύτό τήν εξήγησί του. Άλλά αύτή ή εξήγησι θά μάς πηγαινε μακριά, πολύ έξω ίσως από

τó σκοπό αύτου του άρθρου. Άρκετό είναι νά θυμηθώμε τήν άνατρεπτική πλημμύρα που άμέσως έπειτα από τόν πόλεμο εξαμολύθηκε επάνω από τόν Κόσμο και που χρόνια είχε κλυδωνίσει, μαζί με τούς άλλους τόπους, και τόν δικό μας. Χρόνια δολάκαιρα αφήναμε τήν ψυχή μας και τήν ψυχή του λαού μας με τά ιερώτερα της αισθήματά, με αύτά που έζησε και έθάμπωσε τόν κόσμο επί χιλιετηρίδας, άνυπεράσπιστη νά τήν γυμνώη από όλες τις άρετές, και από όλες τις όμορφίες της τó φοβερό κύμα τής άσεβείας, τó κύμα τών βαρβάρων είκονοκλαστικών ιδεών που έφταναν από τις χώρες του ζόφου και του τρόμου. Χρόνια δλοι μαζί οι πολιτικοί, ή ιθύνουσα κοινωνία, οι σπουδασμένοι κι' οι γραμματικοί, τó βιβλίο και οι έφημερίδες, δέν έκαναν τίποτε άλλο από τó νά καλλιεργούν τόν δισταγμό, νά σπείρουν τήν άμφιβολία, για όλες εκείνες τις άρχές και τις ιδέες που έστήριξαν σε χαλεπούς καιρούς τή ζωή του και έφώτισαν με θαυμαστά έργα τις καλές ώρες τής Ιστορίας του.

Κι' έπρεπε νά βγῇ μιá μέρα ένας άνθρωπος, ένας άντρας, που επόνεσε μοναχός του, μαζευσμένον και συμπυκνωμένον τόν πόνον όλου του λαού και μαζί τόν πόνον όλων τών έλληνικών γενεών

πού πέρασαν και περισσότερό ακόμα τόν πόνο των γενεών που έρχονται και να όρθωση τη δύναμι και την πνοή του έναντίον αυτής της καταστροφικής πλημμύρας, της παρακμής και του ξεπεσμού, που εις την βαθύτερή της ουσία δεν ήταν παρά πλημμύρα άσεβειας. "Επρεπε να βγῇ ένας άντρας για ν' άδράξη με τὰ χέρια του και να στρέψη την πορεία της έθνικής ζωής προς ό,τι ἦτο ανέκαθεν ιδιόν μας, γνησίως έλληνικόν. Προς τὰς ιστορικές πηγὰς της ζωής μας, προς την αιώνιαν έλληνικήν μας παράδοσιν, προς τὸ πνεῦμα, προς τὸν Θεόν.

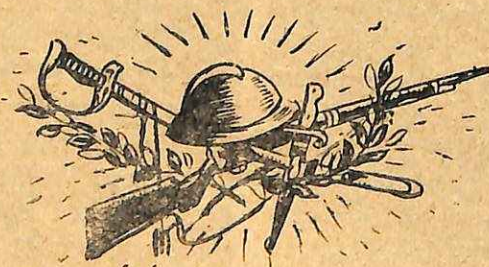
Ἡ ἐγκύκλιος που ανεφέραμε στην αρχή, μαζί με τόσα άλλα, είναι και αυτή καρπὸς και ἀποτέλεσμα αυτής της στροφῆς. Ἡ ἐγκύκλιος ὅμως δείχνει τὸν δρόμο σ' ένα κατ' ἀνάγκην στενὸ και περιορισμένο κύκλο. Ἐνῶ εκείνο που χρειάζεται είναι κάτι πολὺ εὐρὺ και πολὺ γενικό. Και τὸ κάτι αὐτὸ είναι να ξαναζήση και να ξαναεμπεδωθῇ στην ὅλη μας ἀγωγή, και στη ζωή μας ὅλη, σ' όλες τις σφαίρες και σ' όλες τις ἐκδηλώσεις της ὁ ΣΕΒΑΣΜΟΣ. Στὸ σπῖτι και στὸ σχολειό. Στὸ ἐργαστήρι και στὸ δρόμο. Στὸ χωράφι και στὸ ἐργοστάσιο. Ὁ σεβασμὸς ἔχει την θεμελίωσιν του εις τὸ θεῖον. Για τοῦτο ἡ πηγὴ του εἶναι ἀπαρασάλευτος. Ἀπὸ την πηγὴν αὐτὴ παίρνει την ἱερότητα, που μ' αὐτὴν ἀγιάζει τοὺς θεομὸς τοὺς κοινωνικούς. Ὁ σεβασμὸς εἶναι ἡ συνδετική ὕλη κάθε ἱεραρχίας. Στὸ σεβασμὸ στηρίζεται ἡ οἰκογενειακὴ ἀρμονία, ἡ εὐταξία και ἡ εὐπρέπεια. Ἀπ' αὐτὸν ἀντλεῖ τὸ κύρος και την δύναμιν της ἡ ἐξουσία τῶν γονέων, που εις την ἐκδήλωσιν της εἶναι γεμάτη ἀπὸ τρυφερότητα, στοργὴν και ἀγάπην. Αὐτὴ ἡ στοργὴ και ἡ ἀγάπη, που ἀποπνέει ἀσφάλειαν και βεβαιότητα, κάμνει τὸν ζυγὸν της χαροποιόν, γλυκύτατον δεσμὸν.

Ἡ νεότης εἶναι προνόμιον. Τὸ μεγαλύτερον προνόμιον της ἀνθρωπίνης υπάρξεως. Ἡ παρουσία της πλατύνει τοὺς ὀρίζοντας και δίνει τὸ

ἐλπιδοφόρον βάθος εις την προοπτικὴν της ζωῆς. Εἰς τὸ πρόσωπόν της οἱ κουρασμένοι της ζωῆς, αὐτοὶ που ἐπάλαιψαν για ν' ἀνεβούν και ἀπόστασαν ἀνεβαίνοντας, βλέπουν την δυνατότητα και την ὑπόσχεσιν της πραγματοποίησεως τοῦ ονείρου, με τὰ φτερά τοῦ ὁποίου ἐξεκίνησεν ἡ ζωὴ τους. Και ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ εἶναι ἐκεῖνο που διακαίῳνει ὅλην την θλίψιν της ἀπογοητεύσεως, ὅλην την τραγικότητα τῶν ἀνεκπληρώτων πόθων και τῶν ἀπραγματοποιήτων ιδανικῶν.

Οἱ νέοι πρέπει να τὰ γνωρίζουν και να τὰ αἰσθάνωνται ὅλα αὐτά. Ὁ σεβασμὸς θὰ πηγάζῃ τότε αὐθόρμητος και κατακάθαρος, ὡς χαρούμενον καθῆκον, ὡς γλυκύτατον χρέος. Ὡς χρέος πρὸς ὅλους ἐκείνους που ἐδαπανήθησαν στρώνοντες τὸν δρόμο για νὰ περάσουν αὐτοί. "Οχι πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς τῶν πολέμων μόνον, που εἶναι τόσον ἐμφανὲς τὸ δικαίωμά τους ν' ἀπαιτοῦν τὸ σέβας. "Οχι πρὸς τοὺς γονεῖς μόνον, που ὡς πρὸς αὐτοὺς ὁ φυσικὸς δεσμὸς και ἡ στοργὴ κάμνει ἄμεσα ἀπαιτητὸν τὸ χρέος τοῦ σεβασμοῦ. Ἀλλὰ και πρὸς ὅλους ἐκείνους, που ἔξω ἀπὸ τὸν στενὸν οἰκείον κύκλον, πλατύτερα, μέσα εις την μεγάλην οἰκογένειαν της Κοινωνίας και τοῦ ἔθνους ἐκουράσθησαν ἀγωνιζόμενοι, εἴτε ἐπέτυχαν εἴτε ἀπέτυχαν. Πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας και τοὺς ἀποτυχημένους, πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς και τοὺς δυστυχεῖς. Περισσότερον πρὸς τοὺς τελευταίους, γιατί αὐτοὶ ἔχουν πικραθῇ και κουρασθῇ περισσότερο. Ἔτσι τὰ μάτια των, που εἶναι φυσικὸν να εἶναι γυρισμένα πρὸς τὸ μέλλον, θ' ἀπλωθοῦν σεμνά, γεμάτα κατανόησιν πρὸς τὸ παρελθόν και ἡ κατανόησις αὐτὴ θὰ πλατύνῃ περισσότερο την ὄρασιν των, θὰ πλουτίσῃ την πείραν των και θὰ τοὺς δώσῃ τὸν τρόπον να μεταλαμβάνουν ἀπὸ την μυστηριακὴν ἀγιότητα της θυσίας, της μόνης, που σ' ὅλους τοὺς καιροὺς και σ' ὅλους τοὺς τόπους δίδει εις την ἀνθρωπίνην μας φύσιν νόημα και ἀξίαν σχεδὸν θεϊκὴν.

Κδς

Η Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Ἐπουργὸς της Παιδείας ὁ Ἰωάννης Μεταξὰς! Εἶπε τὰ χαρακτηριστικὰ λόγια την πρώτη φορά που ἀνέλαβε τὸ Ἐπουργεῖο: «Ὁφείλετε να γνωρίζετε ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. εἶναι θεσμὸς κρατικὸς, ἔργον μου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζω τὰς μεγίστας ἐλπίδας. Προσεπαθήσαμεν τελευταίως να τὸν προσαρμόσωμεν και με τὸ σχολεῖον, οὕτως ὥστε να ἀλληλοσυμπληροῦνται. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, Κύριοι, Εἶμαι ἀποφασισμένος εἰαν παρῶσιν ἂν ΣΘΗ Οἱ ἈΔΗΦΟΤΕ ἈΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΝΑ ΤΗΝ ΘΡΑΥΣΩ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΝ».

Λόγια που μπορούσε να πῇ μόνο ένας δυνατὸς Ἀρχηγός. Οἱ παρατηρήσεις του ἀπὸ την ἀγρυπνὴ παρακολούθησιν της συναφείας μεταξὺ Ε.Ο.Ν. και σχολείου ἀπὸ την ἀπόφασιν, σ' αὐτὰ τὰ λόγια.

Ἡ σοφὴ και δυνατὴ χειρονομία τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτη να πάρῃ στὰ χέρια του τὰ ἡνία τοῦ ἄρματος της Παιδείας εἶναι σοβαρὴ. Ἡ παρομοίωσις αὐτὴ ἔρχεται στὸ νοῦ μου ἀπὸ μιὰ εἰκόνα που κάποτε κάπου εἶδα. «Τὸ ἄρμα τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου στην ἀρχαία του μυθικὴ παράστασις — τὸ ἄρμα τοῦ ἀνατέλλοντος Νοῦ, που ζητεῖ ἀνάμεσα σὲ μουχλιασμένα σύννεφα, που ἡ ἀμάθεια σκορπίζει, να χύσῃ φῶς και λάμψιν στὸν κόσμον». Αὐτὴ ἦταν ἡ λεζάντα. Ἡ παρομοίωσις δὲν εἶναι και τόσο ἀτυχής.

Χωρὶς τὸ ἄρμα αὐτὸ τοῦ ἀνατέλλοντος Νοῦ, ένας λαὸς θὰ μένῃ στὸ σκοτάδι και καμμιὰ δύναμι δὲν μπορεῖ να τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴ μούχλα και τὴ μαυρίλα, οὔτε ἡ σοφία τῶν προγόνων, οὔτε ἡ κοσμοεγκουμένη τελειότητα της Ἀπολλωνίας ἀπορροφίας.

Ἡ νέα Ἑλλάδα εἶχε κάνει στην ἀρχὴ τοῦ περασμένου αἰῶνα πολλὰ μὴ εὐφρόσυνα πάνω στὸ ἐπίπεδο της Παιδείας. Σὰν ένα νέο κορίτσι, που χρόνια κλεισμένη βρίσκεται ἑαφνικὰ σ' ένα ἡλιοφάνειο μονοπάτι, ἔξω ἀπὸ τὰ κάγκελλά του. Δὲν ξέρει πού να στρέψῃ τὸ βῆμα. Δεξιὰ - ζερβά την χειραγωγοῦσαν οἱ ξένοι. Ξένος στρατός, ξένη κοινωνικὴ ζωὴ, ξένοι κυβερνήτες και ξένη ἐκπαίδευσις.

Οἱ Βαυαροὶ ἐπέμεναν ἀμέσως στην ἰδρυσὶ Πανεπιστημίου. Κι' ἐγινε! Ἡ πυραμίδα ἀρχισε να χτίζεται ἀπὸ την κορφὴ. Στέκονταν στὸν ἀγέρα χωρὶς βάσιν κι' ἦταν μόνον ένα ἐπιφανειακὸ κατασκευάσμα, ζωγραφισμένο φαντασμαγορικὰ στὰ σύννεφα. Ποιὸς Ἑλληνας θὰ μπορούσε τότε να φοιτήσῃ στὸ Πανεπιστήμιο, τὸ ἀνώτατο αὐτὸ ἐργαστήριον της γνώσης και της σοφίας; Και ποιὸς Ἑλληνας θὰ δίδασκε; Ἡρθανε Βαυαροὶ καθηγητές. Δίδασκαν σὲ γερμανικὴ γλῶσσα. Ἀδίκαια χτυποῦσαν με την περίφημη σοφία τους στην ψυχὴ και στὸ νοῦ τῶν ὀλιγαριθμῶν ἀκροατῶν των. Ἡ πυραμίδα της ἑλληνικῆς παιδείας χρειάζονταν βάσιν που δὲν μπορούσε να τεθῇ οὔτε ἀπὸ βασιλιάδες, οὔτε ἀπὸ ὑπουργούς, οὔτε και ἀπὸ ἑακουστούς ξένους καθηγητές. Μόνον ὁ Χρόνος, ὁ πολυδύναμος βασιλιάς, ἔβαλε γεροδύναμα τὴ βάσιν αὐτὴ με τ' ἀγκυρά της τὰ βαρεῖα στην ἐκπαίδευσιν τοῦ ἐλληνόπαίδου τὸ θεμέλιον τοῦ λαϊκοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου. Ἔτσι ἐκείνη ἡ γενεά, μετὰ την ἀπελευθέρωσιν, ἔφκισσε τὸ Πανεπιστήμιο — τὸν ἀνώτατο σταθμὸ της Παιδείας — και τὸ καμάρωνε με σταυρωμένα τὰ χέρια ὡς που ἦρθε ἡ νέα γενεά και τὸ κατέκτησε.

Ὅλες τις κατόπιν δεκαετηρίδες παρὰδερνε ἀληθινὰ

ἡ Παιδεία ἀνάμεσα σὲ παιδαγωγικὴς και μορφωτικὴς θεωρίες ξένες, κάποτε μάλιστα πολὺ ξένες πρὸς την ἑλληνικὴ ψυχροσύνθεσιν. Ἐστάλησαν σωρεῖα οἱ ὑπότροφοι ψυχολόγοι και παιδαγωγοὶ σ' ὅλην την Εὐρώπην. Γυρίζοντας ἔφερνε ὁ καθένας τὸ σάκκο του γεμάτο σοφίες, ὅμως πάντα ξένες πρὸς την ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Και τὸ ἑλληνικὸ παιδί γίνονταν τὸ «λαγουδάκι τοῦ πειράματος» ἢ, κάλλιο, τὸ κεφάλι τοῦ κασίδη, στὸ ὁποῖο ὁ καθένας μάθαινε μπαρμπέρης. Ὅλοι μιλοῦσαν για την ἐπιστήμη και κανεὶς για τὴ ζωὴ. Τί τοὺς ἔμελλεν ἐκείνους ἡ ζωὴ; Μετροῦσαν με σαντιμέτρα την πνευματικὴν ἱκανότητα, με τέστ, με ὅλας τὰς νέας μεθόδους τῶν ξένων παιδαγωγῶν, ὅμως ἀγρὸν ἀγόραζαν για μιὰ ἐθνικὴ ἀγωγή. Κι' αὐτὸ γιατί οἱ ἴδιοι ἔφευγαν ἀπὸ την

Ἑλλάδα χωρὶς νάχουν κλείσει μέσα στὰ στήθεα τους τὴν Ἑλλάδα, και ἐχωνώντας στὰ ξένα την πραγματικότητά της και την ἀνάγκην της γυρίζαν πίσω φουσκωμένοι με θεωρίες και κενὲς σοφίες. Ὅλα εἶχαν φθάσει στην Ἑλλάδα: ἡ μέθοδος Πρεσταλότζι, ἡ Φρεβελιανή, ἡ μέθοδος τοῦ σχολείου Ἑργασίας, ἡ μοντέρνα καταμέτρηση της νοημοσύνης κατὰ τὸν Στέρν, και μόνον ἡ ἐθνικὴ μας ἀγωγή πάθαινε τὴν πιὸ κωμικοτραγικὴ ἀσάφεια.

Πρὶν ἀπὸ την ἀπελευθέρωσιν της χώρας μας ἔλειπαν ὅλα αὐτὰ τὰ σπουδαῖα και τὰ τρανὰ, τὰ μοντέρνα και ἐκπληκτικά, ἔμενε ὅμως ἡ ἐθνικὴ ἀγωγή με τὸ:

«Φεγγαράκι μου λαμπρὸ
φέγγε μου να περπατῶ...».

Τότε σκοπὸς ἦταν ἡ διατήρησις της γλώσσης και τοῦ ἐθνισμοῦ. Ἀργότερα ξεχάστηκαν ὅλα αὐτὰ ὡς τετριμμένα κι' ἀνάξια προσοχῆς κι' ἀρχίσανε να μεταδίδονται γνώσεις και πάλι γνώσεις, που ἀγγίζαν τὸν νοῦ χωρὶς να ἔχουν την δύναμιν να διαμορφώσουν την ψυχὴ και τὸν χαρακτήρα για την κατανόησιν και τὴ δράσιν πρὸς την ἐθνικὴν ὑπόστασιν.

Ἀκόμα δὲν εἶχε ἀνανήψῃ ἡ Παιδεία ἀπὸ την ἀρρώστειαν της γνωσεομανίας, που ἐδημιούργησε τις τάξεις τῶν μορφωμένων φαντασμένους και φουσκωμένους, και τὴν πλάκωσε ἄλλο μεγάλο κακόν: ἡ κομμουνιστικὴ ἀποσύνθεσις.

Μὲ πείσμα, με τρομερὴ ἐπιμονή, ἀπλώσε τὰ πλοκάμια της στὸν κλάδο αὐτὸ της ζωῆς μας! Δὲν ὑπάρχει μέσο που να μὴ μεταχειρίστηκε κι' οὔτε τρόπος που να μὴ μετῆλθε. Οἱ μορφωμένοι, που εἶχαν μόνον γνώσεις και καμμιὰ ἐθνικὴ συνείδησιν, ἔπεσαν πρώτοι θύματά της. Ἐθῆλεπαν μέσα στίς ὑποσχέσεις και τις θεωρίες της οὐκ ἔχον τὴ δύναμιν τοῦ προλεταριάτου, παρὰ τὴν πτώσιν τοῦ συνόλου και τὴν ἀτομικὴ τους ἀποθῆωσιν. Γύρευαν πεδίο δράσεως και τὸ βρήκανε μέσα στην Παιδείαν. Ἐγιναν ἄλλοι συνειδητὰ κι' ἄλλοι ἀσυνειδητὰ ὄργανα μιᾶς βάρβαρης τρομοκρατικῆς θέλησης, που ζητοῦσε να ἀποσυνθέσῃ τις ἐθνικὲς συνειδήσεις και τὰ ἔθνη για τὴν ἐφαρμογὴ μιᾶς οὐτοπιστικῆς θεωρίας. Γιατί ἡ θεωρία τοῦ Ἐδραίου Μάρξ - Μόρνταχάι δὲν ἐπιθυμοῦσε να σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα παρὰ, ἐκμηδενίζοντας τις ἐθνικὲς ὁλότητες, ἤθελε να θέσῃ σὲ κυριαρχία τὸ ἀτομὸ τοῦ καὶ τὴ φυλὴν του. Ὅποιος δὲν τὸ ἔχει νοιώσει ὡς τὰ τώρα, δὲν ἔχει νοιώσει τις βαθύτερες συνάψεις τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἐγιναν λοιπὸν οἱ μορφωμένοι μας, οἱ χωρὶς συνείδησιν, μυστικὰ και φανερά, ἡ μάλιστα της λαϊκῆς μας μορφώσεως και της ἐθνικῆς μας ἀγωγῆς. Εἶχε παντοῦ

είσχωρήσει ή αποσύνθεσι εκείνη που κυνηγούσε κατά πόδας την οικογένεια, τη γυναίκα, το κορίτσι, το παιδί, την εκκλησία, τον εργάτη και χτυπούσε και τσάκιζε κάθε αξία.

Πολλά γυμνάσια ήτανε κόκκινα, τὸ Πανεπιστήμιο τριθόνταν αδύναμο ανάμεσα σὲ δυὸ μυλόπετρες, τὸ λαϊκό, τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, προχωρούσε στὸν κόκκινο δρόμο, οἱ διαλέξεις τῶν μορφωμένων εἶχανε τὶς χαρακτηριστικὲς ἐρυθρὲς πινελιὲς καὶ ἡ περιώνυμη «Εκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση» μὲ τοὺς κομμουνιστὲς στὸ «Ανώτατο Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο» ἔδωσε τὸ τελειωτικὸ πλήγμα.

Τώρα ποὺ ἡ Ε. Ο. Ν. ξάπλωσε σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ζωντανεμένη ἀπὸ τὴ μεγάλη πνοὴ ἑνὸς ἐξαιρετικοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἑνὸς δυναμικοῦ Ἐπιτρόπου, ποὺ τὸν φερώνουν αἰτένια ἐθνικὰ φτερά, διακόπτεται αὐτὴ ἡ προηγούμενη ἀποσυνθετικὴ ἐργασία.

Μερικοὶ κοντόθωροι ἔφεραν ἀκόμα καὶ στερνὰ ἀπὸ 28 μῆνες τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης ἀντίδρασι μυστικῆ. Εἶτε ἀπὸ στραθὸ ἐγωπαθισμό καὶ ἀτομισμό, εἶτε ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ δηλητήριο ἡ ἐκπαίδευσι σὲ πολλὰ τῆς μέρη ἦτανε σάπια. Χρειάζονταν ὁ Ἡρακλῆς γιὰ νὰ καθάρῃ τὸν σταῦλον τοῦ Αὐγείου.

Καὶ βρέθηκε αὐτὴ ἡ Ἡράκλειος δύναμι, βρέθηκε στὴν ψυχὴ ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ Κυβερνήτη - Ἀρχηγοῦ μας. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς δασκάλους νὰ νοιώθουν τὸ ἐπάγγελμα τους ὡς ἐπάγγελμα. Ἀπαιτεῖ νὰ μὴν εἶναι θηριοδαμαστές ἢ βοσκοὶ κοπαδιοῦ ζώων. Ἀπαιτεῖ νὰ ξεπεράσουν τὸν ἀτομισμὸν καὶ τὸν ἐγωπαθισμόν. Ἀπαιτεῖ νὰ θέσουν τὸ προηγούμενο κύρος τοῦ Ἐγὼ τους κάτω ἀπὸ τὸ «Εμεῖς» τοῦ συνόλου. Ἀπαιτεῖ τὸν ἐξαγνισμό καὶ τὴν ἀναγέννησί τους. Γιατί στὴν παιδαγωγικὴ τῶν ζωντανῶν σήμερα λαὼν ζητεῖται παντοῦ τὸ «Εμεῖς». Ὅταν ἐπιτύχουμε νὰ λύσουμε μὲ ἐπιτυχίαν τὴν ἀναγέννησι τῶν δασκάλων καὶ παιδαγωγῶν μας, τότε λύνεται πολὺ εὐκόλα καὶ τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας μας, ποὺ ἡ μεγάλη χειρονομία τοῦ δυνατοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνους θέλει νὰ βάλῃ κάτω ἀπὸ τὴν ὁμόπνοη γραμμὴ ποὺ ἔχει χαράξει μὲ τὴν ἡρωικὴ μονοκονδυλιά τῆς 4 Αὐγούστου τοῦ 1936 στὴν νεοελληνικὴ ἱστορία.

ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ - ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου

«Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι εἰς τὸν κόσμον αὐτόν κανεὶς δὲν εἶναι ἐλεύθερος, μὰ κανεὶς ἀπολύτως. Ἀκόμη δὲ καὶ ἐγὼ, τὸν ὁποῖον ἴσως θεωρεῖτε ὡς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, ἐγὼ εἶμαι ὁ πλεόν ἀπὸ ὅλους σας σκλαβωμένος».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΛΟΙΠΟΝ ἀπὸ σὰς ἀκούσατε καὶ ἄλλοι ἐδιαβάσατε τὸ λόγὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ στὴν Ἑκατονταετηρίδα τοῦ Πολυτεχνείου. Μὰς μίλησε καὶ μὰς εἶπε γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν. Ὅτι ἔλευθερία δὲν εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀπὸ κακὴ συνήθεια καὶ ἀταξισμὸ αἰώνων δουλείας ἐνόμιζεν ὁ Ἕλληνας. Ἐνόμιζε δηλαδὴ ὅτι ἔλευθερία εἶναι ἡ καταπάτησις τῆς ἔλευθερίας τοῦ ἄλλου. Τὸ «τί εἶσαι σὺ καὶ τί εἶμαι ἐγώ». Αὐτοῦ τοῦ εἵδους ἡ ἔλευθερία ἡμποροῦσε καὶ ἡμπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ μόνο σὲ λαοὺς πρωτογόνους, ἐκεῖ ὅπου εὐδοκιμεῖ καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, διότι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου στηρίζεται.

Σὲ μὰς ἡ ἀντίληψις αὐτὴ, ὅπως καὶ προηγουμένως εἶπα, εἶναι κληρονομία τῶν χρόνων τῆς δουλείας. Τότε ὅμως εἶχε τὴν δικαιολογίαν τῆς ὑπάρξεώς της, τότε ἦτο ἀνάγκη ἀμύνης καὶ ἐθεωρεῖτο ἔξυπνος ἐκεῖνος ποὺ ἡμποροῦσε νὰ καταστρατηγήσῃ καὶ νὰ καταπατήσῃ νόμους καμωμένους ἀπὸ τὸν κατακτητὴ, μὲ τὴν πρόθεσι νὰ καταπατήσῃ καὶ αὐτός, νὰ ὑποδουλώσῃ καλύτερα τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ραγιά, νὰ ἀφομοιώσῃ, νὰ ἐκμεταλλεῖται τὰ πάντα. Ἐθεωρεῖτο λοιπὸν τότε ἔλευθερία ἡ καταστρατήγησις, εἶτε φανερά εἶτε μὲ πονηρίαν, τῶν νόμων τοῦ κατακτητοῦ. Καὶ ἦταν ἴσως δικαιολογημένη ἡ ἀντίληψις αὐτὴ, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ κατακτητὴς ἐπέδιδε νὰ καταπνίξῃ κάθε σκέψι ἔλευθερίας.

Ἀπὸ τότε ὅμως πέρασαν χρόνια. Ἐγίναμε Κράτος ἐλεύθερο πλέον. Σύνολο ἐλεύθερο. Μὰς ἔμεινε ὅμως ἡ κακὴ συνήθεια. Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ νομίζῃ τὸν ἑαυτὸ τοῦ ἔξυπνο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ καταπατήσῃ τὴν ἔλευθερίαν τοῦ ἄλλου. Νομίζει τὸν ἑαυτὸ τοῦ ἔξυπνο — γιὰ νὰ φέρῃ καθημερινὰ παραδείγματα — ἐκεῖνος ποὺ τοῦ συνιστᾷ ὁ ἀστυφύλαξ νὰ ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιον καὶ μετὰ δύο βήματα, μόλις γυρίσῃ τὴν πλάτη ὁ ἀστυφύλαξ, καταβαίνει πάλι στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου, καὶ νομίζει τὸν ἑαυτὸ τοῦ ἔξυπνο ὁ ὁδηγὸς ποὺ θορυβεῖ μὲ τὴν σειρήνα τοῦ τῆς νύκτα, ἐνῶ ἀπαγορεύεται καὶ τὸ γινώριζε. Καὶ δὲν καταλαβαίνουν πῶς αὐτὸ ὅχι μόνον ἔλευθερία δὲν εἶναι, ἀλλὰ, τὸ ἐναντίον, ἴδιον δουλοπρεπεὺς χαρὰ κτήρος. Καὶ πῶς δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα μεθαύριο νὰ ζητήσουν ἀπὸ ἄλλους νὰ σεβασθοῦν τὴν ἔλευθερίαν των, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν σέβονται τὴν ἔλευθερίαν τῶν ἄλλων.

Ἡ ἔλευθερία τοῦ ἑνὸς ἀτόμου τελειώνει ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ἡ ἔλευθερία τοῦ ἄλλου. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ νοιώσουμε βαθειά. Αὐτὸ εἶναι ἡ πειθαρχία ποὺ ζητᾷ ὁ Ἀρχηγός, ἡ πειθαρχία ποὺ εἶναι ἡ βάσις τῆς Ἐλευθερίας καὶ ποὺ κάνει τὰ Κράτη καὶ τὰ Ἔθνη νὰ γίνονται μεγάλα, πραγματικῶς μεγάλα, καὶ νὰ μεγαλουργοῦν. Εἶναι ἐλεύθερος, πραγματικὰ ἐλεύθερος, μονάχα ἐκεῖνος ποὺ σέβεται τὴν ἔλευθερίαν τοῦ ἄλλου, διότι τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν σεβασμὸ γιὰ τὴν δική του ἔλευθερία. Τὸ ἀντίθετο δὲν γίνεται, οὔτε ἡμπορεῖ νὰ ζητήσῃ κανεὶς νὰ σεβασθοῦν πρῶτα οἱ ἄλλοι τὴν δική του ἔλευθερία γιὰ νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδώσῃ.

Ἐκεῖνος ποὺ κατεβαίνει στὸν δρόμο — γιὰ νὰ πάρῃ τὰ ἴδια παραδείγματα — δὲν ἔχει κἂν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ τοῦ τροχοφόρου νὰ μὴ ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιον καὶ ὁ ὁδηγὸς ποὺ δὲν σέβεται τὴν ἔλευθερίαν τῆς ἡσυχίας ἐκείνων τοὺς ὁποῖους ἐνοχλεῖ ἀπὸ κακῶς ἐννοουμένη ἐξυπνάδα, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ σεβασθοῦν οἱ ἄλλοι τὴν δική του ἡσυχία ὑπὸ οἰανδήποτε μορφή.

Ἡ ἔλευθερία εἶναι καθήκοντα πρῶτα καὶ ὕστερα δικαιώματα. Κι' αὐτὸ μὰς τὸ εἶπε ἐπίσης ὁ Ἀρχηγός. Καὶ τώρα ποὺ ἦρθε τὸ Νέον Κράτος καὶ στηρίζει ὅλη του τὴν Δύναμι καὶ τὶς Ἐλπίδες σὲ σὰς, τὴν Νεολαίαν, αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε. Ἡ ὑπερήφανη στολὴ ποὺ φορεῖτε σὰς φορτᾷ καθήκοντα, καὶ ὅταν τὰ ἐκπληρώσετε αὐτά, τότε σὰς δίνει δικαιώματα.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ καὶ τὸ δυνάμωμα τῆς θελήσεως προάγεται καταπληκτικὰ μὲ μικρὲς προσπάθειες ποὺ αὐξάνουν βαθμιαίως. Π. χ. ἓνα παιδί πιστεύει πῶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ σταθῇ περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα στὸ τραπέζι ποὺ μελετᾷ. Ἄν ὅμως κάθε μέρα αὐξάνῃ κατὰ πέντε λεπτά τὴ δόσι τῆς μελέτης του, μέσα σὲ ἕξ ἡμέρες θὰ ἡμπορέσῃ νὰ μελετᾷ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἄλλη μισὴ ὥρα. Βλέπετε πόσο δύσκολο εἶναι στὸ νήπιο νὰ μάθῃ νὰ περιπατῇ στὴν ἀρχή, καὶ ὅμως, ὕστερα ἀπὸ λίγο, μὲ τὴν ἐπιμονὴ τὸ κατορθώνει.

Ἐπίσης ὁ τεμπέλης εἶναι δύσκολο στὴν ἀρχὴ νὰ καταπιαστῇ μὲ τὶς ἐκδρομές. Καὶ ὅμως, ἂν ἐπιμείνῃ, ἡμπορεῖ ὕστερα ἀπὸ λίγο νὰ ἀναρριχᾷται ὅλη τὴν ἡμέρα στὰ βουνά, αὐτὸς ποὺ ἔσερνότανε σὰν σαλιάγκος στοὺς δρόμους τῆς πόλεως.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν δύναμι νὰ ἀπαλλασσώμεθα σιγὰ - σιγὰ ἀπὸ τὴν ἀδράνεια καὶ νὰ γίνωμεν δραστήριοι μὲ τὴν τακτικὴ ποὺ εἶπαμε, καταβάλλοντες κάθε μέρα μιὰ μικρὴ προσπάθεια. Ἐννοεῖται πῶς πρέπει νὰ εἶμαστε ὑπομονητικοὶ σὲ ὅ,τι ἀναλαμβάνωμεν νὰ πράξωμεν.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν πῶς ἡ θέλησις κατακτᾶται κατὰ βαθμίδας. Ἐμεῖς, ὡς λαὸς θερμόαιμος, κουραζώμεθα εὐκόλα στὴν προσπάθεια αὐτὴ. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἐλάττωμα πρέπει νὰ ἀποφύγωμε.

Ἐνας μεγάλος ποιητής, ὁ Σίλλερ, ἔγραψε:

«Ἐκεῖνος ποὺ ἐπιμένει στὶς ιδέες του μορφώνει τὸν κόσμον σύμφωνα μὲ τὸ ὑπόδειγμά του».

Ἡ ἀτελής θέλησις εἶναι βλαβερή, καὶ μάλιστα ὅταν ἐγκαταλείπωμεν ἓνα ἔργον ἡμιτελές· αὐτὸ φέρει ἀποθάρρυνσιν διπλάσιαν ἀπὸ τὸ θάρρος ποὺ ξεκινήσαμε γιὰ νὰ τὸ ἀρχίσωμε.

Ἐνας ἄλλος σοφὸς λέγει:

«Νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν πρώτη εὐκαιρία ποὺ σὰς παρουσιάζεται γιὰ νὰ ἐνεργήσετε σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν ποὺ ἐλάβατε».

«Νὰ εἰσθε ἔτοιμοι νὰ αἰσθανθῆτε μὲ γοργότητα καὶ νὰ ἀκολουθήσετε τὴν πρώτην παρόρμησιν ποὺ σὰς ὦθεῖ πρὸς αὐτή».

«Μικρὲς προσπάθειες, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἀδιάκοπα στὴ φύσιν, παράγουν θαυμαστὰ ἀποτελέσματα».

«Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιταίνουσι», λέγει ἡ ἀρχαία παροιμία. Ἀξιοθαύμαστος ἐπίσης εἶναι ὁ σχηματισμὸς μιᾶς νήσου ἀπὸ κοράλλια, ποὺ γίνεται μὲ βραδύτατη ἐνέργεια μικρῶν ζωύφιων ἐπὶ αἰῶνας, γιὰ νὰ τὴν ὑψώσουν στὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς ἀβύσσου. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς πράξεις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅλους τοὺς μεγάλους ἐφευρέτας, ποὺ ἐνίκησαν μοναχὰ μὲ τὴν ἐπιμονή, θὰ δικαιώσῃ ἐκεῖνον ποὺ εἶπε: «Ἡ ὑπομονὴ εἶναι ἡ μεγίστη δύναμις στὸν κόσμον».

Οἱ μικροὶ κόποι, ἄλλως τε, δὲν βλάπτουν τὴν ὑγείαν, ἀπεναντίας τονώνουν τὸν ὀργανισμόν, γιατί ἡ ψυχολογία βεβαίως πῶς κάθε μέτριος κόπος, ποὺ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις μας, προκαλεῖ εὐχαριστίαν.

Κάθε νέος λοιπὸν πρέπει νὰ ἀποκτᾷ τὴν ἑξὶ τῆς ἀδιάκοπης δράσεως, καὶ γιὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ πρέπει κάθε βράδυ νὰ καθορίσῃ τὸ ἀκριβὲς πρόγραμμα τῆς ἐργασίας γιὰ τὴν ἄλλη μέρα, καὶ νὰ μὴ σπαταλᾷ οὔτε τὸ ἐλάχιστον μῶριον τοῦ χρόνου του.

Ἡ συνήθεια αὐτὴ νὰ καταρτίζωμε πρόγραμμα ἀφ' ἑσπέρας τῆς αὐριανῆς μας δράσεως εἶναι ἓνα βασικὸ στοιχεῖο ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐπιτυγχάνωμε τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ἐργασιῶν μας χωρὶς νὰ μὰς διαφεύγῃ καμμιὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅπως εἶπαμε, ἐντείνοντες τὴν ἐπιμονή μας γιὰ νὰ ἐκτελέσωμε τὸ πρόγραμμα τῆς ἄλλης ἡμέρας ἀκριβῶς, ἐπιτυγχάνωμε νὰ δυνάμυνωμε τὴν θέλησίν μας. Ἐπιτυγχάνωμε δηλ. τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγαθοῦ διὰ τὴν πρόκοπὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ζωὴν.

«Ἡ Νεολαία δὲν δύναται νὰ ζῇ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικά αὐτὰ σβύνουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐφόσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ζῇ χωρὶς ἰδεώδη».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Πᾶνὰ μαθαίνετε

ΓΙΑΤΙ;

Ἐνα ὑπόγειο μᾶς φαίνεται ζεστὸ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸ τὸ καλοκαίρι;

ΔΙΟΤΙ:

Ἡ θερμοκρασία ἑνὸς ὑπογείου εἶναι σχεδὸν πάντα ἡ ἴδια χειμῶνα - καλοκαίρι. Στὰς Ἀθήνας ἔξαφνα ἡ θερμοκρασία τῶν ὑπογείων εἶναι περίπου 15 — 16 βαθμῶν ὅλο τὸ χρόνο. Ἐπομένως εἶναι τὸν χειμῶνα πῶς ὑψηλὴ καὶ τὸ καλοκαίρι πῶς χαμηλὴ ἀπὸ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ὑπαίθρου. Ὅταν λοιπὸν τὸν χειμῶνα ἐρχώμαστε ἀπ' ἔξω, ποὺ κάνει συνήθως 6 — 7 βαθμοὺς καὶ βρίσκωμε στὸ ὑπόγειό μας 15 — 16 βαθμοὺς, φυσικὰ μὰς φαίνεται ἀρκετὰ ζεστὸ. Ὅταν, ἀντιθέτως, τὸ καλοκαίρι ἐρχώμαστε ἐξαντλημένοι ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ζέσθιν τῶν 30 καὶ 32 βαθμῶν ὑπὸ σκίαν, εἶναι φυσικὸν νὰ βρίσκωμε δροσερὸ τὸ ὑπόγειο μὲ τόσο χαμηλὴ θερμοκρασία.

ΓΙΑΤΙ;

τὰ κάστανα σκάζουν μὲ κρότον ἂν δὲν τὰ χαράξωμε πρὶν τὰ βάλωμε νὰ ψηθοῦν στὴ φωτιά;

ΔΙΟΤΙ:

τὰ κάστανα περιέχουν κάτω ἀπὸ τὸ φλοιὸ τους ἀέρα καὶ χυμὸ. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἀέρας καὶ ὁ χυμὸς αὐτὸς ζεσταθοῦν, διαστέλλονται σύμφωνα μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ ζητοῦν νὰ βροῦν μιὰ διέξοδο, μὰ ὁ φλοιὸς τὰ ἐμποδίζει. Ὅταν ὅμως αὐτὰ ζεσταθοῦν ἀκόμα περισσότερο, ἡ δύναμις τῶν νικᾷ τὴν ἀντίστασιν τοῦ φλοιοῦ καὶ βγαίνουν μὲ ὀρμή, σπάζοντάς τον.

ΓΙΑΤΙ;

τὸν χειμῶνα βλέπομε ν' ἀχνίζει ἡ μύτη καὶ τὸ στόμα μας;

ΔΙΟΤΙ:

ὁ ἀέρας, ποὺ ἐκπνέομε, ἐπειδὴ βγαίνει ἀπὸ τοὺς πνεύμονάς μας, εἶναι πολὺ πῶς ζεστὸς ἀπὸ τὸν ἑξωτερικόν, περιέχει δὲ μεγάλη ποσότητα ὕδατος, ποὺ εἶναι συνήθως ἀόρατοι σὲ ὑψηλὴ θερμοκρασία. Τὸν χειμῶνα ὅμως ποὺ ἐρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν παγωμένον ἀέρα τὴν ὥρα τῆς ἐκπνοῆς συμπυκνώνονται οἱ ὕδατοι αὐτοὶ καὶ τοὺς βλέπομε νὰ βγαίνουν σὰν ἀχνὸς ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὰ ρουθόνια μας.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος συνεχίζων τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν καὶ Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Μακεδονίας ἀνεχώρησε τὸ δεύτερον ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἑσπέραν τῆς 21ης λήξαντος μηνός, ἀφίχθεις εἰς Θεσσαλονίκην τὴν πρωίαν τῆς 22ας, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν Σταθμὸν ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θεσσαλονίκης. Εὐθὺς ἀμέσως ἀνεχώρησε διὰ Κοζάνην, γενόμενος καὶ ἐκεῖ ἐνθουσιωδέστατα δεκτὸς. Εἰς Κοζάνην ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὠμίλησεν εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφόρους τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κοζάνης Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Δημαρχείου, ἐπεθεώρησε δὲ μετὰ ταῦτα τὰ Γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Δημαρχείου εἶχε παραταχθῆ τμημα Σκαπανέων μετὰ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ε. Ο. Ν. πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Τὴν μεσημέριαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ τῆς Κοζάνης ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς τὴν Πτολεμαῖδα, συνοδευόμενος μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Νομοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Κοζάνης καὶ Γεν. Ἐπόπου τῆς Ε. Ο. Ν., τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων. Εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, ὁπότεν διήλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, οἱ κάτοικοι ὑπεδέχοντο αὐτὸν μὲ ἐνθουάσεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Εἰς τὰς ὁδοὺς ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων, ὡς καὶ τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., προ-

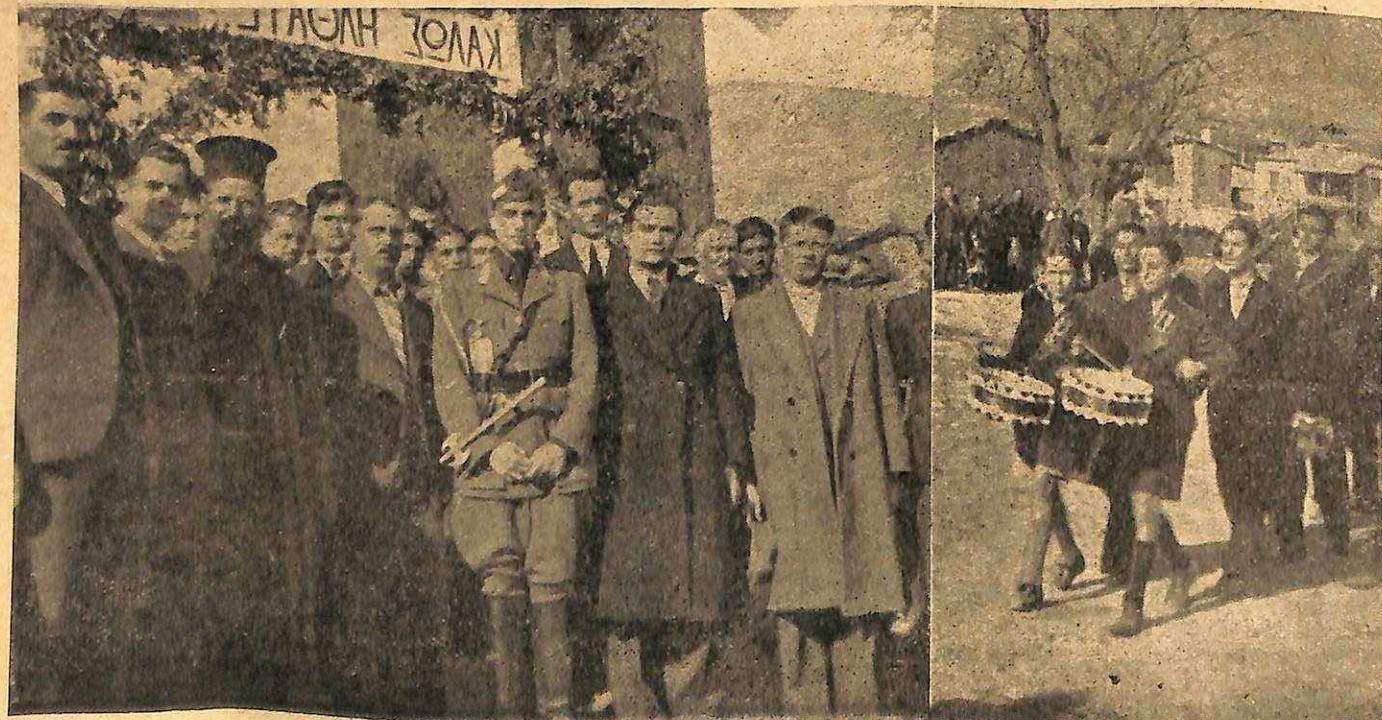
έβαινον δὲ εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου.

Ἐνθουσιώδη ἐπίσης ὑποδοχὴν ἐπεφύλαξαν εἰς τὸν κ. Κυβερν. Ἐπίτροπον οἱ κάτοικοι καὶ οἱ Φαλαγγῖται Πτολεμαΐδος, οἵτινες παρετάχθησαν εἰς τὴν ὁδόν, μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων καὶ τῆς μουσικῆς τῆς πόλεως. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν, ἀνεχώρησε δὲ κατόπιν μεταβὰς εἰς Καστορίαν, ὅπου ἐπεθεώρησεν ἐπίσης τοὺς ἐκεῖ Σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ Καστορίας μετέβη τὴν μεσημέριαν τῆς ἐπομένης εἰς Φλώριναν, ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπου τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὠμίλησεν εἰς συγκεντρωσιν τῶν βαθμοφόρων. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς Ἑδεσσάν, ἐπιθεωρήσας καὶ τὰ ἐκεῖ τμήματα, κατόπιν δὲ συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑδεσσης μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Γιαννιτσῶν.

Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω πόλεις, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἔτυχεν ἐνθουσιωδεστάτης ὑποδοχῆς. Πανταχοῦ οἱ κάτοικοι καὶ οἱ Φαλαγγῖται ἐξεδήλωναν τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ τὴν χαρὰν των, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν 25ην λήξαντος μηνός ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος μετέβη εἰς τὰς Σέρρας. Ἀμα τῇ ἀφίξει του συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γενικοῦ Ἐπόπου τῆς Ε. Ο. Ν., ὠμίλησε δὲ κατόπιν εἰς συγκεντρωσιν βαθμοφόρων. Τὴν μεσημέριαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, πρὸς τιμὴν του, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ἐπίσης καὶ αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἐκ Σερρῶν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς Δράμαν, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἔξωθι τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ μηχανοκινήτων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως εἶχον συγκεντρωθῆ ὁ Νομάρχης Δράμας καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, αἵτινες καὶ ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Ἐπίτροπον. Εἰς τὸ Στάδιον τῆς πόλεως εἶχον συγκεντρωθῆ ἐπίσης τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὰ ὁποῖα ὠμίλησεν ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος, μετὰ δὲ τὴν ὁμίλιαν ἐγένετο παρέλασις τῶν τμημάτων πρὸ τῶν Ἀρχῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος ὠμίλησεν εἰς συγκεντρωσιν βαθμοφόρων, συνειργάσθη δὲ κατόπιν μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ Δράμας ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Καβάλλας, ἐπὶ τούτῳ ἀφίχθέντος εἰς Δράμαν, τοῦ Νομάρχου Δράμας, τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Περιφ. Διοι-

Τὴν 25ην Νοεμβρίου ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἐορτάζουσαν Α. Β. Υ. τὴν Πριγκίπισσαν Αἰκατερίνην, τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

τὴν Πριγκίπισσαν Αἰκατερίνην

Εὐλαβῶς ὑποβάλλω παράκλησιν Ὑμετέρα Βασιλικῇ Ὑψηλότητι, ὅπως Αὐτὴ εὐαρεστουμένη δεχθῇ ἐπὶ σημερινῇ ὀνομαστικῇ Τῆς ἐπετείας διαπύρους εὐχὰς Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων, Σκαπανισσῶν καὶ βαθμοφόρων Ε. Ο. Ν. καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκίπισσα Αἰκατερίνη ἀπέστειλεν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων εὐχαριστήριον τηλεγράφημα, ἔχον οὕτω:

«Ἀλέξανδρον Κανελλόπουλον

Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Νεολαίας

Ἀθῆνας

«Ὑμᾶς, Φαλαγγίτας, Φαλαγγιτισσας, Σκαπανεῖς, Σκαπανισσας καὶ Βαθμοφόρους εὐχαριστῶ θερμότατα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ»

κητοῦ Δράμας, μετέβη εἰς Καβάλλαν. Ἀμα τῇ ἀφίξει του μετέβη ἀμέσως εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὁργανώσεως, ἔνθα ἐγένετο παρουσιάσις τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν πρωίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, 26ην λήξαντος μηνός, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπεσκέφθη τὸν Σωματάρχην, τὸν Ἐπιτελάρχην καὶ τὸν Δήμαρχον Καβάλλας, συνειργάσθη δὲ κατόπιν διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ Νομάρχου Καβάλλας καὶ Γενικοῦ Ἐπόπου τῆς Ε. Ο. Ν. Τὸ ἀπόγευμα συνειργάσθη μετὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. μετὰ ταῦτα δὲ μετέβη εἰς Ἐλευθεροῦπολιν, ἔδραν τῆς Ὑποδιοικήσεως Παγγαίου τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡ πόλις ἦτο σηματοστόλιστος, οἱ κάτοικοι δὲ ὑπεδέχθησαν ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τὸν Κυβ. Ἐπίτροπον, ὅστις ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα καὶ ὠμίλησεν εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν., ἐπιστρέψας κατόπιν εἰς Καβάλλαν, ὅπου εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς πόλεως, παρουσία τῶν Ἀρχῶν καὶ ἐνθουσιῶντος πλήθους προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὄλων τῶν τμημάτων, ἀρρένων καὶ θηλέων, ἅτινα παρήλασαν κατόπιν πρὸ τῶν Ἀρχῶν.

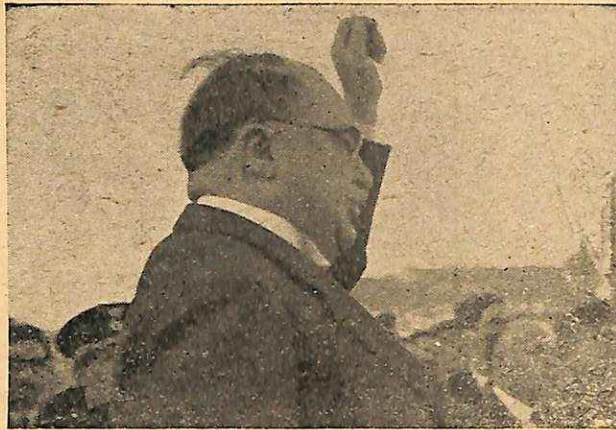
ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ

Στοὺς Νέους καὶ στὶς Νέες τῆς Ὁργανώσεώς μας πρόκειται λαμπρὸν τὸ παράδειγμα τοῦ ἀκαταπονήτου ἐργάτου τῆς, τοῦ ἀγνοῦ καὶ ἰδεολόγου Νέου τῆς, ὁ ὁποῖος, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ἐνστερνισθεὶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἔταξε τὸν ἑαυτόν του δλοκληρον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ποτισμένος ἀπὸ τὰ νάματα τῶν πλουσιῶν πηγῶν Ἐκείνου, μὲ τὰ ὁποῖα ἀρδεύεται καὶ ζωογονεῖται ἡ Νέα Ἑλλάς, ἐγκαταλείψας κάθε ἄνεσιν καὶ κάθε ἄλλον σκοπὸν τῆς ζωῆς του, ἀφωσιώθηκε μὲ ὅλη τὴν δρμὴ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τῆς νεότητός του στὸ νὰ ὁργανώσῃ τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία σὲ σῶμα ἀντάξιο τῶν ἱστορικῶν τῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Νέου Κράτους καθὼς τις ἐχάραξε καὶ τις ἐνέπνευσε καὶ ἀγρυπνᾷ τις παρακολουθεὶ ὁ Ἀρχηγός.

Οἱ Νεοὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους, εἴμεθα βέβαιοι, δὲν διέφυγε ὁ ἄκρατος πατριωτικὸς ἐνθουσιασμός τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου των, ὃς ἀκολουθοῦν μὲ πίστιν τὸ παράδειγμά του καὶ διὰ τῆς προθυμίας καὶ πειθαρχίας των, εἰς τὰς ἐκάστοτε διαταγὰς, ὃς τὸν ἐνισχύσουν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν του.

Κς

Ο «ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ»

ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

—Τί δουλειά κάνει ο μπαμπάς σου;
—Εργατικός.

—Νά τον χαιρετήσης έκ μέρους μου, παιδί μου, άκούς;

Τόν διάλογο αυτόν συνέλαβε τó αὐτί τοῦ ὑποφαινόμενου ἕνα πρωτὶ ἔξω ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Ἀρχηγοῦ δὲν εἶχε καλὰ-καλὰ σταματήσει, ὅταν μιὰ μικρούλα ὡς δέκα ἑτῶν μπήκε τρέχοντας στὸν περίβολο τοῦ ὑπουργείου, γλύστρησε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χέρια κάποιου, ποὺ ἐπεχείρησε νὰ τὴν συγκρατήσει, καὶ σκαρφάλωσε ἐπάνω στὸ μασιπὲ τοῦ πρωθυπουργικοῦ αὐτοκινήτου γιὰ νὰ προσφέρει μιὰ ἀνθοδέσμη ποὺ κρατοῦσε στὸν Ἀρχηγό.

—Τί δουλειά κάνει ὁ μπαμπάς σου;
—Ἡ ἐρώτησις αὕτῃ ἀπηυθύνθη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ στὴ μικρούλα γιὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀπάντησι ὅτι ἦταν εργατικός.

Τὸ χαμόγελο ποὺ ἀνθίζει πάντοτε στὰ χεῖλη τοῦ Κυβερνήτου, ὅταν δέχεται τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις ἀγάπης ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνοπαίδων, δὲν ἦταν ἀρκετὸ αὕτῃ τῇ φορᾷ γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχαριστίαν του στὴν μικρούλα. Ἐχάιδεψε τὴν ξανθὴς μπούκλες τῆς μὲ στοργὴ καὶ μὲ τὴν ἀνθοδέσμη στὰ χέρια ἀνέβηκε τὴν σκάλες τοῦ ὑπουργείου.

Μόλις πέρασε τὸ κατώφλι τῆς πόρτας ἕνας κλητῆρας ἔσπευσε νὰ πάρῃ τὸ καπέλλο καὶ τὸ μπαστούνι του, ἐνῶ συγχρόνως ἀπλώσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ πάρῃ καὶ τὴν ἀνθοδέσμη.

Ὁ Ἀρχηγὸς τὸν ἐκύτταξε αὐστηρά.

—Νά τὰ βάλω στὸ νερό, γιὰ νὰ μὴ μαραθοῦν, δικαιολογήθηκε ὁ κλητῆρας.

—Τὸ νερὸ νὰ τὸ φέρης μέσα, γιατί τὰ λουλούδια αὐτὰ τὰ θέλω στὸ γραφεῖο μου, τὸν διέταξε ὁ Κυβερνήτης. Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος ἐνὸς δημοσιογράφου, ποὺ τὸν εἶχε πλησιάσει, ἐπρόσθεσε, ἐνῶ τὸ πρόσωπό του ἔλαμπε ἀπὸ παιδιάστικη χαρά:

—Μοῦ τὰ προσέφερε ἡ κόρη ἐνὸς ἐργάτου!

★

Κατὰ τὴν περιοδείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως στὴν Πελοπόννησο, ποὺ μέχρι Τριπόλεως τὸν ἠκολούθησε καὶ ὁ Ἀρχηγός, παρακολούθησαμε τὴν πάλαι ποτὶ σκηνὴν ποὺ συνέβη στὸν σταθμὸ τοῦ Ἀχλαδόκαμπου.

Μόλις τὸ τραῖνο σταμάτησε, δυὸ πάλαι ποτὶ Ἀχλαδοκαμπίτες μὲ πάλαι ποτὶ νεοεισέλευτες καὶ μακρυὲς γενειάδες ἐπλησίασαν τὸ βαγόνι τοῦ Κυβερνήτου καὶ κραδαίνοντας τὰ καριοφύλια τοὺς ἀπήτησαν νὰ κατεβῇ ἀμέσως κάτω ὁ «Μπάμπας Γιάννης».

Ὁ Ἀρχηγὸς ἀναγκάσθηκε νὰ... ὑπακούσῃ καὶ σὲ λίγο βρισκόταν περικυκλωμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς χωρικοὺς, ποὺ ἐπέμειναν σῶναι καὶ καλὰ νὰ τὸν χαιρετήσουν διὰ χειραψίας. Καὶ οἱ χειραψίες ἀρχισαν, ὅταν σὲ μιὰ στιγμὴ ἕνας χωρικός ποὺ τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι εἶπε γελῶντας:

—Νά με συμπαθᾷς, κύριε Πρόεδρε, ποὺ τὸ χέρι μου δὲν εἶναι τόσο μαλακό, ἀλλὰ δὲν φταῖ ἐγώ. Ὅλη τὴ μέρα, βλέπεις, τριβεταὶ ἀπάνω στὸ ξύλο τῆς τσάπας γι' αὐτὸ ἔχει ρόζους.

—Καὶ μοῦ ζητᾷς νὰ σὲ συμπαθῶ γι' αὐτό; τοῦ ἀπήντησε ὁ Ἀρχηγός. «Ἄμ δὲν τὰ λές καλά. Ἰσα-Ἰσα πρέπει νὰ σ'εὐχαριστήσω γιατί με κάνεις νὰ νοιώθω αὕτῃ τῇ στιγμῇ ὅτι ἀγκαλιάζω δολόκληρὴ τὴν Ἑλληνικὴ γῆ».

Ἡ τελευταία φράσις τοῦ Ἀρχηγοῦ σκεπάστηκε ἀπὸ ἕνα οὐρανομήκες «Ζήτω τοῦ Μπάμπας Γιάννη», ποὺ ἀκούστηκε δυὸ φορές. Μιά—τὴν πρώτη—βγήκε ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ἀγορῶν καὶ τῇ δευτέρῃ ἀντιλήθη ἀπὸ τὰ φαραγγία, σάν νὰ ἔβγαίνε ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς...

★

Ἐνα πρωτὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας ἐκλήθη ἐπειγόντως ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην στὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμιὰ συγκεκριμένη αἰτία. Δὲν ἦταν βέβαια κάτι ποὺ σπανίως συμβαίνει, γιατί ὁ Ἀρχηγός, προκειμένου νὰ διεκπεραιώσῃ μιὰ κρατικὴ δουλειὰ ἢ νὰ ζητηθῇ κάποια πληροφορία ποὺ τοῦ χρειάζεται, δὲν διατάζει νὰ καλέσῃ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸ στὴν πύλιν ἀκατάλληλη ὥρα. Ἀλλὰ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας μὲ μισὴς ὥρας εἶχε τελεώσει τὴν συνεργασίαν του μὲ τὸν Κυβερνήτην. Τὶ τὸν ἤθελε λοιπόν;

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς πρὶν μὴ καλὰ καλὰ στὸ πρωθυπουργικὸ γραφεῖο ἔμαθε τὴν αἰτία τῆς κλήσεώς του.

—Αὕτῃ τῇ στιγμῇ ἐπληροφορήθηκα, τοῦ εἶπε ὁ Ἀρχηγός, ὅτι στὸ τάδε ἐργοστάσιο παραβιάζεται τὸ ὀκτάωρο. Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐνεργήσετε ἀμέσως μίαν ἔφοδο καὶ σᾶς περιμένω ἐδῶ γιὰ νὰ μοῦ πῆτε τὸ ἀποτέλεσμα.

Καὶ τὸν περίμενε μέχρι τὴν τρεῖς τὸ ἀπόγευμα, γιατί τὸ ἐργοστάσιο βρισκόταν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ χρειάστηκε ὥρες γιὰ νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ ὁ ὑφυπουργὸς καὶ νὰ γυρίσῃ.

Ὅταν ὅμως ἔμαθε ὅτι ἦταν ἀλήθεια καὶ ὅτι χάρις στὴν ἐνέργειά του οἱ «φίλοι του» οἱ ἐργάτες, ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ, ἀπηλλάγησαν τῆς παραπάνω ἐργασίας, ποὺ τοὺς ἐπέβαλλε ὁ ἐργοδότης, ἔφυγε γιὰ τὸ σπῆτι τοῦ ἱκανοποιημένου.

Ἐξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ τὸν ἐσώθησε κάποιος ἀνώτερος ὑπάλληλος:

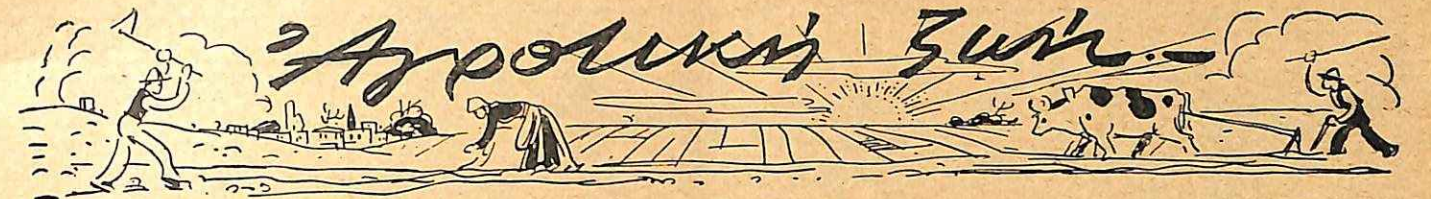
—Δὲν ἐπήγατε ἀκόμη γιὰ φαί, κ. Πρόεδρε;

—Ὁχι, τώρα πάω, τοῦ ἀπήντησε ὁ Κυβερνήτης. Κι' ἔχω μιὰ ὄρεξι!

Ἡ ἱκανοποίησις ἦταν ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του. Καὶ δικαιολογή-

μένα. Εἶχε ἀνακουφίσει ἕναν ἀριθμὸ ἐργατῶν καὶ αἰσθανόταν ὅτι καὶ κάθε ἄνθρωπος ὅταν εὐεργετῇ τοὺς φίλους του.

Ν. Τσ.

Οἱ ἐργασίες τοῦ Γεωργοῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον

Α' Στὴν Κτηνοτροφία

Ὀκτώβριος:

1) Ὁ κτηνοτρόφος ἐξακολουθεῖ τὸ πάχυμα τῶν βωδῶν, χοίρων καὶ ὀρνιθοειδῶν.

2) Φροντίζει γιὰ χειμαδιὸ καὶ προετοιμάζει τὴν καλὴν ἐποχὴν καὶ τὸ ματρί του. Στὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατεβάσει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ βουνὰ στὰ παραχειμαδιά.

3) Φροντίζει νὰ ἀποθηκεύῃ σανὸ βίκου, λαθουριοῦ, ρόθης γιὰ τὴν ἡμέραν ποὺ δὲν βρίσκουν τὰ αἰγοπρόβατα φυσικὴ τροφή σὲ καιρὸ βαρυχειμωνιάς ἢ τοῦλάχιστο ξερόχορτο ἢ τριφύλλι, ἄχυρο ἢ, σὲ ἀνάγκη, ξυλοκέρατα (χαροῦπια), πίτουρα κτλ. γιὰ νὰ μὴ καταστραφῶν τὰ ποιμνία του ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἐλευθέρης βοσκῆς.

4) Στὰ θερμὰ μέρη τὰ πρόβατα ἀρχινᾶνε νὰ γεννοῦν ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον. Τὰ νεογέννητα βόσκουν σὲ χλόη θερμισμένου τριφυλλιοῦ ἢ σὲ πρώιμη χλόη κριθαριοῦ.

5) Ὅσα ἀρνιά προορίζονται γιὰ πούλημα, δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθῶν τὰ ποιμνία, ἀλλὰ νὰ διατηροῦνται μέσα σὲ στενὰ μαντριά (κούμους) στεγασμένα. Ἡ κίνησις τὰ ἐμποδίζει νὰ παχύνουν. Ἐκεῖ δὲ σάν τὰ ἔχουν, δίνουν στὰ ἀρνάκια νὰ μασοῦν σανὸ ἀπὸ ρόθης.

Νοέμβριος:

1) Ὁ κτηνοτρόφος κατασκευάζει γιὰ τὰ αἰγοπρόβατά του στεγάσματα γιὰ νὰ τὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τὴν βροχὴ καὶ τὸ κρύο.

2) Σπέρνει πρώιμα διάφορα κτηνοτροφικὰ φυτὰ, κατάλληλα γιὰ τροφή στὰ ζῶα καθὼς κατὰ τὸ χειμῶνα καὶ τὴν ἀνοιξίαν, κριθάρι, βρώμη, ἄγριο-λάθουρο κτλ.

3) Προφυλάγει τὰ πρόβατα καὶ ἀκόμη περισσότερο τὰ ἀρνάκια ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τὸ κρύο καὶ τὰ κρατεῖ εἰς τὰ ὑπόστεγα. Βάζει καὶ θηλάζουν τὰ ἀρνάκια τὸ πρωτὶ τὸ ἡμερὴ καὶ τὸ βράδυ γιὰ νὰ διευκολύνῃ ἀκόμη πλεονεκτήματα στὸ πάχυμα. Πωλεῖ ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ ἀρνάκια σὲ ἡλικία 28 ἡμερῶν καὶ βάζει τότε τὰ ἄλλα ἀρνά-

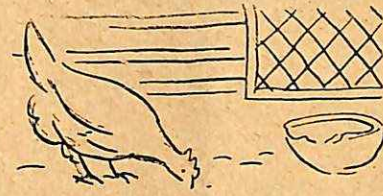
κια νὰ βυζαίνουν στὰ πρόβατα ἐκεῖνα ποὺ πωλήθηκαν τὰ μικρά τους (προβυζαίνουν).

Β' Στὴν Πτηνοτροφία

Ὀκτώβριος:

1) Ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀρχινᾶν οἱ κόττες νὰ γεννοῦν αὐτὰ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Γενάρη, φτάνει στὸ ἀνώτατο ὄριο τὴν ἀνοιξίαν καὶ ἐξακολουθεῖ κατὰ τὸ θέρος. Σταματοῦν δὲ τὰ αὐτὰ, σάν ἀρχινῶν νὰ πέφτουν τὰ φτερά τους.

2) Ἀεῖζει τὸν κόπο νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς ὅτι οἱ κόττες, ἂν καὶ μποροῦν νὰ γεννήσουν χωρὶς τὴν σύμπραξιν τοῦ

πετεινοῦ, ἐν τούτοις συντελεῖ πολὺ στὴν ὠτοκία τους ἡ ἐπικοινωνία τοῦ ἀρσενικοῦ.

3) Ἐστὶν στὰ περισσότερα ἄγρια εἶδη, ὅπως εἶναι οἱ πέρδικες, οἱ φασιανοὶ κτλ. ποὺ, ὡς γνωστὸν, εἶναι ὀρνιθοειδῆ, τὰ θηλυκὰ δὲν κάνουν αὐτὰ, ἂν ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὰ ἀρσενικά.

Ἡ κόττα σάν εἶναι πρώιμη μπορεῖ νὰ γεννᾷ καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι ἔξη μηνῶν.

4) Ὁ τρόπος ποὺ τρέφονται οἱ κόττες ἔχει μεγάλη ἐπίρροήν στὴν ὠτοκία. Ὅσοι κόττες τρέφονται κακὰ, γεννοῦν ὀλίγα αὐτὰ καὶ αὐτὰ μικρά. Ὅταν δὲ πάλι εἶναι πολὺ παχιές, γεννοῦν λίγα αὐτὰ καὶ πολλὰς φορές μαλακά.

Νοέμβριος:

Στὴν κόττες δίνει ὁ πτηνοτρόφος σπόρους ἀπὸ βρώμη γιὰ νὰ γεννοῦν περισσότερα αὐτὰ, καθὼς καὶ σπόρους ἀπὸ καννάβη (κανναβοῦρι), καρούρι, χορταρικά, ἀκόμη δὲ καὶ λαμπόκη, τοῦλάχιστο λίγα ψιλοσκομμένα ἔντερα, δυὸ φορές τὴν ἑβδομάδα.

Γ' Στὴ Μελισσοκομία

Ὀκτώβριος:

1) Ὁ μελισσοκόμος αὕτῃ τὴν ἐποχὴν κάνει γενικὴ ἐπιθεώρησιν στὰ μελίσσια του.

2) Πρέπει δὲ νὰ γίνῃ αὕτῃ μὲ μεγάλη προσοχή, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνα κανένα μελίσσι ὀρφανό.

3) Τὰ ὀρφανὰ μελίσσια τὰ ἐνώνει μὲ ἄλλα δυνατὰ καὶ ἔτσι δὲν χάνονται οἱ μέλισσες. Ἀκόμη ἔχει παρατηρηθῇ καὶ κάτι ἄλλο: Ὅσα μελίσσια, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνα, ἔμειναν ὀρφανὰ, δὲν μποροῦν νὰ ἀναθρέψουν νέα βασίλισσα.

4) Αὐτὸ ἐξηγεῖται, γιατί οἱ μέλισσες, ἀπὸ τὸ μεγάλο χρονικὸ διάστημα ποὺ μένουν χωρὶς βασίλισσα, γίνονται ὅλες ὠτόκοι, δηλαδὴ γεννοῦν ὠάκια, παρὰ τὴν συνήθειά τους καὶ μάλιστα ὠάκια κηφήνων.

5) Οἱ μέλισσες δὲν θέλουν νὰ ἔχουν ἀπεριόριστο χωρὶς στὴν κυψέλη, γιατί ὅσο πολλαπλασιάζεται ὁ ἀριθμὸς τους, τόσο καὶ γίνεται ὁ χωρὸς πλεονεκτήματα. Εὐτυχῶς αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνει εὐκόλως ὁ μελισσοκόμος στὴν κυψέλην του μὲ τὰ διαφράγματα, σάν πρόκειται γιὰ τὸ κάτω πάτωμα, καὶ μὲ τὴν προσθήκην τοῦ δευτέρου συνεχόμενου μὲ τὸ κάτω πάτωμα.

Νοέμβριος:

Ὁ μελισσοκόμος αὕτῃ τὴν ἐποχὴν κατασκευάζει, ἔάν ἐννοεῖται μπορῇ νὰ τὸ κάμῃ, κυψέλες, ἐτοιμάζει καὶ καθαρίζει τὰ τελλάρια τῶν κυψελῶν, ἐπισκευάζει ὅσες κυψέλες ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ διόρθωσιν, διορθώνει τὸ μέρος τοῦ μελισσοκομείου καὶ γενικὰ προετοιμάζει γιὰ τὴν ἀνοιξίαν, ποὺ θὰ ἀρχίσουν πάλι οἱ διάφορες μελισσοκομικὲς τοῦ ἐργασίας.

Τοὺς δύο αὐτοὺς μῆνες, σάν ἔχει ὁ μελισσοκόμος καιρὸν, μελετᾷ διάφορα μελισσοκομικὰ βιβλία καθὼς καὶ περιοδικὰ, γιὰ νὰ πλουτίσῃ τὴν γνώσιν του καὶ ἔτσι προπαρασκευασμένος, θὰ μπορῇ ἀνάλογα καὶ μὲ τὴν παρατηρητικότητά του νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ τελειότερα κατὰ τὴν ἀνοιξίαν μελισσοκομικὰς τοῦ ἐργασίας.

Ἐπίσης ὅποιος ἔχει εὐρωπαϊκὲς κυψέλες καθὼς καὶ μηχανήματα (πρέσα) γιὰ νὰ φτιάχνῃ τεχνητὰς κηρήθρες, κατασκευάζει μὲ αὐτὰ τὴν τεχνητὴν κηρήθραν, ποὺ θὰ τοῦ χρειαστοῦν γιὰ τὴν ἐρχόμενη μελισσοκομικὴ περίοδον. Τὰ μελίσσια, τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξίας ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τακτικὸν ἀερισμὸν καὶ γι' αὐτὸ ἀνοίγει τὴν εἰσόδον στὴν κυψέλην ποὺ ἔχουν πολλὰς μέλισσες.

Ὅποιος ἀγοράσῃ μελίσσια, τὰ μεταφέρει ἐκεῖ, ὅπου κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάρτην θὰ τὰ ἐγκαταστήσῃ στὴν νέαν κυψέλην.

Σήμερα θα σάς μιλήσω για μιαν από τις αφάνταστες μικρές μου ανακαλύψεις, που έχουνε αναστατώσει τον κόσμο· θα σάς διηγηθώ μέσα από ποιές φανταστικές εννοήσεις έφθασα στην ανακάλυψη της δυναμίδος, που παράγεται από δένδρα. Ναι, της φυτικής δυναμίδος.

Ακολουθήστε με, σάς παρακαλώ, (μόνο με την σκέψη βέβαια) μέσα στα πιο πυκνά μέρη ενός από τα αγριότερα δάση της Ροδεσίας. Καμμία τριανταριά λεοντάρια και τίγρεις χορεύουν με λύσσα γύρω από τον κορμό ενός γιγαντιαίου φοίνικος, κάνοντας θεαματικά πηδήματα για να φθάσουν ένα κυνηγό που, κρεμασμένος από την υψηλή κορφή που σχηματίζουν τα φύλλα, ανοίγει τα πέντε του δάκτυλα εμπρός από την μύτη του για να κοροϊδέψει τα θηρία. Περιέργο πράγμα, ένας κυνηγός που βρίσκεται σε τόσο τραγική θέση, να έχει διάθεσι να περιπατήσει ένα πλήθος από άγρια θηρία. Μά το πράγμα δεν θα σάς φανή πια παράδοξο, όταν θα σάς πω πως αυτός ο κυνηγός ήμουν εγώ αυτοπροσώπως.

Τα θηρία, μη ξεύροντας πως εγώ δεν ήμουν τροφή κατάλληλη για τα δόντια τους, περιμένανε να πέσω ανάμεσά τους σαν ένα μεγάλο ώριμο φρούτο... μά έννοια τους. Διασκεδάσα να τα εξαγριώνα όλο και περισσότερο έρεθίζοντάς τα με κάθε τρόπο.

Σε μία στιγμή μόνο για να καταγίνουμαι με κάτι, έκοψα έναν καρπό, σημάδεψα μ' αυτό το πιο κουρασμένο λεοντάρι, του τον έριξα με την συνηθισμένη μου ακρίβεια στην μέση της ξανθής του κεφαλής καί...μπούμ!

Παιδιά μου, μία χειροβομβίδα... μά τι λέγω... μία βόμβα πραγματική, γεμάτη από συγκεντρωμένη δυναμίδα, δεν θα έκανε εκεί γύρω την σφαγή και τον έκκωφαντικό θόρυβο που έκανε αυτό το κοκοκάρυδο. Την στιγμή

που άγγιξε αυτό το κεφάλι του λεονταριού, βγήκε μία φλόγα και μία δυνατή έκρηξη έπκολούθησε. Όταν χάθηκε ο καπνός στην γη επάνω δεν υπήρχε άλλο απ' τα αξιοθρήνητα κομμάτια του λεονταριού και γύρω απ' αυτά καμμία δεκαριά θηρία φοβερά διαμελισμένα.

Τί είχε συμβή; Ήταν δυνατόν αυτός ο φοίνικας να βγάξει καρπούς χειροβομβίδες και βόμβες; Κύτταξα γύρω μου και από πάνω μου. Τί διάβολο! Οι καρποί του δένδρου ήταν κοκοκάρυδα, γνήσια κοκοκάρυδα. Δεν ήταν δυνατόν να ξεγελασθώ. Αυτό που είχα ρίξει ήταν απλούστατα ένα κοκοκάρυδο. Λοιπόν;

Μία στιγμή σκέφθηκα, κατόπιν αποφάσισα να βεβαιωθώ. Έκοψα έναν καρπό κι' αφού έβγαλα το μαχαίρι μου, ήμουν έτοιμος να βυθίσω την λεπίδα μέσα στον φλοιό, όταν ή υπερφυσική μου διάρραση και ή έμφυτη φρόνησίς μου με διέταξαν να σταματήσω. Μύρισα τον καρπό με προσοχή· δεν υπήρχε αμφιβολία· επρόκειτο για ένα αληθινό κοκοκάρυδο. Το χτύπησα με τα δάχτυλά μου· έδινε τον χαρακτηριστικό ήχο αυτών των καρπών. Το κούνησα και άκουσα μέσα τον χαμηλό κρότο που κάνει το εξαίρετο γάλα του επάνω στα σφαιρικά τοιχώματά του. Κι' εν τούτοις... Η λογική μου έλεγε πως είναι αδύνατο να παράγουν ένας φοίνικας καρπούς έκρηκτικούς, μά μία έσωτερική φωνή μου ψιθύριζε: «Κι' αν ήταν αλήθεια;».

Εν τω μεταξύ οι τίγρεις και τα λεοντάρια που είχανε διαφύγει το θάνατο, είχανε ξαναγυρίσει κάτω από τον φοίνικα για να χορτάσουν με τα κρέατα των συντρόφων τους που είχαν σκοτωθί. «Ας δείξουμε ποιοι είμαστε ακόμη μία φορά», είπα στον εαυτό μου. Ακριβώς και γρήγορος σκόπευσα με το κοκοκάρυδο μία τίγρη βασιλική και την χτύπησα στη μέση του σκληρού της σέρκου!

Αμέσως ο καρπός έσκασε με μία δυνατή βοή μέσα σε φλόγες, που μοιάζανε λυσσοσμένες. Έκατοντάδες κομμάτια πετάξαν γύρω· εύτυχως που ήμουν πολύ υψηλά και με προστατεύε το φύλλωμα, διαφορετικά... Επάνω στη γη υπήρχαν καμμία δεκαριά καινούργια πτώματα. Τα άλλα θηρία, βλέποντας τον σισμό και τα γενόμμενα, τὸ δώσανε στα πόδια και χαθήκανε μέσα στο πιο πυκνό μέρος του μεγάλου δάσους.

Κάθε άλλος στη θέση μου θα είχε ά-

πολιθωθί από την κατάπληξί του, αλλά έσείς βέβαια έννοιετε πολύ καλά ότι έμένα τίποτα πια δεν μπορούσε να με κάνει ν' άπορήσω. Η περίπτωση μου μ' έθαξε εμπρός σε μία δίχως άλλο τρομαχτική ανακάλυψη. Κι' εν τούτοις δεν έχασα καθόλου την ψυχραιμία μου και ήσυχά είπα στον εαυτό μου: «Βλαδίμηρε, άνεκάλυψες την φυτική δυναμίδα!».

Ήσυχος τώρα πια από τα θηρία, κατέβηκα σβέλτα από τον φοίνικα κι' αφού έριξα γύρω μου ένα βλέμμα, δεν άργησα να θυμηθώ πως ακριβώς σ' αυτόν τον τόπο, δηλαδή στον κορμό αυτού του φοίνικος δυό χρόνια πριν είχα θάψει... Μά αφήστε με να σκεφθώ.

Τὸ χῶμα ήτανε μαλακό ακόμη από τις πρόσφατες βροχές. Πιέζοντάς το με τα πόδια, άντελήφθηκα πως ή γη εύκολα υποχωρούσε ακριβώς στο σημείο όπου δυό χρόνια πρωτίτερα, για να ξελαφρώσω από το φορτίο μου κατά την έπιστροφή από ένα κυνήγι άγριων θηρίων, είχα θάψει ένα κιώτιο με δυναμίδα.

Τὸ ξύλο του κιωτίου ήτανε σάπιο και τελείως χαλασμένο. Οί ρίζες αυτού του φοίνικος και άλλων που ήτανε

γύρω είχανε φθάσει τόσο κοντά στην δυναμίδα και άρχισαν να την άπορροφούν διά μέσου των τριχοειδών ριζών των.

Για να βεβαιωθώ πως τα πράγματα ακριβώς έτσι ήταν, πήρα μία βαρεία πέτρα από άρκετη απόσταση, σημάδευσά τους καρπούς ενός άλλου φοίνικος. Έκείνο που συνέβη τότε είναι αλήθεια φανταστικό.

Ποιός ξέρει πόσες φορές θα έχετε διηγήσει τα πυροτεχνήματα που μόλις άνάψη το πρώτο, μπαίνουν σε κίνησι αγάλια-αγάλια για να γυρίζουν κατόπιν με τρόπο που προκαλεί τον ίλιγγο μέσα σε κρότους και πολύχρωμα φώτα. Κάτι παρόμοιο έγινε μόλις χτυπήθηκαν τα κοκοκάρυδα εκείνα.

Άλλά γιατί να συνεχίσω; Τώρα πια ή... φυτική δυναμίς είχε άνακαλυφθί!...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΝΤΟΥΦΕΚΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

Ποιός είναι ο Ντίτζελ

Τὸ ὄνομα τοῦ Ντίτζελ εἶναι πασίγνωστο. Ὁ ὁμώνυμός του μοτέρ (κινητήρ) εἶναι διεθνῶς γνωστός καὶ τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικό του γνωρίσμα εἶναι ἡ ἀπλότης καὶ ἡ οικονομία σὲ καύσιμη ὕλη.

Ὁ Γερμανὸς μηχανικὸς Ροδόλφος Ντίτζελ γεννήθηκε στὸ Παρίσι στὶς 18 Μαρτίου τοῦ 1858. Σπούδασε στὸ Μόναχο καὶ μετὰ μακρὲς μελέτες καὶ σὲ ἡλικία 35 χρόνων ἐδημοσίευσε τὶς παρατηρήσεις του γιὰ ἕνα τύπο μοτέρ ποῦ ἀντικαθιστοῦσε τὴν ἀτμοκίνητο μηχανή καὶ τοὺς μοτέρ μετὰ τὴν ἐκείνη τότε γνωστὴ καὶ.

Αὐτὸς ὁ νεωτερισμὸς στὴν κινητήριον δύναμι ἐπροκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διεθνῶν ἐπιστημόνων ποῦ πρότειναν νὰ γίνουν τὰ σχετικὰ πειράματα καὶ νὰ κατασκευασθοῦν στὰ περίφημα ἐργοστάσια Κρούπ.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα γίνθηκαν διαρκεῖς δοκιμὲς καὶ τελειοποιήσεις, γιὰ νὰ κατασκευασθῇ ὁ πρώτος μοτέρ «Ντίτζελ» καὶ νὰ τεθῇ σὲ χρῆσι. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ διάστημα ὁ Ντίτζελ τελειοποιῶσε τὸν μοτέρ του καὶ στὰ 1910 πῆρε τὸ μέγα βραβεῖο τῆς διεθνοῦς βιομηχανικῆς ἐκθέσεως τῶν Βρυξελλῶν.

Τὸ τέλος τοῦ Ροδόλφου Ντίτζελ παραμένει σκοτεινὸ· τὴ νύκτα τῆς 29 μὲ 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1913 περπατοῦσε στὸ κατάστραμα τοῦ ἀτμοπλοίου «Δρέσδη» καὶ ξαφνικὰ ἐξαφανίσθηκε. Πουθενὰ δὲν βρέθηκαν τὸ σῶμα του. Ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἔπαθε συγκοπή καὶ καθὼς ἦταν σκυμμένος στὰ κάγκελλα τοῦ καταστρώματος θὰ ἔπεσε στὴ θάλασσα.

★

Ποιός ἦταν ὁ Σιντ

Σὲ διάφορα παλαιὰ ἔγγραφα τῆς Ἰσπανίας ἀναφέρεται συχνὰ «ἡ γῆ τοῦ Σιντ» ἢ «ἡ χώρα τοῦ Σιντ».

Ἡ Ἰσπανία ἄλλοτε ὀνομάζετο ἔτσι ἀπὸ τὸν ἔθνικό της ἥρωα Ροῦϊ Ντιάς ντὲ Μπιθάρ, ἐπονομαζόμενον Σιντ ὁ Καμπεαντόρ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ κυριώτερος ἐπαναστάτης κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τοὺς Ἀραβὰς κατὰ τὸ τέλος τοῦ 11ου αἰῶνος.

Ἡ λέξις Σιντ εἶναι ἀραβικὴ καὶ σημαίνει κύριος καὶ τὸ προσηγορικὸ καμπεαντόρ σημαίνει πολεμιστῆς ὀνομασθὲν δὲ ἔτσι γιὰτὶ νίκησε στὴ μονομαχία ποῦ ἔκανε μ' ἕνα περίεργο ἱππότη τῆς Ναβάρρας.

Ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους Ἰσπανοὺς ἱππότες καὶ πολεμιστὰς ὁ Ροῦϊ Ντιάς ντὲ Μπιθάρ ἢ Σιντ ὑπῆρξε ὁ πιὸ ὀρμητικὸς καὶ τολμηρὸς καὶ γι' αὐτὸ πῆρε μιὰ ξεχωριστὴ θέση στὴν ἰσπανικὴ ἱστορία.

Πέθανε στὰ 1099, τραυματισθεὶς σὲ κάποια μονομαχία, καὶ ἐτάφη στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Καρδένας, κοντὰ στὸ Μπουργκος, καὶ ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὸν προσκυνοῦσαν ὡς ἅγιο.

Χρήσιμες συμβουλές ΓΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΙΚΡΟΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΚΑΨΙΜΑΤΑ

Δὲν πρόκειται φυσικὰ γιὰ τὰ βαρεῖα καψίματα, ποῦ ἔχουν βάθος ἢ ἔκτασι καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα χρειάζεται πάντοτε ἡ προσφυγὴ στὸν ἰατρό. Πρόκειται γιὰ τὰ ελαφρὰ καψίματα, γιὰ ἐκεῖνα δηλαδή ποῦ σχηματίζουν ἀπλῶς μιὰ κοκκινίλα στὸ δέρμα, ἢ μιὰ φουσκάλα. Πρῶτα-πρῶτα, γιὰ νὰ καταπραυνούμε τὸν δυνάτὸ πόνο, βυθίζουμε τὸ καμμένο μέρος μέσα σὲ κρύο νερό. Κατόπιν, ἀνοίγουμε τὴν φουσκάλα μὲ μιὰ βελόνα περασμένη στὴ φωτιά. Τέλος βάζουμε πάλιν στὸ καψίμο ἕνα παχύ στρώμα βαζελίνης, ἀπὸ πάνω λίγη γάλα ἀποστειρωμένη, μπαμπάκι καὶ ὕστερα τὰ δένουμε ὅλ' αὐτὰ μὲ ἕνα καθαρὸ ἐπίδεσμο.

ΤΑ ΨΑΡΟΚΟΚΚΑΛΑ

Ἄν τὸ ψαροκόκκαλο κολλήσῃ ὀχι βαθεῖα στὸν λαϊμό μας, ἔτσι ποῦ νὰ διακρίνεται καὶ νὰ μπορῇ νὰ τὸ πιάσῃ κανένας μ' ἕνα εργαλεῖο, τότε κάποιο ἐπίδεξιον πρόσωπον ἀνοίγει τὸ στόμα μας, κρατεῖ χαμηλωμένη καὶ ἀκίνητη τὴ γλῶσσα μας πιέζοντάς τὴν μ' ἕνα κουτάλι καὶ βγάζει τὸ ψαροκόκκαλο μ' ἕνα ταμπιδάκι καυτηριασμένο. Ἄν ὁμως τὸ ψαροκόκκαλο ἔχῃ προχωρήσει βαθύτερα καὶ δὲν διακρίνεται, τότε ὁ φείλου μενὰ πιεῖ οὐ μὲ ἕνα παχύ ζουμί. Γιὰτὶ ἡ κίνησις ποῦ θὰ κάνουμε καταπίνοντας τὸ ζουμί, καθὼς καὶ τὸ πέρασμα τοῦ ὕγρου, ὑπάρχει μετὰ τὸ στομάχι, ὅπου καὶ θὰ λυθῇ.

ΟΤΑΝ ΜΠΗ ΕΝΑ ΞΕΝΟ ΣΩΜΑ ΣΤΟ ΜΑΤΙ

Ὅταν μπῇ κανένας χονδρὸς κόκκος σκόνῃς στὸ μάτι μας, δὲν πρέπει οὔτε νὰ τὸ τρίβουμε, οὔτε ν' ἀνοίγουμε τὰ βλέφαρα, γιὰτὶ ἔτσι ὁ κόκκος τῆς σκόνῃς θὰ προχωρήσῃ πιὸ μέσα. Πρέπει, ἀπλούστατα, νὰ κρατήσουμε τὸ μάτι κλειστό: συχνὰ, ἡ ροὴ τῶν δακρυῶν ποῦ προκαλεῖ ὁ ἐρεθισμὸς εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ παρασύρῃ τὴν σκόνῃς πρὸς τὸν δακρυγόνον ἀδένα, στὴν ἐσωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ, ὅπου δὲν θὰ εἶναι δύσκολο σ' ἕνα ἐπίδεξιον πρόσωπο νὰ τὴν σφουγγίσῃ μετὰ τὴν ἄκρη ἐνὸς λεπτοῦ πανιόυ.

Κάποτε εἶναι ἀνάγκη κάποιος νὰ μὲς βοηθήσῃ, ἀναστρέφοντας ελαφρὰ τὸ ἑπὶ τὸ βλέφαρον.

ΜΩΛΩΠΙΣΜΟΙ

Ὁ μωλωπισμὸς προξενεῖται ἀπὸ δυνατὸ κτύπημα. Στὸ κτυπημένο μέρος αἰσθανόμεθα ἕναν πόνο δριμύ καὶ ἐπίμονο, ἢ κίνησις μας δυσχεραίνονται καὶ κάποτε σχηματίζεται μιὰ αἱματηρὰ ἐξόγκωσις ἀπὸ διαρραγέντα ἀγγεῖα ποῦ διαρκεῖ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἀφήνει ὅταν περάσῃ ἕνα γαλάζιο σημάδι.

Στοὺς μωλωπες εἶναι καλὸ νὰ βάλουμε ἕναν ὕγρο ἐπίδεσμο καὶ κομπρέσες βουτηγμένες σὲ μίγμα νεροῦ καὶ ἀλκοόλ καμφορῆς ὡς δόσεων, σκεπασμένες μετὰ ταφτὰ γκομμέ.

Η ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΤΗΣ ΜΥΤΗΣ

Ἄν ἡ αἱμορραγία τῆς μύτης δὲν εἶναι ἐκδηλωσις κάποιας ἀρρώστιας, τότε προέρχεται ἀπὸ τοπικὸ αἶτιο: ἀπὸ συμφορῆσι, π.χ., ἢ πληγὴν τοῦ βλεφρογόνου ἀδένα, κτύπημα στὴν μύτη κτλ. Στὴν περίπτωσι αὐτὴν πρέπει κάποιος νὰ κρατήσῃ ελαφρὰ γεμμένο τὸ κεφάλι μας πρὸς τὰ ἑμπρός καὶ νὰ βάλῃ μιὰ κομπρέσσα μὲ κρύο νερὸ ἐπὶ τὸ κεφάλι καὶ στὸν τράχηλο. Συγχρόνως, πρέπει νὰ βάλουμε μέσα στὸ ρουθόιν ἀπ' ὅπου κολᾷ τὸ αἷμα ἕνα κομμάτι μπαμπάκι, τὸ ὁποῖον προηγουμένως θὰ ἔχουμε βουτήξῃ μέσα σὲ διάλυσι ἐνὸς γραμμαρίου ἀντιπυρηνῆς, σ' ἕνα κουτάλι τοῦ καφέ νεροῦ. Εἶναι ἀπαραίτητο ἐπίσης ἕνα ποδολούτρο ζεστὸ ἢ σιναποῦχο.

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΒΑΓΝΕΡ

Δέν υπάρχει πολιτισμένος άνθρωπος που νά μήν ἔχη ἀκούσει τὸ ὄνομα Βάγνερ. Καί εἶναι ἀσφαλῶς λίγοι, πολὺ λίγοι οἱ τόποι που δέν ἔχουν δι' αὐτόν, ἢ καί περισσότερες παραστάσεις τῶν ἔργων του. Ἡ Ἑλλάς ἦταν ὡς τὴν ὥρα ἡ μοναδική σχεδὸν στὸν κόσμον χώρα που δέν εἶχε δι' κανένα ἀπὸ τὰ ἔργα του. Γιατὶ ποὺ νά ἔχη καιρὸ καὶ ὄρεξι ἡ ἀτυχὴς αὕτη χώρα γιὰ τίς μεγάλες αὐτὲς μυσταγωγίαις τῆς τέχνης. Δέν τῆς τὸ ἐπέτρεπαν αἱ ἐσωτερικαὶ τῆς ἀνωμαλίας. Καί ἔπρεπε νά ἔλθῃ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου γιὰ νά ὑπάρξουν αἱ εὐνοϊκαὶ συνθήκαι γιὰ τὴν τέχνη, ἡ τάξις καὶ ἡ ἀνωτέρα μορφωτικὴ ἀντίληψις, ἡ ὁποία γιὰ πρώτη φορὰ σημειοῦται ἐκ μέρους τῶν Κυβερνώντων στὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τέλους κατορθώθηκε, ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ περίπου χρόνια που διδάσκονται τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ στὸν κόσμο, νά ἔλθουν γιὰ πρώτη φορὰ στὰς Ἀθήνας τὴν περασμένην ἑβδομάδα. Δέν πρέπει τὸ ἀφήσωμεν ἀσχολιάστους τὰς παραστάσεις των, γιατί δέν ἀφοροῦν μόνον τοὺς ἀσχολούμενους στενῶς μετὰ τὴν μουσική, ἀλλὰ κάθε πολιτισμένον ἄνθρωπον, ἀδιαφόρως ἐπαγγέλματος καὶ ἡλικίας. Καί γι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν στοιχειώδη ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν κάθε ἄνθρωπος ὀφείλει νά ἔχη, ἡ γνώσις τοῦ ποιὸς ἦταν ὁ Βάγνερ, καὶ ποῖα σημάσια ἔχουν τὰ ἔργα του, εἶναι ἀπαραίτητη. Δέν μπορεῖ, δηλαδὴ, κανεὶς, τοῦλάχιστον ἀπὸ αὐτοὺς που κατενόησαν τὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ νέου μας Κράτους, νά πῇ «ὦχ, βρὲ ἀδελφέ, τί με ἐνδιαφέρει ἐμένα ὁ Βάγνερ καὶ ἡ μουσική...». Ἡ νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων δέν ἔχει τὸ δικαίωμα νά ὀμιλῇ πιά κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, γιατί πρέπει νά ἀποκτήσῃ τὴν ὀλοκληρωτικὴν μόρφωσιν, μετὰ τὴν ὁποία καὶ μόνη θά μπορέσῃ νά ἐξυψώσῃ τὰ αἰσθῆται καὶ τὴν πατρίδα τῆς στὸ ἐπίπεδο τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων. Ἡ μουσικὴ εἶναι μιά τέχνη τόσο μεγάλη, ὥστε νά περιλαμβάνῃ ὅλα τὰ αἰσθηματὰ μας στὴν πιὸ ἀπόλυτη ἀπόδοσιν τους καὶ ὁ Βάγνερ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους τῆς δημιουργοῦς, γι' αὐτό, χωρὶς νά εἰμεθα ἰδιαίτερος μουσικοί, ἀφιερώνομεν χώρον τοῦ περιοδικοῦ μας γιὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῶν ἔργων του στὰς Ἀθήνας.

Ποιὸς ἦταν ὁ Βάγνερ; Ὁ Βάγνερ ἦταν πρῶτον καὶ κύριον ἕνα ἐπιθλητικὸν ὑπόδειγμα ἀνθρωπίνης ἐπιμονῆς καὶ θελήσεως καὶ ἀφιέρωσε ὀλόκληρὴν τὴν ζωὴν του στὸ ἰδανικὸ τῆς τέχνης. Ἐκτὸς δὲ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, παρέχει καὶ ἕνα ἄλλο ὁ μεγαλοφυὴς αὐτὸς δημιουργός: Ἡ ἔμπνευσις τοῦ ὑπῆρξε καθαρῶς καὶ ἀπολύτως φυλετικὴ, δηλαδὴ γερμανικὴ, ἐνεβάθυνε ὅμως τόσο στὸ πνεῦμα τῶν θρύλων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς πατρίδος του, ὥστε νά ἀνέυρῃ στὸ βάθος τους τὰ ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου αἰώνια ἀνθρώπινα αἰσθήματα, καὶ νά ἀνήκῃ εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Στὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς ζωῆς τοῦ Βάγνερ πρέπει νά προσέξουν ὅσοι ἀπὸ τοὺς νέους μας θέλουν νά γίνουν καλλιτέχναι. Μόνον στὴν πατρίδα τους θά εὕρουν τὸ πολῦτιμο γιὰ ἄλλήν ἄλλαν ἀνθρωπότητα ὕλικόν, μόνον δι' αὐτοῦ θά μπορέσουν νά συνεισφέρουν ἕνα αἰσθημα, ἡ μίαν ἀλήθειαν στὴν διενή κοινωσίαν.

Ἀλλ' ἄς ἐπανέλθωμε στὴν ζωὴ τοῦ Βάγνερ: Ἐγεννήθη τῷ 1813 στὴν Λειψία τῆς Γερμανίας καὶ συνώδευε τὰς σοβαρὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς του σπουδὰς μετὰ μαθήματα πιάνου, μέχρις ὅτου ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν μουσικὴν ἔγινε τόσο ἀποκλειστικὴ, ὥστε νά ἀφοσιωθῇ ἐξ ὀλοκλήρου σ' αὐτήν. Σὲ ἡλικίαν 21 ἐτῶν προσελήφθη ὡς ἀρχιμουσικός καὶ συνέγραψε — ἄλλο παράδειγμα διὰ τὸ σθένος

καὶ τὴν ἐπιμονὴν που πρέπει νά ἔχη ὁ πραγματικὸς καλλιτέχνης — διάφορα ἔργα που ἀπέτυχαν τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ τὰ ὁποῖα ἀκόμα καὶ σήμερον παραμένουν ἀγνωστά: Τὸν «Γάμο», τίς «Μάγισσες», τὸν «Κολόμβο», τὸ «Ροῦλ Μπριτάνια» κ.τ.λ. Ἀλλὰ οἱ πρωτότυπες καλλιτεχνικὲς ἀντιλήψεις του τὸν ἀνάγκασαν νά ἐγκαταλείψῃ τὴν συντηρητικὴν θέσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ στὸ Μαγδεμβούργον γιὰ τὸ Παρίσι. Στερούμενος ὅμως τῶν πάντων ἀναγκάζοταν νά παραδίνῃ μαθήματα μουσικῆς καὶ νά διασκευάζῃ διάφορα μουσικὰ τεμάχια γιὰ νά ζήσει. Ἡ δημιουργικὴ του μεγαλοφυΐα ἐξεδηλώθη, τέλος, σὲ ἡλικίαν 26 ἐτῶν μετὰ τὸ πρῶτον τοῦ «πρωτότυπου ἔργου» «τὸν Ἰπτάμενον Ὀλλανδόν», που ἀνενέανε τὸ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπικρατοῦν εἶδος τοῦ Ἰταλικοῦ Μελωδράματος. Ὁ «Ἰπτάμενος Ὀλλανδός», ἐπηρεασμένος ἀκόμη ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Μελωδράμα, ἀλλὰ καὶ πρωτότυπος σὲ πολλὰ σημεῖα, ἐπαίχθηκε μετὰ ἐπιτυχίαν στὴν Δρέσδη τῷ 1843. Μετὰ δύο χρόνια νέα ἔργα του, ὁ «Ταρχούζερ» καὶ ὁ «Λεγκριν», ἂν καὶ ἐπηρεασμένα ἀκόμη ἀπὸ τὴν μουσικὴν τοῦ Βέμπερ, ἀναγγέλλουν στὸν κόσμον ὅτι ἕνα νέο εἶδος μουσικῆς μορφῆς εἶχε γεννηθῇ τὸ Βαγνερικόν δράμα. Στὸ εἶδος αὐτὸ ἡ μουσικὴ δέν περιορίζεται, ὅπως στὸ Ἰταλικὸ Μελωδράμα, νά συνοδεύῃ τοὺς λόγους καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν ἡρώων, ἀλλὰ διερμηνεύει ψυχολογικῶς τὰ αἰσθήματα αὐτὰ καὶ τὰ φθάνει στὴν πλέον ἀπόλυτη δραματικὴν τῶν ἀποδόσιν. Ἡ μουσικὴ στὰ Βαγνερικά ἔργα συνταυτίζεται μετὰ ὅλην τὴν ἐπὶ σκηνῆς δράσιν, μετὰ τὸν χορὸν, μετὰ τὴν ἡθοποιίαν, μετὰ τὴν σκηνογραφίαν, μετὰ τὸ θέμα καὶ τὴν ἐν γένει πλοκὴν τοῦ μύθου, γιὰ νά ἀποκαλύψῃ ὅτι βαθύτερον καὶ αἰώνιον ὑπάρχει στὴν ἀνθρώπιν ψυχῇ. ***

Στὴν Ἑλβετίαν, ὅπου ἔμεινε ἕνα διάστημα, γράφει ἐκτὸς τῆς μουσικῆς καὶ περισπούδαστα γιὰ τὴν τέχνη συγγράμματα: τὸ «Τέχνη καὶ ἐπανάστασις», τὸ «Ἡ Τέχνη τοῦ μέλλοντος», τὸ «Τέχνη καὶ περιβάλλον», τὸ «Μελωδράμα καὶ δράμα», τὸ «Αὐτογραφικὸν δοκίμιον» καὶ ἐκ παραλλήλου ἐργάζεται μετὰ ἀκαταπόνητην ἐπιμονὴν στὴν τετραλογία του. Ἐπεξεργάζεται ὁ ἴδιος τοὺς δημώδεις μύθους τοῦ βορρᾶ, γράφει τοὺς στίχους, χαράσσει τὰ σκηνικά καὶ παραδίδει στὴν ἀνθρωπότητα ἕνα πρωτοφανὲς ἀριστούργημα, που φέρει σὲ ὅλες τίς λεπτομέρειάς του τὴν προσωπικὴν σφραγίδα μιᾶς μεγαλοφυΐας. Ἐχει καὶ τὸ εὐτύχημα νά συναντήσῃ ἕναν ἰδεώδη συνεργάτη γιὰ τὴν δαπανηρὴν πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων του, τὸν φιλότεχνον ἡγεμόνα Λουδοβίκον τῆς Βαυαρίας, καὶ ἡ τετραλογία τὴν ὁποίαν εἶδαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, μετὰ τὸν «Χρυσὸν τοῦ Ρήνου», τὴν «Βαλκυρίαν», τὸν «Σίγκφριδ» καὶ τὸ «Λυκόφως τῶν Θεῶν» διδάσκει γιὰ πρώτη φορὰ τῷ 1869 τὸ Μόναχο. Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίως τοῦ ἡγεμόνος Λουδοβίκου ἦταν ἀπερίγραπτος. Ἀμέσως ἐχορήγησε στὸν Βάγνερ τὰ μέσα γιὰ νά ἀνεγείρῃ, ὅπως τὸ ἤθελε, ἕνα θέατρο κατάλληλον γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἔργων του. Τὸ περίφημον αὐτὸ θέατρο τοῦ Μπαϋρὶτ, ὅπου δίδονται καὶ σήμερον κάθε χρόνον σὲ σειρά παραστάσεων τὰ Βαγνερικά ἔργα. Στὴν τετραλογία τοῦ ὁ ἀκούραστος δημιουργὸς ἐπρόσθεσε καὶ ἄλλα μουσικὰ ἀριστουργήματα, τοὺς «Τραγουδιστὰς τῆς Νυρεμβέργης» καί, τέλος, τὸ σημαντικώτερον ἀπὸ ὅλα, τὸν «Πάρσιφαλ». Εἰς τὴν ἐπιπλέον ἐργασίαν του τὸν ἐβοήθησε σπουδαίως καὶ ἡ σύζυγός του, κόρη τοῦ διασέμου μουσικοῦ Φράντς Λίστ.

Ν.Ζ.ς

ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ
ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ σημερινὴ νεολαία εἶν' εὐτυχισμένη. Ἐχει ὄργανον, μπορεῖ νά καλλιερῇ καὶ πνεῦμα καὶ σῶμα, ἔχει βιβλία καὶ περιοδικὰ, ἔχει γυμναστήρια. Στὸν καιρὸ μου δέν εἶχε τίποτ' ἀπ' αὐτὰ. Ἡ παιδικὴ λογοτεχνία ἦταν ἀγνωστὴ καὶ μόλις εἶχε ἰδρυθῇ ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» (1879) που ἔμελλε νά τὴν δημιουργήσῃ. Στὰ σχολεῖα δέν ὑπῆρχαν κοινότητες καὶ σύλλογοι, δέν ἔβγαζαν μαθητικὰ περιοδικὰ, καὶ σὲ πολλὰ δέν ἔκαναν οὔτε ἐκθέσεις ἰδεῶν οὔτε... γυμναστικὴ! Θὰ τὸ πιστέψετε πῶς ὅσα χρόνια ἤμουν μαθητῆς, μόνον μιὰ φορὰ, στὴν Δ' τάξιν, τὴν τελευταίαν τότε τοῦ Γυμνασίου — γιατί ὑπῆρχε καὶ ἕνα προκαταρκτικὸ νὰ ποῦμε Γυμνάσιον, τὸ λεγόμενον Ἑλληνικὸ Σχολεῖον, μετὰ τρεῖς τάξεις αὐτὸ — ὁ Γυμνασιάρχης μᾶς ἔβαλε νά γράψουμε μιὰ ἐκθεση; Καὶ θὰ τὸ πιστέψετε πῶς ὅχι μόνον γυμναστικὴ δέν κάναμε καθόλου, παρὰ οὔτε σχολικὰς ἐκδρομὰς ἢ ἀπλοῦς περιπάτους; Μόνον τὰ παιδιὰ καὶ τοῦ Δημοτικοῦ ἔβγαζαν ἐν σώματι τὴν Πρωτομαγιά. Ἐμεῖς οἱ «μεγάλοι» πηγαίναμε στὸ Μῆνι μονάχοι. Θὰ πῇτε, τὴ μαθητικὴν μου ζωὴν τὴν ἔκαμα στὴ Ζάκυνθο καὶ πάντα οἱ ἐπαρχίαι καθυστεροῦν. Ἀλλὰ ὅχι! καὶ στὴν πρωτεύουσάν, ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, τὰ πράγματα δέν ἦταν πολὺ καλύτερα. Μόνον σὲ κάποια ἰδιωτικὰ σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἔκαναν καὶ γυμναστικὴ. Ἐπίσης καὶ σὲ κάποια ἰδιωτικὰ τῆς Κερκύρας.

Στὴ Ζάκυνθο, τὸ πρῶτον μαθητικὸν Γυμναστήριον ἔγινε στὰ 1882. Ἐνας φιλοπρόεδρος καθηγητῆς, σπουδασμένος στὴ Γερμανίαν — Ρέντζος τὸν ἔλεγαν — εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν. Ἐτυχε νᾶναι φίλαθλος καὶ ὁ γυμνασιάρχης μας, ὁ Γεώργιος Τσαγρῆς, καὶ ἔτσι ἡ ἰδέα τοῦ Ρέντζου πραγματοποιήθηκε. Ἐπιφορτισθήκαμε νά δίνουμε πέντε δραχμὰς τὸ μῆνα γιὰ «γυμναστικὴν» — πῶς ἀλλοιώτικα θά γινόταν; — καὶ νοικιάσθηκε ἕνα μαντρωμένο οἰκόπεδον στὴ Στράταν-Μαρίναν — τὴ μεγάλη παραλιακὴ λεωφόρον — κατεσκευάσθησαν καὶ μερικὰ μονόζυγα καὶ δίζυγα, στήθηκαν στὸ ἰσοπεδωμένο χῶμα, καὶ τὸ Γυμναστήριόν μας, «καινούργιον φροῦτον» γιὰ τὴ Ζάκυνθον, ἦταν ἔτοιμον. Ἐνα πρῶτον, μετὰ τὴν ἐπισημότητα, ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια. Πῆγαμε ἐν σώματι οἱ μαθηταὶ κατὰ τετράδες, μετὰ βῆμα στρατιωτικόν, ἂν καὶ λιγάκι ἄρρυθμον — ἀγύμναστοι, βλέπετε — μετὰ μιὰ σημαία καὶ μετὰ τὴν μπάνταν τῆς Φιλαρμονικῆς μπροστά, που ἀνέκρουε — τὸ «Μαῦρ» εἰν' ἡ νύχτα στὰ βουνά. Ἀπειρος κόσμος συνέρρευσε, περίεργος νά ἰδῇ τὰ παιδιὰ που θάκαναν... τοῦμπες.

ΕΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

Ἦλθαν ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος, οἱ ἐπίσημοι ὅλοι. Μίλησαν γιὰ τὸν ὑψηλὸ σκοπὸν τοῦ ἰδρύματος ὁ γυμνασιάρχης, ὁ Ρέντζος καί... ὁ καθηγητῆς τῶν ἱερῶν, κάποιος παπᾶ-Λαμπούδης που δέν ἄφινε εὐκαιρίαν χωρὶς νά βγάξῃ λόγον. Ἐπειτα ξανάπαιξε ἡ μουσικὴ. Κι' ἔπειτα... τίποτα. Ὁ κόσμος ἔφυγε «συγχαίρων θερμῶς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν», καὶ μεῖς, μετὰ τὴν σημαίαν καὶ τὴν μουσικὴν, γυρίσαμε στὸ Γυμνάσιον καὶ διαλυθήκαμε ἡσυχῶς.

Κι' οἱ «τοῦμπες» που περίμενε ὁ κόσμος; Μὰ γιὰ νά κάνουνε τοῦμπες, τοῦλάχιστον αἰωρήσεις καὶ ἀναρριχήσεις, ἔπρεπε νά ξέρουμε. Ἀλλὰ ἐμεῖς πρώτῃ φορὰ βλέπαμε τὰ ὄργανα ἐκεῖνα. Οὔτε «ἄλμα ἐπὶ κοντῷ» ξέραμε τί θὰ πῇ, οὔτε «δισκοβολία» (τὸ πολὺ — πολὺ λίγην... πετροβολία!). Τώρα θὰ μαθαίναμε. Καὶ πραγματικῶς, κάθε ἀπόγεμα, μετὰ τὸ μάθημα, πηγαίναμε στὸ Γυμναστήριον καὶ γυμναζόμεσταν ὅπως-ὅπως. Στὴν ἀρχὴ ὅλοι, ἔπειτα τὰ δύο τρίτα — τὸ μάθημα δέν ἦταν ὑποχρεωτικόν — ἔπειτα οἱ μισοί, καὶ σιγά-σιγά κατάντησε νά μὴν πηγαίνουν οὔτε δέκα. Μὰ δέν εἶχαμε καὶ ἄδικο. Γυμναστῆς δέν ὑπῆρχε. Μικρὰ πράγματα μποροῦσαν νά μᾶς δείχνουν ὁ Ρέντζος καὶ ὁ Τσαγρῆς. Τὸ ἴδιον καὶ δυὸ συμμαθητῆς μας που εἶχαν κάνει σὲ ἰδιωτικὸν σχολεῖον στὴν Κέρκυραν καὶ ἦταν κάπως ἐξοικειωμένοι μετὰ τὰ μονόζυγα καὶ τὰ δίζυγα. Διδασκαλίαν λοιπὸν τίποτα. Καὶ καμμιὰ τάξιν, καμμιὰ πειθαρχίαν. Καθέναν κοίταζε νά κἀνῃ ὅ,τι μποροῦσε καὶ νά μαθαίνῃ μονάχος του. Ἐτσι δέν ἔμειναν στὸ τέλος παρὰ μόνον ὅσοι εἶχαν κάποια κλίση. Κι' αὐτοὶ μόνον πλήρῶς νὰ πρὸθυμα τὸ πεντάδραχμόν τους. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, που δέν γυμναζόμεσταν πιά, δυστροπούσαμε. Μετὰ μεγάλην δυσκολίαν μαζευόταν πιά τὸ νοῖκι τῆς μάντρας. Ὁ Ρέντζος καὶ ὁ Τσαγρῆς βαρέθηκαν. Καὶ τὸ Γυμναστήριον ἐκεῖνον, τὸ πρῶτον, που ἄνοιξε μετὰ τόσο θόρυβον, ἔκλεισε ἀθόρυβον καὶ ἄδοξα. Πόσα χρόνια πέρασαν ἄρᾳ γε γιὰ νά γίνῃ στὴ Ζάκυνθον ἄλλο;

Αὐτὰ θυμοῦμαι, ὅταν βλέπω μετὰ χαρὰ τὴν νεολαίαν ὀργανωμένην καὶ εὐτυχισμένην. Τί ἀπέραντη διαφορὰ ἀπὸ τότε που ἤμουν μαθητῆς ὡς σήμερον! Ἀλλὰ σ' αὐτὴ τὴν διαφορὰ βλέπω καὶ ὅλον τὸν πολιτισμὸν που κατάρθωσε νά δημιουργήσῃ τὸ νέο μας Κράτος τὰ τελευταῖα χρόνια. Κι' αὐτὸν τὸν πολιτισμὸν θὰ τὸν αὐξήσῃ καὶ θὰ τὸν δυναμώσῃ ἀκόμα ἡ ὀργανωμένη καὶ εὐτυχισμένη νεολαία. Πρέπει νά χρῶσθαι μεγάλην εὐγνωμοσύνην στὸν ἐθνικὸν Κυβερνήτην που τὴν ἐύτηνε, τὴν ἐξοίκησε, τὴν φρονήματισε.

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χειρίς Οικογένεια

Ο γέρος κοίταζε τον Μπαρμπερή παράξενα και, αδειάζοντας σιγά-σιγά το ποτήρι του, είπε:

— Νά μου κρατή συντροφιά. Με πήραν, βλέπεις, τὰ γεράματα και καμμιὰ φορά με πιάνει μελαγχολία. Θά με διασκεδάξω.

— Χμ! είναι ζήτημα. Γιατί θά χορεύω, θά πηδάω, θά καταταχθώ στο θίασο του σινιόρ Βιτάλης;

— Και ποιος είναι αυτός ο σινιόρ Βιτάλης; Και πού είναι ο θιασός του;

— Έ, όσο γι' αυτό, τὰ κότσα σου βαστούν.

— Ο σινιόρ Βιτάλης είμαι εγώ... και το θιασό του θά σοῦ τὸν δείξω ἀμέσως.

Αὐτὰ λέγοντας, ἀνοιξε τὴν προθεῖα του και πήρε στὸ χέρι ἐν' ἀλλόκοτο ζῶο, πὺ τὸ κρατοῦσε κάτω ἀπ' τὸ δεξί του μπράτσο σφιγμένο στὸ στήθος του.

Αὐτὸ τὸ ζωντανὸ εἶχε ἀνασηκώσει πολλές φορές τὴν προθεῖα τοῦ γέρου· μὰ δὲν ἦταν σκυλάκι ὅπως ἐνόμισα.

Τί ζῶο νὰ ἦταν; Κι' ἦταν τάχα ζῶο;

Ἀλήθεια, δὲν ἤξερα τί ὄνομα νὰ δώσω στὸ ἀλλόκοτο πλάσμα, πὺ ἐβλεπα πρώτη μου φορά και τὸ κύτταζα σαστισμένος.

Φοροῦσε κόκκινη μπλουζίτσα με σειρήνια χρυσά. Τὰ πόδια του ὅμως και τὰ χέρια του ἦταν γυμνά. Γιατ' εἶχε χέρια σάν ἀνθρώπου· μόνο πὺ τὸ πετσί τους ἦταν μαῦρο, κι' ὅχι ἄσπρο ἢ κρεατί.

Μαῦρο ἦταν και τὸ κεφάλι του, ὅχι πὺ μεγάλο ἀπ' τὸ γρόθο μου κλειστό. Τὸ μοῦτρο του ἦταν πλατὺ και κοντό· ἢ μὴ τὸν σηκωμένη πρὸς τὰ πᾶν, με ρουθούνια ἀραιά· και τὰ χεῖλιά του κίτρινα. Μὰ κείνο πὺ μούκανε τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωσι, ἦταν δυὸ μάτια, πὺ κοντὰ τὸ ἓνα στ' ἄλλο, — δυὸ μάτια πὺ δὲν στέκονταν στιγμή κι' ἀστράφταν σάν καθρέφτες.

— Ἄ, τὴ σιχαμένη μαῖμου! φώναξε ὁ Μπαρμπερής.

Ἡ λέξι αὐτὴ μ' ἐφώτισε και συνήλθα. Γιατί, ἀν δὲν εἶχα ἰδῇ ποτὲ μου μαῖμοῦδες, πολλές φορές ὅμως εἶχ' ἀκούσει νὰ μιλοῦν γι' αὐτές. Δὲν ἦταν λοιπὸν ἀραπάκι ἐκείνο πὺ ἐβλεπα τώρα μπροστὰ μου· ἦταν μαῖμου, πῆθος.

— Σὰς παρουσιάζω τὸν πρωταγωνιστὴ τοῦ θιάσου μου! εἶπε ὁ Βιτάλης. Εἶναι ὁ κύριος Καρδούλης. Ἄγαπητέ μου Καρδούλη, χαιρέτησε τὴ συντροφιά.

Ο Καρδούλης σήκωσε τὸ χέρι του στὸ στόμα του κι' ἔστειλε σ' ὅλους μας ἀπὸ ἓνα φιλ.

— Ἄλλος τώρα! ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης, δείχνοντας με τὸ χέρι τὸ ἄσπρο σκυλί. Ο σινιόρ Κάπης θά λάβῃ τὴν τιμὴ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐντιμὴ δὲ μὴ γυρί τὸς φίλους του.

κύριό του με τόσο βαθεῖα ὑπόκλισι, πὺ τὸ ἀστυνομικὸ του καπέλλο ἀγγίξε στὸ πάτωμα.

Ἐπειτα γύρισε στοὺς συντρόφους του και με τὸ ἓνα χέρι, ἐνῶ τ' ἄλλο τὸ εἶχε πάντα στὸ στήθος του, τοὺς ἐγνεψε νὰ πλησιάσουν.

Τὰ δυὸ σκυλιά, πὺ εἶχαν τὰ μάτια καρφωμένα στὸ σύντροφό τους, σηκώθηκαν διὰ μιᾶς, χαιρετίστηκαν με τὰ χέρια — δηλαδὴ με τὰ μπροστινὰ πόδια — σάν ἄνθρωποι, ἔκαμαν σοβαρά ξη βήματα μπροστὰ κι' ἄλλα τρία πῖσω, κι' ὕστερα χαιρέτησαν τὴν ἐντιμὴ δὲ μὴ γυρί.

— Αὐτὸς πὺ τὸν λέω Κάπη, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης,

ἀπὸ τὸ ἱταλικὸ Καπιτάνο, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν σκυλιῶν. Σάν πὺ ἐξυπνος, τοὺς διαβιάζει τίς διαταγές μου. Αὐτὸς ὁ ἄλλος, ὁ κομπὸς νέος, ὁ μαυρομάλλης, εἶναι ὁ σινιόρ Ζερμπίνος, ὄνομα ἱταλικὸ πὺ θά πῇ κομπὸς και πὺ τοῦ ταιριάζει στὴν ἐντέλεια. Ὅσο γι' αὐτὴ τὴ σεμνὴ μικρούλα, τὴ γλυκειά, εἶναι ἡ σινιόρα Δούλση, μιὰ χαριτωμένη Ἀγγλίδα, πὺ κι' αὐτὴ δὲν ἔκλεψε βέβαια τὸ γλυκὸ τῆς ὀνοματάκι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ «ἡθοποιοί» μου, ὅλοι καλοὶ και ἀξιοί, ἄλλος γιὰ τοῦτο, ἄλλος γιὰ κείνο, και μ' αὐτοὺς γυρίζοντας τὸν κόσμον, μπορῶ και βγάξω τὸ ψωμί μου, πότε πὺ καὶ πότε λίγο, κατὰ τὴν τύχη πὺ μου παρουσιάζεται.

— Κάπη!

Ο ἄσπρος σκύλος σταύρωσε πάλι τὰ πόδια του.

— Φίλε μου Κάπη, ἔλα ἐδῶ και κάμε μου, σὲ παρακαλῶ, τὴ χάρι, — ξέρετε, οἱ ἡθοποιοί μου ἔχουν ἀνατροφή και πάντα τοὺς μιλῶ μ' εὐγένεια, — ναι, κάμε μου τὴ χάρι νὰ πῆς σ' αὐτὸ τὸ παιδάκι, πὺ σὲ κυττάζει με γουρλωμένα μάτια, τί ὥρα εἶναι τώρα;

Ο Κάπης ξεσταύρωσε τὰ πόδια, ἐπλησίασε τὸν κύριό του, τοῦ ἀνοιξε τὸ τζιποῦνι, ἔψαξε στὴν τσέπη τοῦ γελεκιοῦ του. ἔβγαλε ἓνα μεγάλο ἀσημένιο ρολόι, κύτταξε μιὰ στιγμή τὴν πλάκα κι' ἐγαύγισε δυὸ φορές δυνατὰ· κι' ὕστερα ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ γαυγίσματα, ἔκαμε ἄλλα τρία μικρότερα.

— Ἀλήθεια, ἡ ὥρα ἦταν δύο και τρία τέταρτα.

— Ὡραία! εἶπε ὁ Βιτάλης· σινιόρ Κάπη, σ' εὐχαριστῶ πολὺ. Και τώρα θά σὲ παρακαλέσω νὰ βάλῃς τὴ σινιόρα Δούλση νὰ μᾶς χορέψῃ λίγο στὸ σχολιν.

Ο Κάπης ἔβγαλε ἀμέσως ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ κυρίου του ἓνα σχολιν κι' ἐγνεψε στὸν Ζερμπίνο, πὺ πῆγ' εὐθὺς και στάθηκε ἀντικρὺ του. Ο Κάπης τοῦ πέταξε τότε μιὰ ἄκρη τοῦ σχολινιοῦ κι' οἱ δυὸ μαζί ἄρχισαν σοβαρά νὰ τὸ γυρίζουν. Και μόλις αὐτὸ τὸ στριφογύρισμα ἐγινε κανονικό, ἡ Δούλση ὤρμησε στὸν κύκλο και πήδησε ἀνάλαφρα, με τὰ γλυκά τῆς μάτια καρφωμένα στὰ μάτια τοῦ κυρίου της.

— Βλέπετε, μᾶς εἶπε αὐτὸς, πόσο ἐξυπνοὶ εἶναι οἱ ἡθοποιοί μου. Ἀλλὰ ἡ ἐξυπνάδα εἶν' ἓνα πράγμα, πὺ φαίνεται καλύτερα με τὴ σύγκρισι. Γι' αὐτὸ παίρνω στὸ θιασό μου κι' ἓνα παιδί. Θά κάνῃ τὸ βλάκα κι' ἔτσι ἡ ἐξυπνάδα τῶν ἄλλων μου ἡθοποιῶν θά φαντάξῃ περισσότερο.

— Έ, ὅσο πιά γιὰ νὰ κάνῃ τὸ βλάκα.... τὸν ἔκοψε ὁ Μπαρμπερής.

Χρειάζεται ἐξυπνάδα, τὸ ξέρω! συμπλήρωσε ὁ Βιτάλης. Πιστεύω ὅμως, πὺς αὐτὸ τὸ παιδί ἔχει ἀρκετὴ και θά παίρνῃ ἀπὸ μαθήματα. Μποροῦμε μάλιστα νὰ τὸ ἱδοῦμε τῶρ· ἀμέσως. Γιατί ἀν εἶναι ἀλήθεια ἐξυπνο παιδί, θά καταλάβῃ πὺς με τὸ σινιόρ Βιτάλη θά μπορῇ νὰ γυρίξῃ σ' ὅλη τὴ Γαλλία, χῶρες και χωριά, ἐλεύθερο σάν τὸ πουλί, ἀντὶ νὰ στέκεται πῖσω ἀπ' τὰ βῶδια ἢ νὰ περπατῇ κάθε μέρα, ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ, στὸ ἴδιο χωράφι· και θά χαρῇ γιὰ τὴν τύχη του. Ἄν ὅμως δὲν εἶν' ἐξυπνο, θ' ἀρχίσῃ νὰ κλαίῃ, νὰ φωνάζῃ και, ἐπειδὴ ὁ σινιόρ Βιτάλης δὲν ἀγαπᾷ τὰ κακὰ παιδιά, δὲν θά τὸ πάρῃ μαζί του, παρὰ θά τ' ἀφήσῃ νὰ πῇ στ' Ὀρφανοτροφεῖο, ὅπου θά δουλεῦν πολὺ και θά τρώῃ λίγο.

Ναι, ἡμουν ἀρκετὰ ἐξυπνος ὥστε νὰ καταλαβαῖν αὐτὰ τὰ λόγια· μὰ ἔμειναν. Ἀλήθεια, οἱ «ἡθοποιοί» τοῦ σινιόρ Βιτάλη ἦταν πολὺ νόστιμοι, πολὺ διασκεδαστικοί, και θάταν ἐπίσης διασκεδαστικὸ νὰ γυρίξῃ κανένας ὅλο τὸν κόσμον. Μὰ γιὰ νὰ τοὺς ἀκολουθῶ, νὰ γυρίζω μαζί τους κι' ἐγώ, ἔπρεπε ν' ἀφήσω τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα!

Πάλι ὅμως, μήπως κι' ἀν ἔλεγα ὅχι, ἡμουν βέβαιος πὺς θάμεινα με τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα; Μπορεῖ νὰ μ' ἔστελναν στὸ Κατάστημα.

Ἐκεῖ πὺ στεκόμουν σὲ ταραχή, με τὰ δάκρυα στὰ μάτια, ὁ Βιτάλης μου κτύπησ' ἐλαφρὰ τὸ μάγουλο με τὸ δάκτυλό του και εἶπε:

— Ἐλάτε και τὸ παιδί καταλαβαίνει πολὺ καλά τὸ συμφέρο του. Βλέπετε; Ὅτε κλαίει, οὔτε φωνάζει. Ὅστε αὐριο...

— Ἄχ, κύριε, φώναξα, ἀφήστε με στὴ μάννα - Μπαρμπερίνα, σὰς παρακαλῶ! Ἐγὼ δὲν....

Μ' ἔκοψε στὴ μέση ἐν' ἄγριο γαυγίσμα τοῦ Κάπη. Κι' ὁ σκύλος ὤρμησε στὸ τραπέζι, ὅπου εἶχε μείνει καθισμένος ὁ Καρδούλης. Γιατί ὁ πίθηκος, τὴ στιγμή πὺ ὅλοι ἦταν γυρισμένοι σὲ μένα, εἶχε πάρει με τρόπο τὸ ποτήρι τοῦ κυρίου του και καταγίνονταν νὰ τ' ἀδειάζῃ. Ο Κάπης ὅμως, σάν καλὸς φύλακας, εἶδε αὐτὴ τὴν κατὰχρησι και, σάν πιστὸς ὑπηρετῆς, ἔτρεξε νὰ τὴν ἐμποδίσῃ.

— Ἄ, κύριε Καρδούλη! εἶπε ὁ Βιτάλης με τόνο αὐστηρὸ· εἶσαι λαίμαργος και κατεργάρης! Κατέβα γρήγορ' ἀπὸ τὸ τραπέζι και πῆγαινε νὰ σταθῇς ἐκεῖ στὴ γωνιά, μὰ τὸ πρόσωπο κατὰ τὸν τοῖχο. Σὺ, Ζερμπίνε, πῆγαινε κοντὰ του νὰ τὸν φυλάξ κι' ἀν κουνηθῇ, δὸς του μιὰ καλὴ σφαλιάρα. Ὅσο γιὰ σένα, κύριε Κάπη, εἶσαι πολὺ καλὸς σκύλος. Δὸς μου τὸ χέρι σου νὰ σοῦ τὸ σφίξω.

Κι' ἐνῶ ὁ πίθηκος, με κατεβασμένα μοῦτρα, ἔκανε ὅπως διατάχθηκε, ὁ Κάπης, εὐχαριστημένος, ὑπερήφανος, ἔδωσε τὸ χέρι στὸν κύριό του.

— Τὴ δουλειά μας τώρα, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης. Λοιπὸν, σοῦ δίνω τριάντα φράγκα.

— Ὅχι, σαράντα.

Ἀρχισε καινούργια συζήτησι, ἀλλὰ ὁ Βιτάλης τὴν ἔκοψε λέγοντας:

— Τὸ παιδί στενοχωριέται δῶ μέσα. Ἄς βγῇ λίγο στὴν αὐλὴ νὰ διασκεδάσῃ.

Κι' ἐγνεψε στὸν Μπαρμπερή.

— Ναι, ναι, εἶπε αὐτὸς· πῆγαινε, μικρέ, στὴν αὐλὴ και

μὴ γυρίσης ἐδῶ ἀν δὲ σὲ φωνάξω.

Βγήκα στὴν αὐλὴ τοῦ καφενείου, γιατί δὲ μποροῦσα νὰ κάμω ἄλλοιῶς· μὰ ὅχι βέβαια γιὰ νὰ διασκεδάσω... Κάθησα σὲ μιὰ πέτρα κι' ἄρχισα νὰ συλλογιέμαι.

Μέσα ἀποφασίζονταν ἡ τύχη μου ἐκείνη τὴ στιγμή. Τί θά ἦταν; Ἐτρεμ' ἀπὸ τὴν ἀγωνία κι' ἀπὸ τὸ κρύο. Πέρασ' ἔτσι μιὰ ὥρα, μιὰ δολακιερὴ ὥρα. Ἐπὶ τέλους εἶδα τὸ Μπαρμπερή νὰ βγαίνει κι' αὐτὸς στὴν αὐλὴ. Ἦταν μόνος. Ἐρχότανε νὰ με πάρῃ, γιὰ νὰ με παραδώσῃ στὸ Βιτάλη;

— Ἐμπρός! μοῦ εἶπε. Δρόμο γιὰ τὸ σπίτι.

Γιὰ τὸ σπίτι; Δὲ θάφιναι λοιπὸν τὴ μάννα Μπαρμπερίνα;

Ἦθελα νὰ τὸν ρωτήσω, μὰ δὲν ἐτόλμησα, γιατί φαίνοντανε κατσουφιασμένος.

Κάναμε τὸ δρόμο χωρὶς μιλιὰ.

Ἀλλὰ δέκα λεπτά πρὶν φθάσουμε στὸ σπίτι, ὁ Μπαρμπερής πὺ πῆγαινε μπροστὰ, σταμάτησε, μ' ἔπιασε με βᾶνασο τρόπο ἀπὸ τ' αὐτὴ και με φοβέρισε:

— Κύτταξε, κακόμοιρε, μὴν πῆς λέξι ἀπ' ὅτι ἀκουσες σήμερα, γιατί δυστυχία σου! Ἀκούς; Πρόσεξε καλά!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τὸ μητρικὸ σπίτι

— Έ, τί εἶπε ὁ Δήμαρχος; ρώτησε ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα ἄμα μπήκαμε.

— Δὲν τὸν εἶδαμε.

— Τί; δὲν τὸν εἶδατε;

— Ὅχι. Μὰς σταματήσανε κάτι φίλοι στὸν καφενέ, κι' ἄμα βγήκαμε, ἦταν ἀργά. Αὐριο θά ξαναπαῖμε.

Ο Μπαρμπερής λοιπὸν δὲν εἶχε συμφωνήσει στὸ πάζαρεμα με τὸν θιασάρχῃ τῶν σκύλων. Στὸ δρόμο συλλογίζονταν, πὺς μπορῇ νὰ τὸν πονηρίᾳ ὁ γυρισμὸς αὐτὸς στὸ σπίτι. Ἀλλὰ τὰ λόγια πὺ ἀκουσα τώρα, ἐδιώξαν κάθε ἀμφιβολία ἀπὸ τὸ νοῦ μου.

Ἀφοῦ θά ξαναπηγαίναμε στὸ χωριό, νὰ ἱδοῦμε τὸν Δήμαρχον, βέβαιον ἦταν πὺς ὁ Μπαρμπερής δὲν εἶχε δεχθῇ τὴν πρότασι τοῦ Βιτάλη.

Μ' ὅλες του τίς φοβέρες, ἐγὼ θά μιλοῦσα γι' αὐτὰ στὴ μάννα - Μπαρμπερίνα, ἀν μποροῦσα νὰ βρεθῶ μιὰ στιγμή μόνος μαζί της. Μὰ ὅλο ἐκείνο τὸ βράδυ, ὡς τὴν ὥρα πὺ πλαγιάσαμε, ὁ Μπαρμπερής δὲν ἔκαμε βῆμα ἀπὸ τὸ σπίτι.

«Δὲν πειράζει, συλλογίσθηκα τὴν ὥρα πὺ μ' ἔπειρνε ὁ ὕπνος· τῆς τὰ λέω αὐριο».

Τὸ πρωὶ ὅμως πὺ σηκώθηκα δὲν εἶδα πὺθεν τὴν μάννα - Μπαρμπερίνα.

— Ἡ μαμά;

— Πῆγε στὸ χωριό. Δὲν θά γυρίσῃ παρὰ τ' ἀπόγεμα.

Χωρὶς νὰ ξέρω τὸ γιατί, αὐτὴ ἡ ἀπουσία μ' ἀνησύχησε. Χθὲς ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα δὲν εἶχε πῇ καθόλου πὺς θά πῆγαινε στὸ χωριό. Πὺς δὲν περίμενε νάρθῃ μαζί μας, ἀφοῦ θά πῆγαινε και μεις τὸ μεσημέρι; Θά γυρίζε αὐτὴ και μεις θά φεύγαμε;

Ἐνας δόριστος φόβος μοῦ ἐσφιγγε τὴν καρδιά. Δὲν ἤξερα τί κίνδυνος με ἀπειλοῦσε, εἶχα ὅμως τὸ προαίσθημα κάποιου κινδύνου.

Ο Μπαρμπερής με κύτταξε μ' ἓνα ὕφος παράξενο, καθόλου ἡσυχαστικό. Και γιὰ νὰποφύγω τὸ βλέμμα του, βγήκα στὸ περιβόλι.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Ο Βιτάλης, ἐγὼ εἶμαι...

Τὸ Ἔθνος τῶν νέων

Γενικαὶ Ὁδηγίαι

“Ὅσοι ἀποστέλλουν συνεργασία γιὰ τὸ «Βῆμα τῶν Νέων» πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ’ ὄψει τῶν: 1ον) Τὸ κομμάτι νὰ μὴ εἶναι μεγαλειότερο ἀπὸ μιὰ σελίδα κόλλας διαγωνισμοῦ. 2ον) Ἀπολύτως καθαρογραμμένον καὶ μὲ μελάνι. 3ον) Ἐὰν ἀποστέλλονται σὲ σελίδες χαρτιοῦ μικροῦ σχήματος, πρέπει νὰ εἶναι μόνον ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά γραμμένες. 4ον) Δὲν πρέπει νὰ εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἓνα ποίημα ἢ ἓνα πεζό. Ἡ συνεργασία παραδίδεται εἰς ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Κρίσεως, ἡ ὁποία καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν δημοσίευσιν ἢ μὴ. Συνεργασία μὴ δημοσιευθεῖσα ἐντὸς μηνὸς θεωρεῖται ὡς ἀπορριφθεῖσα.

ΠΑΤΡΙΔΑ

Πατρίδα, σὺν τὸν ἥλιον σου
“Ἥλιος ἄλλου δὲ λάμπει.

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

— Γιατί φέγγει ἔτσι χλωμὰ τοῦ ἡλιοῦ τὸ φῶς;
Καὶ θλιβὰ ἓνα πουλὶ λαλεῖ μοναχά;
Γιατί μέσα μου μὲ τρώει καημὸς κρυφὸς
Γιατί τάχα;

Μήπως ἀνοιχὴ δὲν εἶναι χαρῶν;
Στὰ βουνὰ μήπως τὰ χιόνια δὲν ἐλυώσαν;
Γιατί τότε οἱ χαρούμενοι σκοποὶ
Ἐτελειώσαν;

Μήπως ὡς κυλάει ὁ ποταμὸς
Τὰ τραγούδια τοῦ δὲ λέει, τὰ αἰώνια;
— Ναί, μ’ ἀπ’ τὴν πατρίδα, τί καημὸς!..
Λεῖπω χρόνια...

ΦΡ. ΗΛΙΑΔΗΣ

★

Η ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Στὸ γλυκὸ, τὸ γαλάζιο Σου χρῶμα
τῶν προγόνων μας λάμπει τὸ φῶς
πού μᾶς ἀφῆσαν, ἄγιο τὸ χῶμα,
ὅπου, ἀστράφτει ὁ λευκὸς Σου Σταυρός.

Λευτεριά συμβολίζεις καὶ ἡ δόξα
φτερωτὴ στὸ πλῆρὸ Σου ἀρμπνέι
καὶ ἡ θωριά σου, πανώρια Σημαία
γυγαντῶναι ἐθνικὰ τὴν ψυχὴ.

Κυματίζεις καὶ ὁ θρόνος σου τραγούδια
ψιθυρίζει ἀγνὰ στὰς ψυχὰς
τῶν πεσόντων, πού τῶρ ἀγγελούδια
στὰς ὠραίας Σου κλειώνται πτυχάς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

★

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Τὸ στήριγμα καὶ ἡ ἐλπίς ἑνὸς κράτους εἶναι ἡ νεολαία. Αὕτη ἀποτελεῖ τὸν χυμὸν τῆς ζωῆς του, αὕτη τὸ ἀνυψώνει, τὸ ἐνδυναμώνει καὶ τὸ ἐξευγενίζει, καὶ αὕτη πάλι τὸ ἀδυνατεῖ, τὸ καταστρέφει... Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς μας ἄριστος γνωρίζων τοῦτο ἔστρεψε τὰς προσπάθειάς καὶ φροντίδας του εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεότητος. Φάρος φωτεινὸς χάρασσε καὶ κατευθύνει τὴν πορείαν τῆς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδανικῶν τοῦ ἔθνους μας. Ἀς τὸν ἀκολουθήσωμεν μὲ πίστιν καὶ ἐλπίδα. Ἀς ἐνθυμούμεθα πάντα ὅτι ἀνήκομεν εἰς φυλὴν ἑνδοξὴν, τῆς ὁποίας ἐκληρονομήσωμεν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ λαμπρὸν παρελθόν. Ἐχομεν λοιπὸν καθήκον νὰ διαιωνίσωμεν τὴν δόξαν τῆς. Εἰς τοῦτο πολῦτιμος βοήθης μας εἶναι ὁ ἐμπνευσμένος Ἀρχηγός μας.

ΒΟΥΛΑ ΚΟΡΩΜΠΟΚΗ

Φαλαγγίτισσα

Εἶναι γνωστὸν ὅτι σὲ κάθε κοινότητα, θὰ ὑπάρχουν πάντοτε δυστυχεῖς καὶ ἀπόκληροι τῆς τύχης, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ βοηθοῦν καὶ ἀνακουφίζουν τὰ ἡθικῶς ὑγιὰ μέλη αὐτῆς. Εἶναι ὑποχρέωσις καὶ καθήκον μας νὰ ὑπερασπιζώμεθα παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἀδυναμία τῶν ἄλλων.

Τὰ μέσα εἶναι ἄπειρα καὶ αἱ περιπτώσεις πολλαί. Ἡ Φαλαγγίτισσα, ὡς μέλος μιᾶς Ὀργανώσεως, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνωτέρων ἰδανικῶν, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ γίνῃ ἀγγελὸς τῆς χαρᾶς, σὲ κάθε τόπο πού δὲν ὑπάρχει, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ μεταδώσῃ μέρος ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξίαν τῆς, ἀπὸ τῆς γνώσεως τῆς, ἀπὸ τῆς ἀνάπαυσιν τῆς ἀκόμῃ. Ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἐθελοντικὴν ἐργασίαν εἶναι ἀνοικτὸς καὶ γιὰ τὴν ἐργαζομένη Φαλαγγίτισσα καὶ γιὰ τὴν μαθήτριά, γιὰ τὰ μέλη τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχικῶν ἀκόμῃ. Φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, σωφρονιστήρια, κατ’ οἶκον προσφορά ἐργασίας καὶ τόσα ἄλλα μέσα ὑπάρχουν καὶ πιστεύω πὺς δὲν ὑπάρχει Φαλαγγίτισσα πού δὲν θὰ θελήσῃ νὰ προσφέρῃ γιὰ μιὰ τόσο μεγάλη πράξιν τὸν χρόνον πού τῆς περισσεύει, πού δὲν θὰ προτιμῇ τὴν παροχὴν βοηθείας καὶ ὅ,τι ἄλλο τὴν φέρνει πλησιέστερα στὸν προορισμὸν τῆς, ἀπὸ τῆς ἄκαρπης κοσμικῆς συγκεντρώσεως.

Ἐπίσκεψις τῶν ἀσθενῶν, καλλιτεχνικὰ ἐμφανίσεις τῆς Ε.Ο.Ν. σὲ διάφορα ἀναρρωτήρια, καὶ ἡ κάθε εἶδος προσφορά καὶ ψυχαγωγία, εἴμαι βεβαία πὺς θὰ τοὺς διεσκέδαζαν καὶ θὰ σκόρπιζαν μεγάλην χαρὰ σ’ αὐτοὺς, πού ἡ μοῖρα τοὺς ἔταξε νὰ ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὴν ζωὴ, ἀπὸ τὴν κίνησιν.

Καὶ δὲν ὑπάρχει πιὸ μεγάλη εὐχαρίστησις ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν πού αἰσθάνεται ἐκεῖνος πού προσφέρει τὴν χαρὰ, δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐτυχία γιὰ κείνον πού μοιράζεται τὴν δική του μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἡδὴ ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας προσφέρει στὰ μέλη τῆς ὅλα τὰ δυνατόν μέσα πού χρειάζονται γιὰ τὴν πλήρη κατάρτισιν ἐκείνων, πού ἀναλαμβάνουν μιὰ μεγάλη ἀποστολὴν εἰς τὴν πατρίδα τους. Μὲ τὰ μέσα αὐτὰ πολὺ γρήγορα θὰ δοῦμε τὴν Ἑλληνίδα κόρη ἐνεργὴ καὶ δημιουργικὴ μέλος τῆς κοινωνίας μας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

Ἀπὸ μικρὸ παιδάκι ὁ Γιάννης μιὰ φλόγα εἶχε μέσα στὰ στήθια του, μιὰ ἐλπίδα νὰ ἰδῇ τὸν ἑαυτὸν τοῦ χρίσμον στὴν Πατρίδα μας, τὴν γλυκεῖα Ἑλλάδα. Ἡθελε νὰ δειλὴ πὺς ἦταν Ἕλληνας μὲ ἀσθήμα, μὲ αἷμα Ἑλληνικόν, μὲ καρδιά γενναία, μὲ φιλοπατρίαν. Ἦταν ἀνυπόμονος πότε νὰ γίνῃ πιὸ μεγάλος νὰ καταταχθῇ στὸ στρατὸ γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ὀνειρά του. Καὶ νὰ! Ἐπειτα ἀπὸ λίγα ἔτη ἡ γλυκεῖα μας Πατρίς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς. Ὁ Γιάννης τότε ἦταν 19 ἐτῶν. Τρέχει ἀμέσως στὸν πατέρα του καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια τοῦ λέγει:

— Πατέρα μου, ἐγώ, καθὼς γνωρίζεις ἀγαπῶ πολὺ τὴν γλυκεῖα μου Πατρίδα. Τώρα λοιπὸν πού οἱ ἐχθροὶ τῆς ζητοῦν νὰ τὴν καταστρέψουν θέλω νὰ τὴν ὑπερασπιστώ.

— Μὰ πὺς παιδί μου; τοῦ λέγει ὁ πατέρας του συγκινημένος ἀπὸ τὰ δάκρυα τοῦ γιου τοῦ, πὺς ἀφοῦ ἐσὺ δὲν εἶσαι μεγάλος; — Θὰ καταταχθῶ ἐθελοντῆς, εἶπε ὁ Γιάννης. Μὲ θυσία καὶ τῆς ζωῆς μου ἀκόμῃ θὰ ὑπερασπιστώ τὴν Πατρίδα μου.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Γιάννης ἔφευγε γιὰ τὸ μέτωπο.

“Ὑστερα ἀπὸ μιὰ βδομάδα ὁ ἥρωας μας βρισκόνταν στὸ Νοσοκομεῖον. Τὸ βόλι τοῦ ἐχθροῦ τοῦ εἶχε τρυπήσει τὴν καρδιά. Ξεμύχισε ψιθυρίζοντας τοὺς λόγους τοῦ Βύρωνος:

«Ἑλλάδα μου... σοῦ ἔδωκα τὸ αἷμα μου... καὶ τέλος αὐτὴν μου τὴν ζωὴν. Εἶθε νὰ εἶναι γιὰ τὸ καλὸ σου...»

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χ. ΠΕΘΑΙΝΟΣ

★

ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΔΑ !

Ὡς χώρα, πού τὸ πέρασμα τῶν χρόνων δὲν μπόρεσε νὰ σβύσῃ σου τὴ δόξα π’ ἀπόχτησες μετὰ πολλῶν ἀνάντων μὲ θείες ἀσπίδες καὶ μὲ τόξα.

Πού γέννησες ψυχὰς ἐλπιδοφόρες τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν Ἀχιλλέα καὶ ὅπου θεὸς βοηθᾶνε ἀσπιδοφόρες στὰ χέρια τοὺς κρατῶντας τὴν ρομφαία.

Χώρα, πού τραγουδᾶς στὸν αὐλὸ τοῦ ἑνὸς τυφλὸς τραγουδιστῆς, πού αἰώνια θὰ ρίχνῃ ἀπὸ τὸ θεῖο τὸ δαυλὸ του.

Τις σπίνες μέσα ἀπὸ τὰ μαῦρα χρόνια μέσ’ στὴ ψυχὴ μας γιὰ νὰ τὴ φλογίλῃ. Ὡς χώρα, πού στὸν κόσμον φῶς χαρίζει!

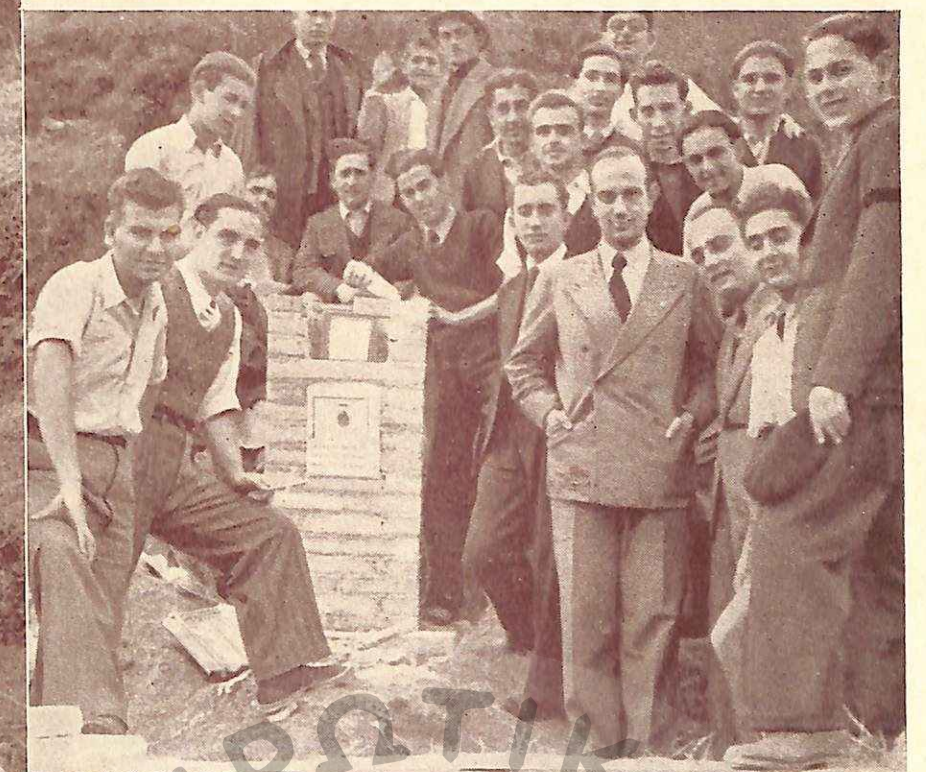
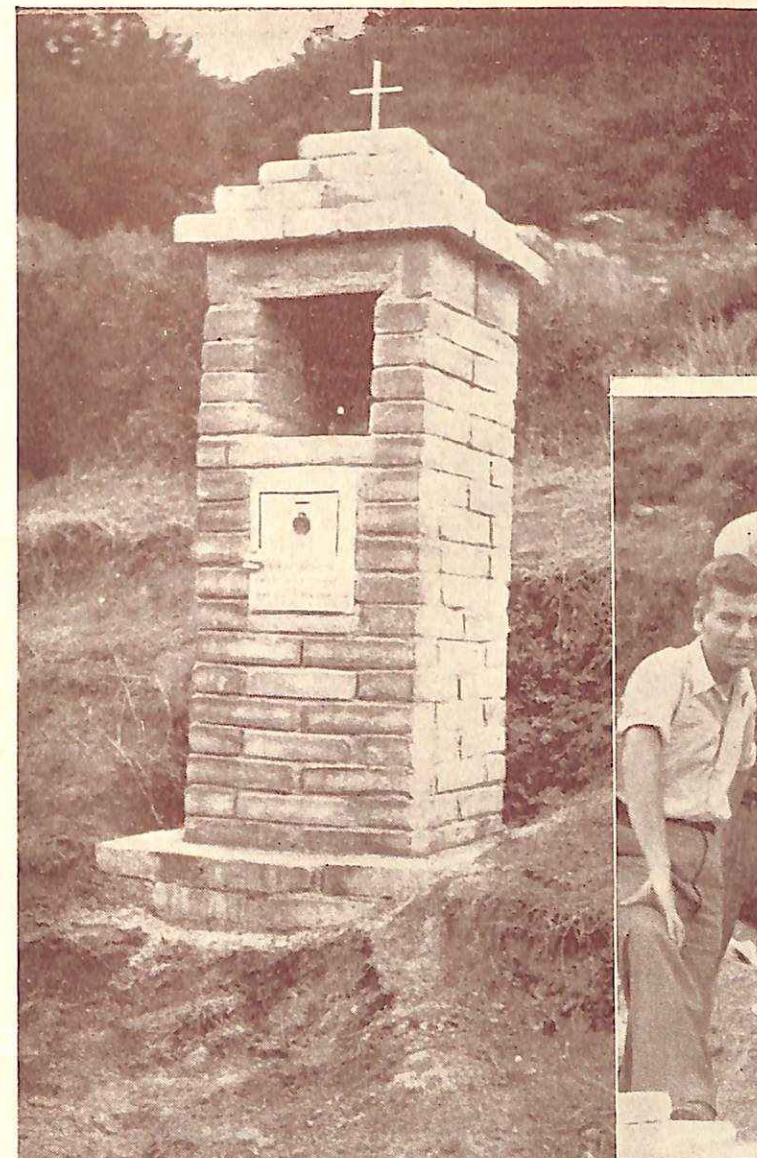
ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

★

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Ὁ Ἕλληνας σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐθνικῶν περιπετειῶν ἐπέδειξε τὴν ἐνθουσιώδη, φιλότιμη καὶ ἀκατάβλητη θεληματικότητά του. Ἐγράψε τὴν λαμπρὴν τοῦ ἱστορία ἀγωνισθεῖς ἐναντίον πολλῶν κατατρεγμένων τῆς τύχης του. Ἀποτελεῖ αὐτὸ ἀπόδειξιν ὅτι ἔχει ἀστείρευτὴν πηγὴν δημιουργικότητος. Ἀπ’ αὐτὴν πρέπει νὰ ἀντλήσωμε καὶ μῆς γιὰ τὸν ἀγῶνα μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΣ

Οἱ φαλαγγῖται μας ἐργαζόμενοι

Οἱ σπουδασταὶ Πολυτεχνείου, μέλη τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ε.Ο.Ν., διὰ προσωπικῆς τῶν ἐργασίας κατεσκευάσαν προσκυνητῆριον εἰς τὸν Ἅγιον Μερκούριον.

(Εἰς τὰς εἰκόνας μας φαίνονται οἱ σπουδασταὶ κατασκευάζοντες τὸ προσκυνητῆριον. Εἰς τὸ μέσον ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπὸς κ. Α. Κανελλόπουλος).

Ο Κυβερνητικός Έπιτροπος κ. Άλέξ. Κανελλόπουλος μετά της Περιφ. Διοικητρίας Θηλέων Πρωτευούσης κατά την έορτήν του 4ου Υποτομέως Θηλέων.

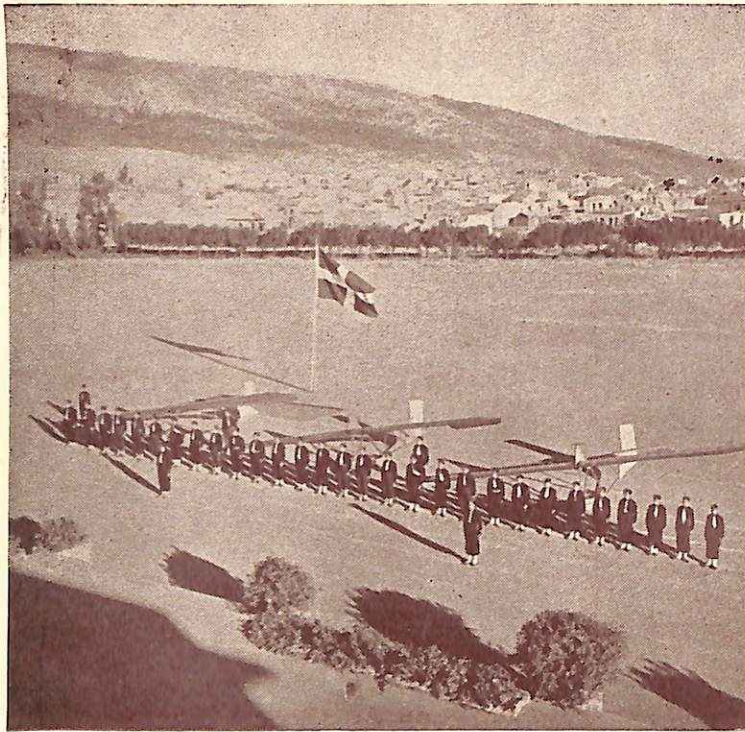
Παρέλασις των Τμημάτων της Ε.Ο.Ν. Ίωαννίνων κατά τὰ έγκαίνια της Ζωσιμαίας Άκαδημίας.

Τμήμα Φαλαγγιτιστών της Υποδιοικήσεως Τρικκάλων μετά των βαθμοφόρων του.

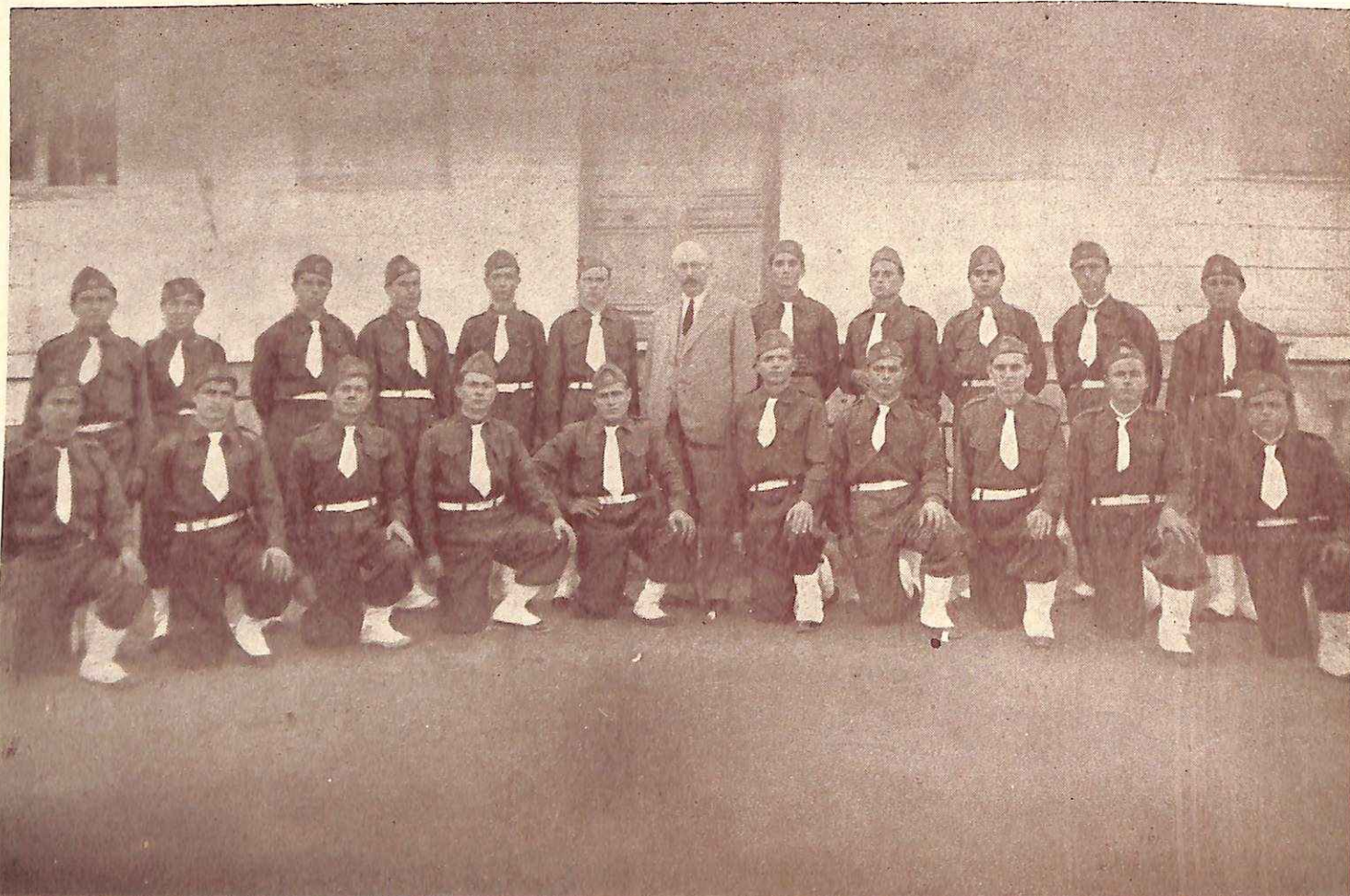
Χορωδία καί μανδολινάτα Φαλαγγιτών της Υποδιοικήσεως Στυλίδος.

Ἡ ὁμάς ἀνεμοπόρων τῆς Ε. Ο. Ν. σὲ μιά πρόσφατη θεαματική της ἐπίδειξι.

Φαλαγγίτισσαι τῆς Π. Δ. Θηλέων Πρωτεύουσας εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς», ἐνῶ ψάλλεται ὁ «Υμνος τῆς Νεολαίας».

Ἡ πρώτη ὁμάς Φαλαγγιτῶν τοῦ Γυμνασίου Κισιάμου, μετὰ τοῦ Γυμνασιάρχου των.

Η ΣΕΛΙΣ

Τὴν κοριτσοῦσα

Ἡ Γυναίκα πηγή τῆς λαϊκῆς ζωῆς

Τὸ νέο Ἑθνικο - Κοινωνικό μας Κράτος κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτη δείχνει στὴ γυναίκα ὡς ἀρχέγονο δικό της βασιλεῖο τὴν οἰκονομία καὶ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἀνατροφή τῆς μελλούσης γενεᾶς.

Ὁ κύκλος τῶν ὑποχρεώσεων, πού τὸ νέο Κράτος χαράσσει στὴν Ἑλληνίδα γυναίκα, εἶναι πολὺ πῶς ἀνέτερος, πολὺ πῶς ὑψηλότερος ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς ἀπαιτήσεις, πού εἶχαν τὴν περασμένη ἐποχὴ ἀπὸ τὴν γυναίκα οἱ ψευδοθηκολόγοι ἀπὸ τὰ ἀνώτατα μέχρι τὰ κατώτατα κοινωνικά στρώματα.

Οἱ χιλιάδες καὶ μυριάδες τῶν κοριτσιῶν καὶ γυναικῶν τῆς σημερινῆς μας Ἑλλάδος ἀρχίζουν νὰ ξεδιαλύνουν ἕναν ἄλλον ὀρίζοντα, πού ἀνατέλλει γι' αὐτές. Τινάζουν σιγά-σιγά τὴ θολοῦρα καὶ τὴ μοῦχλα πού σκέπαζε τὸ μυαλό καὶ τὴν ψυχὴ τους καὶ τοὺς ἔκανε νὰ μὴ διακρίνουν τὸν ἀληθινὸ καὶ ὑψηλὸ προορισμὸ τους.

Ἡ γυναίκα ὡς σύζυγος, μητέρα καὶ παιδαγωγός, ἡ γυναίκα ὡς φορεὺς τῆς βιολογικῆς σκέψεως τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, αὐτὸ εἶναι τὸ βασίλειο, ἀληθινὰ μεγάλο καὶ τρανόν, πού τῆς ἀπλώνει μπροστὰ στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ψυχὴ ἡ νέα Ἰδεολογία. Σ' αὐτὸ τὴ βοηθοῦν σήμερα ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς σχολεῖο καὶ Ὁργάνωσι τῆς Νεολαίας πάνω σὲ μιά νέα, γρανιτένια βᾶσι. Τὰ λεπτά τῆς πόδια πρέπει νὰ ἀποχτήσουν τὸ κατὰλληλο κῆδος γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ ἴδια νὰ κινήσῃ στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ προορισμοῦ τῆς με δύνامي καὶ ἀφοσίωσι.

Ἡ γυναίκα, τὸ κορίτσι πρέπει νὰ αἰσθανθῇ βαθεῖα καὶ γνήσια, ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸν τὴ γυναικεῖα τῆς φύσι, ἔτσι ὅπως ὁ ἄνδρας χρειάζεται νὰ εἶναι σήμερα ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸν ἄνδρας, με ὅλες τὶς ἀνδρικές ἀρετές καὶ ὅλες τὶς ἀνδρικές ἰδιότητες.

Πρέπει νὰ ξυπνήσῃ μέσα τῆς ἡ θέλησι γιὰ οἰκονομία, γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ ἱερὴ πηγὴ τῆς Ἑθνικῆς Ἀναγέννησης. Πρέπει νὰ νοιώσῃ βαθεῖα, ὅτι σ' αὐτὴ εἶναι τοποθετημένα τὰ πῶς σπουδαῖα βιολογικά προβλήματα τοῦ Ἑθνους. Ἦτανε μιά τρομερὴ ἐγκληματικὴ πράξι ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἡ ψεύτικη φιλανθρωπία τῶν λιμπεραλιστῶν με τὴν βλακώδη φράσι πρὸς τὴν γυναίκα: «Μὰ τί, θὰ γίνῃς μηχανὴ παιδοποιίας;» Δηλαδή οἱ προστάτες τῆς λιμπεραλιστῆς καὶ κομμουνιστῆς τῆς ἔχυναν τὸ φαρμάκι μέσα στὴν ψυχὴ καὶ τὴν προέτρεπαν νὰ ξεχάσῃ τὸ μεγάλο τῆς καὶ γιγάντιο προορισμό. Εἶχανε ξεχάσει μέσα στὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ θολοῦρα τοῦ τελευταίου αἰῶνα, πὼς ἡ γυναίκα-μητέρα πρέπει νὰ τεθῇ πάνω ἀπὸ τὴν γυναίκα-ἡδονὴ καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα γενικά. Αὐτοὶ ὅμως οἱ ἀληθινοὶ προδότες τοῦ Ἑθνους ἤξεραν πὼς παραχώνοντας τὴ βιολογικὴ πηγὴ τοῦ λαοῦ μας, ἐμπόδιζαν τὴν ἐξέλιξι καὶ τὴν Ἀναγέννησι. Γιατὶ λαὸς χωρὶς νεότητα εἶναι λαὸς καταδικασμένος σὲ θάνατο. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ σὲ δηλητηριώδεις ἐνέσεις καὶ παραδίδεται χωρὶς θέλησι στὰ χέρια τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Ὅπου ἡ νεότητα εἶναι πολυπληθὴς καὶ τολμηρὴ, ὅπου ἀναλογεῖ ἡ ὑπερβαίνει τὴν ἀναλογία ὡς πρὸς τὸν γενικὸ πληθυσμὸ μιάς χώρας, ἐκεῖνη ἡ χώρα εἶναι ἐπόμενο πὼς θὰ σφύξῃ ἀπὸ δυναμικότητα, γιατί τὸ νεανικὸ αἷμα με τὰ πλήθια τοῦ κόκκινου αἱμοσφαίριου, θὰ σπρώχνῃ τὸ βάρύ, δυσκολοκίνητο, γερασμένο καὶ ἀδυνατισμένο αἷμα ἀντικαθιστώντας το. Ἡ κυκλοφορία στὸ λαϊκὸ σῶμα γίνεται με δύνامي καὶ ἡ καρδιά τοῦ τείνει φτερουγίζοντας σὲ πράξεις ἡρωικές. Σ' ὅλα αὐτὰ ὅμως προέπει ἡ γυναίκα νὰ νοιώσῃ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς δυναμικῆς αὐτῆς ζωῆς πού θὰ ἀναγεννήσῃ τὸ Ἑθνός.

Σ. Καρ.

ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΙΑΧΝΕΤΕ ΜΟΝΕΣ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ

Σταυρωτὸ Ζυλὲ

Γιὰ τὰ κορίτσια τίποτα δὲν εἶναι πῶς πρακτικὸ ἀπὸ τὰ ὠραία πλεκτά.

Τὸ ζυλὲ πού βλέπετε στὴν εἰκόνα μας μπορεῖτε νὰ τὸ πλέξετε μόνες σας.

Σὰς χρειάζονται 200 γραμμ. μαλλι συχαλιστὸ (σινὲ τὸ λένε στὰ μαγαζιά) 2 βελόνες ὅχι πολὺ χοντρές, 1 κροσσὲ Νο 15, 2 εὔλινα κουμπιά.

Πλέκετε ὅλο πάνω τὴν κλωστή σας δηλ. γίνεται ὅμοια ἢ ὅμοια ἢ ἀνάποδη.

Δεξιὸ μπροστινὸ. Ἀρχίζετε ἀπὸ τὴ μὴτῃ κάτω. Σηκώνετε 3 πόντους. Προσθέτετε στὸ δεξιὸ μέρος τῆς βελόνας σας 1 πόντο σὲ κάθε ἀρχὴ σειρᾶς καὶ στὸ ἀριστερὸ 2 πόντους ὥσπου νὰ πλέξετε 10 ἑκατοστά.

Υστερα, κάνετε ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος

1 πλάτωμα κάθε 8 σειρὰς ὡς τὴν ἀρχὴ τῆς μασχάλῃς, δηλ. σὲ ὕψος 36 ἑκατοστῶν ἀπὸ τὴν μὴτῃ κάτω. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἐξακολουθεῖτε νὰ προσθέτετε 1 πόντο ὅπως εἴπαμε πῶς πρὶν στὸ δεξιὸ μέρος μέχρι ὕψους 20 ἑκατοστῶν ἀπὸ κάτω καὶ ὥστερα πλέκετε ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ 2 ἑκατοστά ἴσια.

Κουμπιότρυπες. Πλέκετε τέσσαρας πόντους, κλείνετε 4 πόντους, πλέκετε 30 πόντους, κλείνετε 4 πόντους, τελειώνετε τὴ σειρὰ. Στὴν ἐπόμενη σειρὰ ἀνεβάζετε 4 πόντους πάνω ἀπὸ τοὺς πόντους πού κλείσατε. Πλέκετε ὅλο 20 ἑκατοστά ἴσια.

Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ντεκολτέ τώρα πλέκετε ἀπὸ τὰ δεξιὰ 1 πόντο στὴν ἀρχὴ τῆς κάθε σειρᾶς ὡς πού νὰ ἀποκτήσετε ἀπὸ κάτω μῆκος 34 ἑκατοστῶν. Κλείνετε ἕνα πόντο στὰ δεξιὰ καὶ 4 σειρὰς ὡς τὸν ὅμο.

Μασχάλῃ. Στὸ διάστημα αὐτὸ, σὲ ὕψος 34 ἑκατοστῶν ἀπὸ κάτω πλέκετε στὰ ἀριστερὰ 3 πόντους, 2 φορές 2 πόντους, 3 φορές 1 πόντο καὶ ἐξακολουθεῖτε πᾶς ὥσπου ἀποκτήσῃ ἡ μασχάλῃ σας μῆκος 20 ἑκατοστῶν.

Ὡμος. Κλείνετε ὅλους τοὺς πόντους σὲ τρεῖς φορές.

Ἀριστερὸ μπροστινὸ. Ὅπως τὸ δεξιὸ, ἀλλὰ ἀντίθετα καὶ χωρὶς κουμπιότρυπες.

Πλάτη. Σηκώνετε 100 πόντους. Κάνετε ἀπὸ τὰ δύο μέρη κάθε 8 σειρὰς ἕνα πλάτωμα μέχρι ὕψους 26 ἑκατοστῶν ἀπὸ κάτω. Κλείνετε ἀπὸ τὸ κάθε μέρος 3 πόντους, 2 πόντους, 3 φορές 1 πόντο καὶ πλέκετε τότε ὅλο 16 ἑκατοστά. Κλείνετε γιὰ τοὺς

ὅλους πόντους 11 ἑκατοστῶν ἀπὸ τὸ κάθε μέρος σὲ τρεῖς φορές.

Ράβετε τοὺς ὅμους καὶ τὰ πλάγια. Κάνετε μετὰ τὸ κροσσὸ μιά σειρὰ πόντους γύρω-γύρω. Ντύνετε τὰ κουμπιά με πλέξιμο καὶ τὰ ράβετε στὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ.

Ἐπισκέψαις σὲ ἀοδενεῖς

Ὅταν ἀρρωστήσῃ μιά φίλη μας πρέπει φυσικὰ νὰ πάμε νὰ τὴν ἰδοῦμε, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις πού πρέπει ὁ ἀσθενὴς νὰ μείνῃ μόνος, γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν θὰ πάμε στὸ σπίτι τῆς φίλης καὶ θὰ ρωτήσωμε πρῶτα νὰ μάθωμε ποῖα εἶναι ἡ κατὰστασις τῆς καὶ ἂν ἐπιτρέπῃ ὁ γιατρός ἐπισκέψαις. Ἄν ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀνητική δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν διόλου, ἀλλὰ θὰ ἀφήσωμεν μόνον τὸ ἐπισκεπτήριόν μας γιὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ἡ φίλη τῆς ἐπισκέψεώς μας. Ἄν ἐπιτραπῇ νὰ τὴν ἰδοῦμε, τότε ἂς μὴ ξεχνώμε πὼς ἡ ἐπισκέψις μας πρέπει νὰ εἶναι σύντομος καὶ ὅσο διάστημα μείνωμε μετὰ τὴν ἀρρωστη φίλη νὰ προσπαθώμε νὰ τῆς λέμε ὅλο εὐχάριστα πράγματα καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ κατὰ πῶς θὰ μπορούσε νὰ τὴν συγκινήσῃ ἢ νὰ τὴν λυπήσῃ.

Νὰ σὰς τὰ πῶ, λοιπόν, δια-
μὰ μου, μιά καὶ καλὴ (ἄρχισε
ὁ γέρος). Στὸν τόπο μας, οἱ
δικοί μας σηκώθηκαν καὶ δὲν
σηκώθηκαν. Ἐκαμαν τὴ δου-
λειά τους μισή. Αὐτὲς οἱ μισὲς
δουλειὲς ἦταν, πού μας ἀφάνι-
σαν τότες. Ἡμῶν δέκα μηνῶν νοικο-
κύρης, κι' ἡ Χριστίνα μου εἶχε στὴν ἀγ-
καλιά της τὸ πρῶτο της, ἄχ, καὶ τὸ στερό-
της! Μήτε χωράφι εἶχαμε, μήτε ἀμπέλι. Σιρ-
μαγιά μας ἦταν ἡ βαρκούλα μου καὶ τὰ δί-
χτυα μου. Πρὶν ἀκόμη νὰ λευτερωθῇ ἡ Χρι-
στίνα, πέρασαν κι' ἀπ' τὸ χωριό μας καὶ
μάζευαν ὅ,τι μπορούσαν. Ἐδινε ὁ καθένας
ὅ,τι εἶχε. Ἐμεῖς δὲν εἶχαμε τίποτις ἄλλο νὰ
δώσουμε, ἔδωσα λοιπόν τὴ βάρκα μου κι' ἔμεινα
μὲ τὰ δίχτυα καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, πῶς ἦρθε ἡ ὥρα
μας καὶ θὰ δοῦμε κι' εἰς ἄσπρη μέρα. Τὴ βλέ-
παμε τὴ βαρκούλα σὰν ἔφυγε δεμένη πίσω ἀπὸ
μιά γολέττα καὶ τὴς φωνάζαμε «κότὸ καλὸ». Ἐπισ-
σαν τόπο οἱ γολέττες ἐκεῖνες, τὸ ξέρω. Μὰ τί κατὰ-
λαβες, πού βρεθήκαμε ἔρμιοι καὶ μονάχοι σὰν πλά-
κωσε τὸ κακὸ ἀπ' τὴν Ἀνατολή; Τὰ ἴδια τῆς Χίου. Μόνο
κάτι μικρότερα.

Πήραμε ὅλοι μας τὰ βουνά. Ἦταν νύχτα καὶ τρέ-
χανε σὰ λυσσασμένοι κατόπι μας. Μὰ εἰς ξέραμε τὰ
κατατόπια, κι' αὐτοὶ δὲν τὰ ξέραν. Κι' ἔτσι γλύτωσαν
πολλοί, ἀν καὶ τὸ χωριό μας ρημάχτηκε. Μὰ ἐγὼ τέτοια
τύχη δὲν εἶχα. Ὅτι περάσαμε ἀπὸ κάτι σπαρτά σκύβον-
τας καὶ πήραμε τὸ βουνό, ἄρχισε νὰ κλαίῃ τὸ μωρὸ
στὴν ἀγκαλιά τῆς Χριστίνας. Τὶ νὰ κάνουμε τώρα! — Βύ-
ζαξέ το, τῆς φωνάζω.

Τοῦ κάκου! δὲν σῶπαινε τὸ μωρὸ! Φράξε τὸ στόμα
του, σφίξε τὸ στὴν ἀγκαλιά σου, γιὰ τὸ νομα τοῦ Θεοῦ,
καὶ χαθήκαμε! Πάλι τοῦ κάκου! Τὸ παιδί ὅλο τσίριζε.

— Αἶ, νὰ σοῦ πῶ, Χριστίνα, τῆς κάνω τότες, ἄλλον
τρόπο δὲν ἔχει. Ἦν αὐτὸ θὰ πάη ἡ ὅλοι μας. Κάμε τὸ
σταυρὸ σου καὶ πέτα το στὸν γκρεμὸ! Γλήγορα γιατί!
πλακώσανε. Νά, γύρισε νὰ τοὺς δῆς ἐκεῖ κάτω. Σφίξε
τὰ δόντια σου, καὶ στὸν γκρεμὸ, πέτα το, σοῦ λέω,
πέτα το στὸν γκρεμὸ, γλήγορα καὶ ἔρχονται, νὰ τοὺς!

Αὐτὴ, πού ὥς τώ-
ρα μισογόγγυζε κα-
θὼς ἔτρεχε, ἔξα-
φνα βγάξε μιά
φωνὴ πού ἀντιλά-
λησε τὸ βουνό. Δὲν
βάσταξε πολὺ ἡ φω-
νή. Γυρίζω νὰ ἴδω,
κι' ἄλλο δὲν βλέπω
παρὰ τὸν γκρεμὸ!
Τὶ ἔκανα τότε δὲν
ξεύρω. Πρέπει νὰ-
πεσα κάτω ξερός.
Πρέπει νάμεινα ἐ-
κεῖ πολλὴν ὥρα στὰ
σκοτεινά. Σὰν ἦρ-
θα σὸ νοῦ μου
τρομερὴ ἡσυχία
σὲ κείνο τὸ μέ-
ρος! Τὸ μεγάλο τὸ
κακὸ ἦταν τώρα
κατὰ τὸ χωριό.
Ἀπ' ἐκεῖ ἔβγαιναν
οἱ φλόγες, ἀπ' ἐκεῖ
ἦρχονταν τὰ μουγ-
κρητὰ τῶν θεριῶν.
Κάθισα νὰ συλλο-
γιστώ, ἀν ἦταν ἀλή-

θεία, ἀν ὠνευρεῖσθαι, ἀν ἦμουν
τρελλός. Φώναξα τὴν Χριστίνα,
τὴν ξαναφώναξα. Τοῦ κάκου,
ἦταν ἀλήθεια! Γκρεμιστήκε ἡ
Χριστίνα μὲ τὸ μωρὸ. Νάτος ὁ
γκρεμὸς! Νά τὸ βάραθρο! Τὶ
νὰ κάμω τώρα! Ἰσως ζῇ ἡ

Χριστίνα, ἴσως δὲν ἔπαθε τίποτα, ἴσως λιγοθύ-
μησε. Ἀς κάμω πῶς κατεβαίνω, νὰ ἴδω, νὰ
τὴν εὔρω, νὰ ζήσω ἢ νὰ πεθάνω μαζί της.
Κι' ἐκεῖ πού ἔκανα νὰ κατέβω, μπᾶμ! καὶ
σφυρίζει ἓνα βόλι στ' αὐτὴ μου. Αὐτὸ τὸ βόλι
μ' ἔκανε ἔξω φρενῶν, γένηκα στάληθαι τρελ-
λός. Εἶχα μαζί μου μιά πιστόλα κι' ἓνα μα-
χαίρι. Ἀδειάζω τὴν πιστόλα μὲ χίλιες κατάρες
καὶ τρέχω μὲ τὸ μαχαίρι καταπάνω σὸ κορμί
πού μισόθλεπα καὶ τὸ μέρος ὅπουθε ἦρθε ἡ τουφε-
κιά. Ὡς πού νὰ πάω κοντά του, αὐτὸς ξαπλώθηκε.
Ὡστόσο οἱ τουφεκιὲς ἔπρεπε νάφεραν κι' ἄλλους
κοντὰ μου, γιατί ἄκουα ἀντρίκιες κουβέντες γύρω.
Τὶ νὰ κάμω δὲν ἤξερα. Εἶπα: ἄς κρυφτώ σὲ κανένα
δέντρο ἀπάνω. Σκάλωσα λοιπόν σὲ μιά ἀχλαδιά
καὶ κρύφτηκα. Πῶς νὰ φύγω μονάχος μου χωρὶς

τὴ Χριστίνα! Πρέπει νὰ τὴ βρῶ, ἔλεγα, καὶ θὰ τὴν βρῶ.
Κάπου θὰ κοίταται λιγοθυμισμένη. Μὰ θὰ γλυκοφέξῃ καὶ
θὰ τὴ βρῶ.

Τρομερὴ κι' ἀτέλειωτη νύχτα! Καθόμουν ἀνάμεσα στ'
ἀχλαδόκλαδα καὶ τοὺς ἔθλεπα καὶ περνοῦσαν δύο - δύο,
τρεῖς - τρεῖς, πότε Τοῦρκοι, πότε δικοί μας. Ὅλες τὶς
κατάρες κι' ὅλες τὶς προσευχὲς τὶς ἄκουσα ἐκεῖνη τὴ
νύχτα. Κατάντησα σὰ μεθυμένος. Φάντασμα θαρροῦσα
πῶς ἦμουν. Δὲν τὸ πίστευα πῶς ἦμουν ἐγὼ, πῶς ἔπαθα
τίποτις. Πῆδηξα κάτω ἄμα γλυκοφέξε. Ψυχὴ πιά τώρα
καθὼς τὴ νύχτα. Ἀρχίζαν καὶ κελαηδοῦσαν τὰ πουλιά,
σὰ νὰ μὴ ἔτρεχε τίποτα. Πῆγα πρὸς τὸ γκρεμὸ. Σὰν τὸ
γίδι κατέβηκα. Κατεβαίνοντας κοιτάζω δύο ἀσπριδερά
πράγματα κάτω-κάτω. Μοῦ ἦρθε ζάλη καὶ θάπτεφα δίχως
ἄλλο, μόνο πού πιάστηκα ἀπ' ἓνα ἀγριόκλαδο. Σιγά-σιγά
φτάνω κάτω, μὲ τὰ χέρια ματωμένα, φορέματα σκισμένα,
καρδιά μαύρη καὶ σκοτεινὴ. Δὲν τὸ πίστευα πῶς ἦταν ἡ
Χριστίνα ἐκεῖνη, μὲ τὸ μικρὸ τῆς σφιγμένο ἀκόμη στὴν
ἀγκαλιά της. Ἀν δὲν ἦταν ἀπὸ τὰ ρούχα της, ἀν δὲν
ἦταν ἀπὸ τὸ σφιγμένο μικρὸ, πού νὰ φαντασθῶ πῶς ὁ
ματοκυλισμένος ἐκεῖνος καὶ χωματιασμένος βῶλος ἦταν

ἡ γυναικούλα μου!
Καὶρὸ δὲν εἶχα γιὰ
κάμψες καὶ γιὰ
μοιρολογία.

Πέτρα μ' ἔκαμε
ἡ νύχτα πού πέρα-
σα. Ὁ Θεὸς μὲ λυ-
πήθηκε καὶ βρέθη-
κε ἓνας λάκκος κον-
τά μου. Τὸν ἐμεγά-
λωσα μὲ ὅ,τι κού-
τσουρα βρῆκα. Καὶ
σὰν τὰθαπα τ' ἀ-
κριβὰ μου καὶ τὰ
σκέπασα μὲ χῶμα
καὶ πετράδια καὶ
κατρακύλησα ἀπάν-
ω - ἀπάνω κι' ἓνα
μεγάλον λιθάρι καὶ
χάραξα σταυρὸ μὲ
ἓνα κεραμίδι, πήρα
τὰ κλαμένα μου μά-
τια κι' ἔφυγα κατὰ
τὰ βουνά. Παρακα-
λοῦσα ν' ἀντάμωνα
ἐναν τους μπροστά
μου, νὰ δώσω καὶ
νὰ πάρω μιά μαχαί-
ριά καὶ νὰ γλυ-
τώσω.

Ἡ ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΛΗΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΑ

Σὲ προηγούμενο σημείωμα εἶδαμε πῶς ἐωρτάσθηκε
στὴν Κεφαλλονία, πού ἦταν τότε μέρος τοῦ «Ἐλευθέρου
Ἰονίου Κράτους» ἡ 25 Μαρτίου τοῦ 1846 καὶ 1847 ἀπὸ
τὴν ὀργανωμένη κεφαλληνιακὴ νεολαία, πού, κάτω ἀπὸ
τὴν ξένη διοίκηση, διατηροῦσε ἀνεξάντλητο τὸν ἐθνουσια-
σμὸ γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ ἰδεῶδες. Σήμερα θὰ μιλήσουμε
γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 25 Μαρτίου 1848 στ' Ἀργυρόλι,
μὲ τὴ συμμετοχὴ
τῆς νεολαίας, καὶ
τῶν κοριτσιῶν τῆς
ἐποχῆς ἐκεῖνης, πού
πρῶτες καὶ καλλίτε-
ρες διατηροῦσαν ἁ-
σθεστη τὴν πατριω-
τικὴ φλόγα στὴν
καρδιά τους καὶ μέ-
σα στὰ σεντούκια
τους, ἐδίπλοκλειδω-
ναν. μαζί μὲ τὰ
προικιά τους, τὴν ἐν-
δοξὴ γαλανόλευκη!

Τὴν πρωτοβουλία
τοῦ ἑορτασμοῦ ἀνέ-
λαβε τὸ «Δημοτικὸν
κατάστημα», ἓνα,
δηλαδή, σωματεῖο
Νέων Κεφαλλήνων,
πού διατηροῦσε ἀ-
ναγνωστήριο σ' ἓνα
διαμέρισμα τῆς κα-
τοικίας τοῦ Ἀννίνου
Χωραφᾶ. Τὸ ἀνα-
γνωστήριο αὐτὸ δὲν
εἶχε ἄλλο σκοπὸ
παρὰ τὸ πῶς θὰ
μπορέσῃ νὰ δημι-
ουργήσῃ στὶς ψυχὰς τῶν Νέων τῆς Κεφαλληνίας, πού μά-
θαιναν στὰ σχολεῖα τῶν πῶς δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλὰ
Ἰόνες, τὴν πίστι στὴν Ἑθνικὴ τους καταγωγή καὶ νὰ
τοὺς κρατᾶν ὑπερηφάνους διὰ τὴν Ἑλληνικὴ αὐτὴ κα-
ταγωγὴν τους. Τὸ σπῆτι πού ἐστεγάζετο ἡ Νεολαία τῆς
Κεφαλληνίας, δὲν ἦταν εὐρύχωρο, οὔτε, στὴν ὁδὸ Μιλ-
τιάδου πού εὐρίσκετο, μποροῦσε νὰ ἀποτελέσῃ κέντρον
ἐπιδείξεως κατὰ τὴν Ἑθνικὴ ἑορτή: Ἐτοί οἱ Νέοι Κε-
φαλλῆνες ἐνοικιάζον ἀμέσως τὸ σπῆτι τοῦ Σ. Φωκά
Ἀλεξανδράτου στὸν κεντρικὸ παραλιακὸ δρόμο τῆς πό-
λεως καὶ ἐκεῖ ἀρχίζε ἡ δράσις. Πρῶτα ὁ ἔρνος διὰ τὰ
ἔξοδα τῆς ἐορτῆς. Ὅλοι σπεύδουν νὰ προσφέρουν τὸ
κατὰ δύναμιν. Δὲν λείπει οὔτε ὁ ὀβολὸς τῆς χήρας! Ὁ
ἐρνατῆς, ὁ ἀγρότης, ὁ κτηματίας, ὁ βοσκός, ὁ πλούσιος
καὶ ὁ πένις, προσφέρουν... Ὅσοι δὲν ἔχουν προσφέρουν
εἰς εἶδος. Καὶ αἱ νεανίδες τῆς Κεφαλληνίας καὶ αὐταὶ
μὲ τὴν σειράν των προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Ἡ
καλὴ σύζυγος τοῦ ἥρωος τῆς Κεφαλληνιακῆς ριζοσπα-
στικῆς κινήσεως, ἡ Χρυσάνθη Ἥλια Ζερβοῦ, ἐπὶ κεφα-
λῆς τῶν κοριτσιῶν ράπτει τὰς σημαίας, κεντὰ τὰ λά-
βαρα. ἔτοιμάζει τὰς κυανολεύκους ταινίας, πού θὰ δια-
κοσμῇσιν τὸ δημοτικὸν κατάστημα.

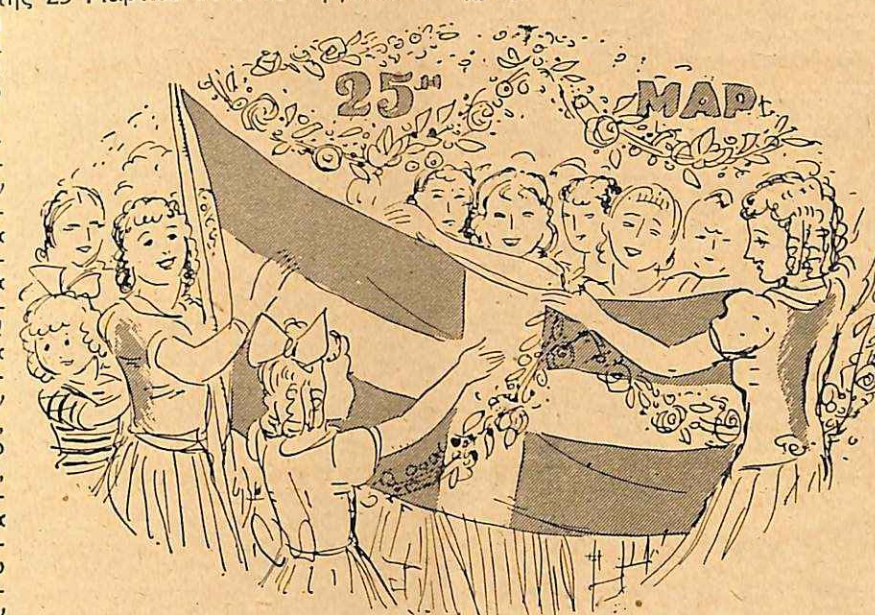
Κεντοῦν τὰς σημαίας μὲ τὴν ἱερὴ προσδοκία ὅτι αὐ-
τὲς δὲν θὰ γαλουχίσουν παιδιὰ προωρισμένα νὰ μείνουν
σκλάβοι. Καὶ μὲ τὰ ὄνειρα αὐτά, τραγουδοῦν, ἐνῶ ἡ βε-
λόνη διαγράφει σὲ κενὸν ἀκούραστα τὰ ἀλλεπάλληλα
τόξα της:

Τὰ ρόδα, τὰ τριαντάφυλλα, τῆς ἀνοιξῆς καμάρι
τὰ λούλουδα, οἱ ξέφυροι, ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι,
χάνουν τὴν ὁμορφιά τους στὴ σκλαβωμένη γῆ...

Ἐτοί κι' ἐδῶ ἀνθίζανε τὰ θέλητρα, τὰ κάλη
μιά μέρα ἡ πατρίδα μας, ἦταν λαμπρά, μεγάλη!
Καὶ πῶς τὴν ἐφαρμάκωσαν ἡ τρομερὴ σκλαβιά!

Πάνω ἀπ' τὰ ψηλῶματα τὸ ἄξιο παλληκάρι
ξανοίγει τὴν πατρίδα του μὲς στῆς σκλαβιάς τὰ βάρη
καὶ νὰ τῆς δώσῃ πρόθυμο γυρεύει ἔλευθεριά!...

Καὶ ἡ μεγάλη ἡμέρα ξημερώνει!... Τὸ «Δημοτικὸν κα-
τάστημα» εἶναι πανηγυρικὰ διακοσμημένο! Τὰ ἔθνη
χρώματα παντοῦ ὑπενθυμίζουν εἰς ὅλους ὅτι ἡ γῆ τῆς

Κεφαλλονιοποῦλες καμαρώνοντας τὴν Γαλανόλευκὴ σημαία μας.

Κεφαλληνίας εἶναι
καὶ παραμένει Ἑλ-
ληνική! Τὰ κανδή-
λια, οἱ φανοί, τὰ
πάντα εἰς τὴν θέσιν
των. Ἐνθουσιῶδεις
ἐπιγραφαὶ συμπλη-
ρώνουν τὸν διάκο-
σμον, ἐνῶ αἱ εἰκό-
νες τοῦ ἀγῶνος ὑ-
πενθυμίζουν σὲ κάθε
στιγμὴ ὅτι οὐδεμία
θυσία εἶναι ἀρκετὴ
ὅταν πολέμη κα-
νεῖς διὰ τὴν Πατρί-
δα του...

Ὁ Θεὸς βοηθεῖ
τοὺς ἑορταστὰς καὶ
ὁ οὐρανὸς ἐμφανί-
ζεται αἰθέριος! Στὶς
7 1/2 π. μ. τὸ κατὰ-
στημα εἶναι γεμάτο
ἀπὸ τοὺς ἑορτα-
στὰς! Ὁ Γεράσιμος
Λιβιάδης, ὁ Ἥλιος
Ζερβὸς Ἰακωβάτος,
ὁ Ἰωσήφ Μομφερ-
ράτος, οἱ ἀδελφοὶ
Ἰωάννου Μεταξᾶ

Λισσαίου, προσέρχονται καὶ δίδουν τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρ-
ξεως τοῦ ἑορτασμοῦ. Ὁ Λιβιάδης μὲ τὴν ἡχηρὰν του φω-
νὴν ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἑορτασμὸς θὰ ἀρχίσῃ μὲ τὴν
ἀνάρτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ
καταστήματος. Καὶ τὴν παραλαμβάνει ἐπὶ τοῦ κοντοῦ
τῆς μήκουσ πέντε μέτρων καὶ τὴν τοποθετεῖ εἰς τὸν ἐξώ-
στην. Ρίγη συγκινήσεως καταλαμβάνουν τοὺς ἑορταστὰς
καὶ μὴ φωνὴ ἀντηχεῖ:

— Ζήτω ἡ Ἐνωσις...

— Ὁ Σταυρὸς ἱ. Μεταξᾶ ἀναφωνεῖ καὶ αὐτός:

— Καταστραφήτω πᾶν ξενικὸν στοιχεῖον.

— Ὅλοι ἐπαναλαμβάνουν:

— Καταστραφήτω!

Καὶ τότε ὅλοι, δαφνοφοροῦντες, μεταβαίνουν ἐν σώ-
ματι εἰς τὸ προξενεῖον καὶ παραλαμβάνουν τὸν Ἑλληνα
πρόξενον Χουρμουσιᾶδην.

Ἀργότερον ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ἑλληνικοῦ προξε-
νεῖου ὁ Ἑλλὴν πρόξενος ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τοῦ
«γνησίου Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς μεγαθύμου Κεφαλληνίας».
Εἰς τὸ «Δημοτικὸν κατάστημα» συγκεντρώνονται 50 ἄρ-
τοι ἀπὸ ἀρτοκλασίας γενομένας εἰς διαφόρους ναοὺς.
Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ γίνῃ ἡ διανομή. Τέσσαρες ἱερεῖς ἐπιστρα-
τεύονται διὰ τὴν διανομὴν τῶν ἄρτων εἰς τοὺς τρισχιλίους
περίπου ἑορταστὰς!... Οἱ ἱερεῖς παραδίδουν τὸν ἄρτον
καὶ ψιθυρίζουν:

— Εὐλογία Κυρίου καί...!

— Ἐνωσις, ἀπαντᾷ ὁ ἑορταστής καὶ παραλαμβάνει
τὸν ἄρτον!...

— Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἐνωσις, ἐπαναλαμβάνει ὁ ἱε-
ρεὺς καὶ ἡ εὐχὴ αὐτὴ καθιεροῦται πλέον ἀντὶ τοῦ «Εὐλο-
γία Κυρίου καὶ Ἐλεος» εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Κε-
φαλληνίας μέχρι τῆς ποθητῆς ἡμέρας, πού ὁ ἀρχηγὸς
τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας, ὁ ἀείμνηστος Βα-
σιλεὺς Γεώργιος Α' προσθέτει εἰς τὸν χάρτην τῆς Ἑλ-
λάδος τὰς ἐπτὰ περικαλλεῖς τοῦ Ἰονίου νήσους.

ΑἴΓ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

«Η κυρία Ζερμάττ κι' η Τζέννυ ξμειναν μαζί. Κι' όταν τελείωσε η μακρυνή τους συνομιλία, η Μπέτση φάνηκε σχεδόν αποφασισμένη να υποστηρίξει τον χωρισμό καρτερικά.

«Ο κ. Ζερμάττ κι' ο Φρίτς μίπηκαν τη στιγμή εκείνη κι' η Τζέννυ είπε στον πρώτο:

— Πατέρα, — ήταν η πρώτη φορά που τον άνωμαζε έτσι, — δώστε μου την ευχή σας, όπως μου την έδωσε προδ' ολίγου κι' η μητέρα μου... «Αφήστε με... αφήστε μας να πάμε στην Ευρώπη!... Τα παιδιά σας θα ξεναγουρίσουν... μη φοβηθείτε πως θα τα χωρίσει ποτέ τίποτε από σας!... «Ο συνταγματάρχης Μόντροζ είναι άνθρωπος με καρδιά, που θα θελήσει να ξεπληρώσει το χρέος της κόρης του!... «Ας έλθω ο Φρίτς να τον βρω στην Αγγλία... «Εμπιστευθήτε μας και τους δυο... «Ο νιός σας σας έγυαται για μένα όπως έγω σας έγυώμαι γι' αυτόν!...

«Ίδου τι αποφασίστηκε στο τέλος, με τη συγκατάθεσι του κυβερνήτη του «Ξιφίας»: «Η οικογένεια Ουόλστον που θάβγαζε να κατοικήσει στο νησί, θάβγαζε θέσεις ελεύθερες στην κορβέτα.

Και θα τις έπαιρναν ο Φρίτς, ο Φραγκίσκος κι' η Τζέννυ μαζί με τη Ντόλλ, τη μικρότερη κόρη του κυρίου Ουόλστον, που θα πήγαινε να βρει τον αδελφό της στο Κεϊπτάουν και θα τον έπαιρνε να γυρίσουν στη Νέα-Ελβετία με τη γυναίκα του και το παιδί του. «Όσο για τον Έρνεστο και τον Τζάκ, αυτοί δεν ήθελαν καθόλου ν' αποχωρισθούν τους γονείς τους.

«Η αποστολή που είχαν αναλάβει ο υποπλοίαρχος Λίττλστον, είχε τελειώσει πρώτο, γιατί βρήκε τη Τζέννυ Μόντροζ, τη μόνη που ζούσε από τους επιβάτες της «Δορκάδος». «Επειτα γιατί είχε άνακαλύψει κι' ένα άγνωστο νησί, αυτό τη Νέα-Ελβετία, που μπορούσε να γίνει ένας εξαιρετικός σταθμός για τα πολεμικά πλοία στον Ίνδικό Ωκεανό.

Κι' επειδή ο κ. Ζερμάττ, που την είχε δική του με το δικαίωμα του

«πρώτου καταλαβόντος», επιθυμούσε να τη χαρίσει στη Μεγάλη Βρετανία, ο υποπλοίαρχος Λίττλστον υποσχέθηκε να ενεργήσει κι' αυτή την υπόθεση και να φέρη την αποδοχή της Βρετανικής Κυβερνήσεως.

«Ήταν λοιπόν πιθανόν ότι ο «Ξιφίας» θα ξαναγύριζε για να κάνει κατοχή. Τότε θάφερνε τον Φρίτς, τον Φραγκίσκο, την Τζέννυ Μόντροζ, «Επειτα θάπαιρνε από το Κεϊπτάουν τον Τζέιμς Ουόλστον, την αδελφή του Ντόλλ, τη γυναίκα του και το παιδί του. «Όσο για τον Φρίτς, θάβγαζε με τη συγκατάθεσι του κ. και της κυρίας Ζερμάττ, τ' αναγκαία χαρτιά για το γάμο του, γάμο που ο συνταγματάρχης Μόντροζ, θάταν ευτυχής να επιδοκιμάσει, κι' ίσως μάλιστα θα ήθελε να συνοδεύσει το νεαρό ανδρόγυνο στη Νέα-Ελβετία.

Αυτά λοιπόν αποφασίστηκαν ναι, αλλά πάντα με πολύ μεγάλη λύπη μεσ' παραγυμνός ψυχής, θάποχωρίζονταν τα μέλη της οικογένειας Ζερμάττ, έστω και για λίγον καιρό. Είναι αλήθεια όμως, ότι με το γυρισμό του Φρίτς, του Φραγκίσκου, της Τζέννυ, του πατέρα της, και μερικών ίσως αποιών, που θα ήθελαν να τους ακο-

λουθήσουν — μεγάλη ευτυχία περίμενε την οικογένεια, ευτυχία στο εξής άδιατάρακτη, κι' ευτυχισμένο θα ήταν το μέλλον της αποικίας.

«Αρχισαν γρήγορα οι προετοιμασίες. Λίγες ημέρες ακόμη κι' ο «Ξιφίας» θάταν έτοιμος να βγί από τον όρμο εκείνο της δυτικής ακτής, που για τιμή του πολεμικού πλοίου άνωμάσθηκε «Όρμος του Ξιφίας». Μόλις τελείωνε η επίσκεψη, μόλις έμπαιναν πάλι στη θέσι τους τα ξάρτια, η κορβέτα θα ξεκινούσε για το ακρωτήριο της Καλής Έλπίδος.

«Η Τζέννυ θέλησε να πάρη μαζί της, η καλύτερα να φέρη στον συνταγματάρχη Μόντροζ, μερικά πράγματα που είχε κατασκευάσει με τα χέρια της στον Άναμμένο-Βράχο. Πολύ φυσικό, αφού καθένα από αυτά της θύμιζε τη ζωή εκείνη που έζησε η γενναία κόρη, δυο χρόνια όλομόναχη στην έρημια! «Έτσι ο Φρίτς έλαβε τη φροντίδα να μεταφέρει στο πλοίο τα πράγματα εκείνα, που τα έπρόσχε σά θησαυρό.

«Ο κ. Ζερμάττ έμπιστεύθηκε στους δυο γιους του, ότι πράγμα είχε αξία έμπορική και μπορούσε να πουληθί στις αγορές της Αγγλίας: τα μαργαριτάρια, παραδείγματος χάρι,

που είχε μαζέψει άφθονα και που θάδιναν ένα ποσό σημαντικό, τα κοράλια που είχε ψαρέψει στα νησάκια του όρμου του Ναυτίλου, τα μωσχόκαρυδα, τις βανίλιες και τ' άλλα πολύτιμα άρωματικά, που γέμισαν πολλούς σάκκους.

Με τα χρήματα που έπαιρνε ο Φρίτς από την πώληση των διαφόρων αυτών προϊόντων, θ' αγοράζε όσα πράγματα θα άναγκαίουσαν στην αποικία και θα τα έφόρωνε στο πρώτο πλοίο, που θα έφερνε τους μέλλοντας αποίκους της Νέας Έλβετίας. Κι' αν καθένας απ' αυτούς θα είχε και τα πράγματά του, το φορτίο θάταν βέβαια σημαντικό και θα χρειαζόταν ένα πλοίο με πολλώνέκατοντάδων τόνων χωρητικότητα.

«Αλλά ο κ. Ζερμάττ έκαμε και μερικές άναλλαγές με τον υποπλοίαρχο Λίττλστον. «Έτσι προμηθεύθηκε άρκετά βαρέλια κρασί και ρακή, καθώς και ρούχα, άσπρόρουχα και πολεμοφόδια, δηλαδή καμιά

δωδεκαριά βαρέλια μπαρούτι, σφαίρες και σκάγια. «Αφού η Νέα Έλβετία άπαρκοῦσε στις άνάγκες των κατοίκων της, έπρεπε προπάντων να εξασφαλισθί η λειτουργία των πυροβόλων όπλων. Κι' όχι μόνο για το κυνήγι που τους έτρεφε, αλλά και για την άμυνα τους, στην πολυάλλως τε άπίθανη περίπτωση που οι κάτοικοι θα είχαν ν' άντικρούσουν καμιά επίθεση πειρατών ή και ίθαγενών άγρίων, γιατί μπορεί να κατοικοῦσαν τέτοιες φυλές στο άνεξερεύνητο άκμή μέρος του νησιού, πίσω απ' τα μεσημέρινά του βουνά.

«Έκτον απ' αυτά, ο κυβερνήτης του «Ξιφίας» έπιφορτίσθηκε να φέρη στις οικογένειες των έπιβατών που είχαν χαθί, όσα πολύτιμα κοσμήματα και χρήματα δικά τους βρέθηκαν μέσα στο πλοίο «Λάνδλορδ». «Ήταν πράγματα πολλών χιλιάδων φράγκων, βραχιόλια, περιδέραια, ρολόγια χρυσά κι' άσημένα, που έκτός από την έμπορική τους αξία, για τους συγγενείς εκείνων που πνίγηκαν, ήταν και πολύτιμα άναμνηστικά.

«Όσο για το ήμερολόγιο της ζωής του που κρατούσε τακτικά ο κ. Ζερμάττ, από την πρώτη ημέρα που βγήκε στη Νέα Έλβετία, ο Φρίτς θα τόπαιρνε στην Αγγλία να το δημοσιεύσει, για να έπικυρωθί έτσι το όνομα, που είχαν δώσει οι ναυαγοί στο άγνωστο εκείνο νησί του Ίνδικού Ωκεανού.

«Όλες αυτές οι προετοιμασίες έτελείωσαν την παραμονή του άπόπλου. «Όσες ώρες του είχαν αφήσει οι άσχολίες του, ο υποπλοίαρχος Λίττλστον τις είχε περάσει με την οικογένεια Ζερμάττ. «Εννοείται, ότι μεγάλη φιλία κι' οικειότητα είχε άναπτυχθί από το ένα μέρος κι' από το άλλο. «Ελπίζανε πως το πολυάχρονο, αφού έστάθμευε στο Ακρωτήρι κι' αφού έπαιρνε στο Λονδίνο τις διαταγές του Ναυαρχείου, σχετικές με την Αποικία, ο «Ξιφίας» θα γύριζε πίσω να κάνει έπίσημη κατοχή στ' όνομα της Μεγάλης Βρετανίας. Και με τον γυρισμό αυτόν, η οικογένεια Ζερμάττ θα ένώνονταν, για να μην ξαναχωρισθί πιά ποτέ.

Κι' έφθασε η 19 του Οκτώβρη. «Από την παραμονή, η κορβέτα, που είχε βγί από τον Ξιφία, άγκυροβόλησε απ' έξω από το νησάκι του Καρχαρία.

Θλιβερή ημέρα για τον κ. και την κυρία Ζερμάττ, τον Τζάκ και τον Έρνεστο, που θ' αποχωρίζονταν άδριο τον Φρίτς, τον Φραγκίσκο και την Τζέννυ! Θλιβερή έπίσης για τον κύριο και την κυρία Ουόλστον, αφού θα έφευγε με τον «Ξιφία» κι' η κόρη τους Ντόλλ. «Όλοι αυτοί οι καλοί άνθρωποι έπρεπε να δείξουν γενναιότητα άνωτερη από τη δύναμή τους, μα πως ήταν δυνατό να κρατήσουν τα δάκρυά τους;

«Ο κ. Ζερμάττ άγωνιζόταν να κρύψη την συγκίνησή του, μα δεν το κατάρθωνε. Όσο για την Μπέτση και την Τζέννυ, αυτές έκλαιγαν στην άγκαλιά η μια της άλλης, σαν μητέρα και κόρη που νωρίζονται. Πρωί-πρωί, η μεγάλη βάρκα έφερε τους έπιβάτες στο νησάκι του Καρχαρία.

(Συνέχεια εις το έπόμενο)

S. BONSELS

Του Δάσους ή Νεράϊδα

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

«Όσο όμως γρήγορο και αν ήταν το κίνημα του φιδιού, ο Χασάν ακόμα πιό γρήγορος είχε γυρίσει πλάι το κεφάλι, και το στόμα της Άλά καρφώθηκε στις σηκωμένες βελόνες του λαϊμού του. Με το δυνατό αυτό χτύπημα τα χείλια και οι μασσέλες της Άλά τρυπήθηκαν. Μα αν και πόνεσε φριχτά και της έτρεχε το αίμα, ώρμηξε άνα λυσσασμένη ένάντια στο Χασάν. Και πάλι όμως οι βελόνες του χώθηκαν βαθειά στη σάρκα της. Μα δεν είχε άλλον τρόπο να παλαίψη. «Αν έκανε να φύγη, ο σκαντζόχοιρος θα την τσάκωνε άμέσως, γιατί αυτός τρέχει πολυά γρήγορα από ένα φίδι.

«Η βερβερίτσα στο μεταξύ είχε πάρει κουράγιο και μ' ένα σάλτο βρέθηκε ψηλά σ' ένα κλώνο της φλαμουριάς. Εκεί βάλθηκε να σκουπίζη τον ιδρώτα της άγωνίας της, φροντίζοντας συνάμα να παρακολουθί και την πάλη, που εξακολουθούσε από κάτω. Μα ήταν δυνατόν ο Χασάν, αυτός ο βαρύς σκαντζόχοιρος, να είναι αντίπαλος της παντοδύναμης Άλά, που γιομίζει όλο το δάσος τρομάρα; Και όμως έτσι ήταν! Και η καρδιά της βερβερίτσας χτυπούσε από ένθουσιασμό.

«Τον κορόιδεψε τον κακομοίρη πριν, μα θα διορθώσω το λάθος μου, ψιθύρισε.

Με μιάς όμως οι σκέψεις της σταμάτησαν, γιατί είδε το Χασάν να βγάξη σιγά-σιγά το κεφάλι του, για να έρεθίσθ η Άλά να του ριχτή. Και πραγματικά το φίδι έκαμε μιά καινούργια δοκιμή, μα σαν την πρώτη φορά το άνοιχτό της στόμα καρφώθηκε πάλι στις άγκίδες του σκαντζόχοιρου. Αυτή τη φορά η υποχώρησις της ήταν περισσότερο άδυνατισμένη. Το αίμα της έτρεχε ποτάμι.

Σφυρίζοντας με το πληγωμένο κεφάλι, χτυπούσε τώρα άκατάπαυστα τον έχθρό της, σά να την είχε μεθύσει ο πόνος και η λύσσα. «Εμοιάζε μ' ένα σφυρί τυφλό και άναίσθητο, που κτυπά χωρίς να νοιώθι. Μα το Χασάν δεν τον άγγιζε κανένα δάγκωμα. Μόνο οι άγκίδες του είχαν μετώσει από το αίμα της όχιας, ενώ οι κινήσεις του έμειναν πάντα γρήγορες, έπιδέξιες και ύπολογισμένες.

«Εκεί, έάφνου, σ' ένα κίνημα γεμάτο άδυναμία και κόυρασι η όχια έγειρε το κομψή της ματωμένο κεφάλι στο κουλουριασμένο της κορμί, σφίχθηκε πιό πολυά κι' έμεινε άκίνητη.

Τότε ο Χασάν μ' ένα σάλτο βρέθηκε πάνω της και με μιά δαγκωματιά της έκοψε το λαϊμό. Το φίδι σπαρτάρισε δυο τρεις φορές και πιά δεν κουνήθηκε. «Η Άλά ήταν νεκρή.

«Αναστεναγμός άνακούφισης πέρασε το δάσος. Το σφύριγμα της όχιας το είχαν άκούσει άπειρα μικρά ζώα και όλα ένιωσαν την παγερή πνοή του θανάτου στην καρδιά. Πολλά το είχαν βάλει στα πόδια, μα ήταν και

πολλά που άπόμειναν παρακολουθώντας την τολημή πάλη. Τώρα το νέο σκορπίστηκε παντού. Από την κορυφή της φλαμουριάς ένας κόρακας πήρε το φύσημά του με φτεροκόπημα βαρύ και σκίζοντας την πράσινη έρημιά, που άπλωνότανε κάτωθε του σά θάλασσα με φυλλένιους κυματισμούς φώναζε:

— «Η όχια, η Άλά, νικήθηκε! Τη σκότωσε ο Χασάν.

— Γιατί σκούζει έτσι αυτός; σκέφτηκε ο σκαντζόχοιρος πηγαίνοντας προς το ρυάκι. Το σπουδαίο το πράμα! Σά νατανε βολετό να γίνη διαφορετικά. Και βουτώντας το μυτερό του μουςοῦδι στο νερό ήπιε. Πίσω του στο μέρος της πάλης τα χόρτα και τα λουλούδια σιγά-σιγά άνασηκωνονταν, μα η Λή, η βερβερίτσα, στην κορφή της φλαμουριάς ήταν ακόμα ντροπιασμένη με το φέρσιμό της άπέναντι στο Χασάν.

Σε λίγο η Ζόζα η νεροφίδα έβγαζε κι' αυτή το κεφάλι της μέσα από μιά τούφα βούρλα και έλεγε στο Χασάν:

— Μπράβο σας... Συγχαρητήρια...

Πρώτης τάξεως κατόρθωμα!

— Μου κάνετε τη χάρι να του δίνετε; το καλό που σας θέλω... «Ήταν η άπάντησι του Χασάν.

Το κεφάλι της Ζόζας εξαφανίστηκε σά να μην είχε φανή ποτέ!

— Τον παλιοσκαντζόχοιρο! Έλεγε καθώς έφευγε. «Ακούς εκεί! Όμως άλλοιμόν' του, αν καταδεχτώ ποτέ να παλαίψω μαζί του. «Ωστόσο ο Χασάν την είχε ξεχάσει, όπως είχε ξεχάσει και ό,τι είχε συμβή. Μονάχα ένα θυμότανε, τη συνομιλία του με τη Λή και το προσβλητικό της φέρσιμο.

— Τι τρελλός που είμαι, είπε έπειτα από μιά στιγμή, να ξεχνά ποιος είμαι και τί μπορώ να κατορθώσω, μόνο και μόνο γιατί μιά βερβερίτσα σκαρφαλώνει ως την κορφή ενός δέντρου κι' έγω δεν μπορώ... ούτε και θα ζητήσω πιά φιλοξενία από κανένα. Είμαι και θα μείνω σκαντζόχοιρος, θέλω να μείνω σκαντζόχοιρος.

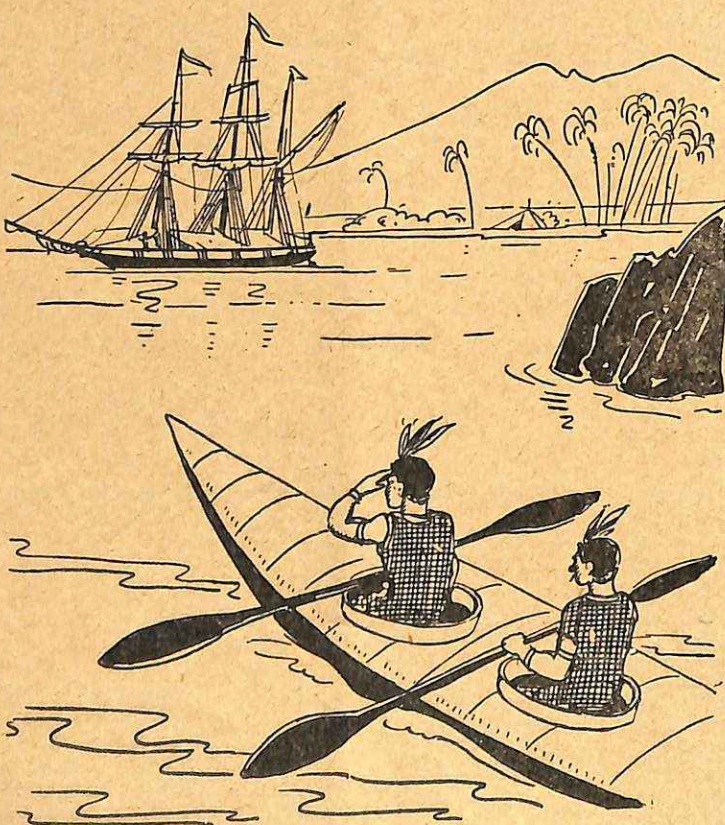
ΤΕΛΟΣ

Ο ευτυχής Βασιλεύς

«Έτσι είναι γνωστός ο βασιλεύς Γουσταύος ο 3ος της Σουηδίας, που φέτος γιόρτασε τα όγδόντα του χρόνια και είναι ο πιό γέρος βασιλεύς από τους βασιλείς όλου του κόσμου.

Κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Πολέμου κατόρθωσε να συνεννοηθί με τη Δανία και τη Νορβηγία και τα τρία αυτά κράτη έμειναν οῦδέτερα.

Είναι ευτυχισμένος όταν βλέπει και το λαό του ευτυχισμένο. Το έκ πέντε εκατομμυρίων κορωνών δώρο που του έκανε ο λαός στην επέτειο της όγδοηκονταετηρίδος του, το διέθεσε για φιλαθρωπικούς σκοπούς, για τους όποιους κάθε χρόνο εοδεύει πολλά εκατομμύρια και από το ιδιαίτερό του ταμείο.

Το κανιάκ δεν έδειξε διάθεσι να πλησιάση περισσότερο.

ΑΙ ΎΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ὁργανώνει διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον σειράν διαλέξεων ἀνωτέρου πνευματικοῦ καὶ καθαρῶς ἐθνοπλαστικοῦ περιεχομένου. Τὰ θέματα ἐξελέγησαν μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς, πρόκειται δὲ ν' ἀναπτυχθῶν ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων ἐπιστημόνων καὶ λογίων.

Αἱ διαλέξεις θὰ γίνωνται κατὰ δεκαπενθήμερον καὶ ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Παρνασσού» καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, θὰ παρακολουθῶνται δὲ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ εἴσοδος διὰ τὸ κοινὸν θὰ εἶναι ἐλευθερά.

Ἡ πρώτη διάλεξις ὠρίσθη εἰς τὸν «Παρνασσόν» διὰ σήμερον Σάββατον 7.30' μ. μ., με' ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Θρ. Βλησίδην, Διευθυντὴν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου Παιδείας, καὶ θέμα: «Ἡ σχέση τῆς νέας γενεᾶς πρὸς τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς».

Ἡ δευτέρα διάλεξις θὰ λάθῃ χώραν εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῇ 20 Δεκεμβρίου, με' ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἀπ. Δασκαλάκην καὶ θέμα: «Διδάγματα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως πρὸς τὰς νέας Ἑλληνικὰς γενεάς».

Τὰ θέματα τῶν προσεχῶν διαλέξεων θὰ ἀναγγελθῶσιν ἐν καιρῷ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἐξαιρετικὴν κίνησιν παρουσιάζουν ἅπασαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν με' τὸ ἀρξάμενον νέον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν νέων φοιτητῶν.

Οἱ φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν με' ἐνθουσιασμόν προσέρχονται εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν Ὑποδιοικήσεων τῶν καὶ με' φανατισμὸν ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἰδιαιτέρως εἰς τὴν νεοσυσταθεῖσαν Διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου παρατηρεῖται ζωηρὰ κίνησις καὶ ἀθρόα ἐγγραφή νέων Φαλαγγιτῶν.

Οὐδόλως ὅμως ὑστεροῦν καὶ αἱ Ὑποδιοικήσεις τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς.

Τὸ Ὑγειονομικὸν Τμήμα τῆς Δ.Α.Σ. ἐργάζεται ἐντατικῶς καὶ μεθοδικά. Τὰ τακτικῶς γινόμενα εἰδικὰ μαθήματα παρακολουθοῦνται με' ἀπόλυτον ἐνδιαφέρον ὑπὸ τῶν Σπουδαστῶν-Φαλαγγιτῶν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο δεξίωσις εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Δ.Α.Σ. Εἰς ταύτην παρέστησαν ὁ Πρύτανης καὶ Διευθυντὴς τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν., ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν., ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ ἅπασα σχεδὸν ἡ δύναμις τῆς Δ.Α.Σ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κίνησις τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξακολουθεῖ πάντοτε ζωηρά. Νέα ἐγγραφαὶ καθημερινῶς γίνονται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἰδίως μαθητῶν, οἵτινες μετὰ μεγάλης προθυμίας σπεύδουν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Ε.Ο.Ν. Τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦν δὲ ταῦτα με' ἐνθουσιασμόν οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ Σκαπανεῖς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀπαντες οἱ Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζουν τὴν ἐντατικὴν τῶν ἐργασιῶν. Ζωηρὰ κίνησις παρα-

τηρεῖται ἰδίως με' τὴν ἐγγραφὴν νέων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως παρακολουθοῦν τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα εἰς τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Ἀνωτέρων Στελεχῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΟΤΟΥ

Ἐντατικὴ ἐργασία διεξάγεται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου. Τὰ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως ὡς καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἐκτελεῖται κανονικῶς, με' ζήλον δὲ καὶ ἐνθουσιασμόν οἱ Φαλαγγίται παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΒΟΡΡΑ

Με' ἐξαιρετικὸν ζήλον συνεχίζεται ἡ ἐργασία εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τὰ μαθήματα παρακολουθοῦν πάντοτε τακτικῶς καὶ μετὰ προθυμίας οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ Σκαπανεῖς. Ἐπίσης τακτικῶς γίνεται ἐκάστην Κυριακὴν ὁ ἐκκλησιασμός τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Πρωτευούσης προέβη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Ἀθρόως συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν. Ὁ Ι, ΙΙ, VIII καὶ XIII Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πρωτευούσης ἐξέδραμον τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Στρατόπεδον τῆς Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Με' ἐπιτυχίαν διεξήχθη ἡ λαχειοφόρος ἀγορὰ ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ IV Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Με' ἐνθουσιασμόν προσέρχονται καθημερινῶς πρὸς ἐγγραφὴν αἱ μαθήτριαι τοῦ Πειραιῶς εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν. Ἡ λειτουργία ὅλων τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως βαίνει κανονικῶς, με' ζήλον δὲ καὶ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Εἰς ἅπαντας τοὺς Τομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζεται ἡ ἀναπονητικὴ ἡ ἐργασία. Τόσον αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτισσῶν ὅσον καὶ τὰ συμβούλια τῶν βαθμοφόρων γίνονται τακτικῶς. Τὴν 20ὴν Νοεμβρίου ὁ IV Ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς Ἀγίαν Σωτήρα, ὅπου αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν γυμναστικὴν καὶ εἰς διαφόρους παιδιὰς, ἤκουσαν δὲ καὶ σχετικὴν ὁμιλίαν περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Πάντοτε ζωηρὰ ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τόσον ὁ ἐκκλησιασμός ὅσον καὶ τὰ μαθήματα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ με' ζήλον ἀπὸ τὰς Φαλαγγιτισσῶν. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ Τμήματος Συνοικισμοῦ Νέου Ψυχικοῦ, καθ' ἣν ὁμιλήσεν ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης, συνεχίζων τὴν ἀνὰ τὰ τμήματα τῶν διαφόρων χωρίων τῆς Περιφ. Διοικήσεως περιοδεῖαν του, ἀφίκετο τὴν 21ην Νοεμβρίου εἰς τὸ χωρίον Μεσιὸ ἐνθα ἐπεθεώρησε

ΑΙ ΎΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ Ἐπαρχιῶν

τοὺς ὑποδεχθέντας αὐτὸν Φαλαγγίτας, ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἀπαντήσας εἰς αὐτὴν ὁ κ. Περιφ. Διοικητὴς ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἧς ἔτυχε, καὶ τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν δρασιν καὶ ἐμφάνισιν τοῦ ἐκεῖ Λόχου τῆς Ε.Ο.Ν. Δεχθεὶς δὲ τὰς νέας Κοινοτικὰς Ἀρχὰς καὶ συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως ἀνεχώρησεν ἐπισκεφθεὶς τὸ χωρίον Μονόλοφος, ὅπου ἐδέχθη τοὺς βαθμοφόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδῶκε ὁδηγίαν σχετικὰς με' τὴν ὁργάνωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν νεοεγγραφέντων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. τῶν χωρίων Πτερωτὸς, Παντελεήμων καὶ Νέα Σάντα, δεχθεὶς τοὺς βαθμοφόρους αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδῶκε διαταγὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁργάνωσιν τῶν ἐν λόγω Τμημάτων.

Ὡσαύτως ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεσκέφθη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. τὰ χωρία Λαγκάδα, Νέαν Ἀγχιάλον, Ἀγ. Ἀθανάσιον, Γέφυραν, Πρόχωμα, Βαθυλάκκιον, Νέαν Χαλκηδόνα καὶ Κουφάλαν, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ τῶν Φαλαγγιτῶν.

Τὴν προπαραλθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο συγκέντρωσις ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν, οἵτινες πρόκειται νὰ φοιτήσουν εἰς τὴν Σχολὴν Ὁμοδάρχων καὶ Ἐνωμαρχῶν, εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ. Οἱ συγκεντρωθέντες παρήλασαν πρὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, ὅστις κατόπιν ὁμίλησε πρὸς αὐτοὺς ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν Σχολῶν βαθμοφόρων καὶ τοῦ ἐπιδιωχθεμένου ἔργου.

ΞΑΝΘΗ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, πρωτοβουλία τοῦ Τμήματος Ε.Ο.Ν. Ἰάσμου, ἔλαβε χώραν μεγαλειώδης ἑορτὴ τοῦ Πρασίνου. Οἱ Φαλαγγίται ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Δασάρχου Κομοτινῆς, ἤνοιξαν 3.000 λάκκους, ἐργασθέντες με' πραγματικὸν ζήλον καὶ ἐνθουσιασμόν, παρουσία δὲ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Ροδότης ἐφυτεύθησαν τὰ πρῶτα δενδρύλλια λευκῆς.

Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς ὁμιλήσαν ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης καὶ ὁ Δασάρχης Κομοτινῆς.

ΔΡΑΜΑ

Τακτικῶς οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως καὶ ἀντιαεροχημικῆς προστασίας. Πρὸς τοῦτοις ἐπιδίδονται μετὰ ζήλου καὶ εἰς τὴν Σουηδικὴν Γυμναστικὴν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. Δράμας ἐπεθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῶν Κοινοτήτων Κουδουνίων, Μαυρολεύκης, Καμπακίου καὶ Δοξάτου, συναποκομίσας τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτῶν τῶν ἀνωτέρω Τμημάτων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (ΚΡΗΤΗΣ)

Τὴν προπαραλθοῦσαν Κυριακὴν διὰς Φαλαγγιτῶν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἡρακλείου ἐξέδραμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μοῆν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἐπανωσίφη, πρὸς ψυχαγωγίαν.

Ἀμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐν τὴν Μοῆν, τὰ Τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν εἰσῆλθον εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἔψαλαν τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν ἀναπεμφθεῖσαν Δέξιν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθησαν φιλοφρονέστατα οἱ μοναχοί. Τὴν μεσημέριαν οἱ Φαλαγγίται παρεκάθησαν εἰς γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἡγέρθη ἐκ μέρους τοῦ ἡγουμένου πρόποσις ὑπὲρ τῶν ἐκδρομῶν τῆς Ε.Ο.Ν., τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ-Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Τὸν ἡγούμενον

ἡγαρίστησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς, ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Φαλαγγιτῶν διὰ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας εἰς αὐτοὺς περιποιήσεις καὶ τόνισας τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Σαλπικταὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἡρακλείου.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν τὸ ἀπόγευμα πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ ἐκ τῆς ὥραίας ἐκδρομῆς, ἄδοντες καθ' ὁδὸν πατριωτικὰ θούρια, ἐν οἷς προεξήρχον ὁ Ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 21ης Νοεμβρίου ἐγένετο εἰς τὸν περίβολον τῶν Γραφείων τῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. συγκεντρώσις τῶν Φαλαγγιτῶν-μαθητῶν τῆς Στ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο κατανομή καὶ ὁργάνωσις αὐτῶν εἰς ὁργανικά, ὑπὸ βαθμοφόρους μαθητὰς, τμήματα. Τὴν διοίκησιν τῶν τμημάτων αὐτῶν θ' ἀναλάβῃ βαθμοῦχος τῆς Ε.Ο.Ν. Τὴν ἐποπτεῖαν δὲ θὰ ἔχῃ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, βοηθοῦμενος καὶ ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Γυμναστοῦ τοῦ Γυμνασίου.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος θὰ ἀρχίσῃ ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις τοῦ νεοσυσταθέντος τοῦτου πρώτου ἐσασχολικοῦ σχηματισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Παραλλήλως θ' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία οὐλαμοῦ βαθμοφόρων.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Νομάρχης Τρικκάλων καὶ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. παρουσίασεν εἰς τὰ τμήματα τὸν νέον Περιφερειακὸν Διοικητὴν τῆς Ε.Ο.Ν. Τρικκάλων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Νομάρχης ὁμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτισσῶν, ἀναπτύξας τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Φαλαγγιτῶν ἐναντι τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο συγκεντρώσις τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς τὸν χώρον, ἐνθα θὰ γίνῃ τὸ Γυμναστήριον τῆς Ε.Ο.Ν. Οἱ Φαλαγγίται ἤρχισαν τὴν δενδροφυτεύσιν τοῦ πέριε χώρου τοῦ Γυμναστηρίου τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπτου φυτεύσαντες τὸ πρῶτον δένδρον.

ΛΑΡΙΣΑ

Τὰ μαθήματα τοῦ οὐλαμοῦ βαθμοφόρων βαίνουν πρὸς τὴν λήξιν τῶν. Ἀπομένον ἐλάχιστα πρὸς διδασχὴν κεφάλαια τοπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἀσκήσεων εἰς τὴν χρῆσιν διαφόρων μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο διάφοροι ὁμιλίαι περὶ πειθαρχίας, περὶ τοπογραφίας, περὶ μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας. Ταύτας παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς, οἱ ὁποῖοι μετὰ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν ἀνελλιπῶς καὶ ὅλα τὰ προηγούμενα μαθήματα προπαιδεύσεως.

Ἐπίσης κατὰ τὴν διαρρευσσάν ἐβδομάδα ἐγένετο σύσκεψις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Λαρίσης, καθ' ἣν ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς ὁργανώσεως τῶν τμημάτων ἐπὶ τὸ καλῆτον.

Αι Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

ΑΓΥΙΑ

Πρὸ ἡμερῶν ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῶν γραφείων τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Παρέστη ὁ Περιφ. Διοικητὴς μετὰ τῶν ἐπιτελῶν τῆς Διοικήσεως καὶ ἡ Διοικήτρια τοῦ σχηματισμοῦ Θηλέων Λαρίσης. Μετὰ τὸν τελεσθέντα ἀγασμὸν ὠμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ περὶ τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπικολούθησεν ἀνάγνωσις τῆς ἡμερησίας διαταγῆς καὶ παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν, στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΒΟΛΟΣ

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βόλου τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκτὸς τῶν τακτικῶν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διδασκαλιῶν καὶ ὀμιλιῶν, ἐγένετο προεργασία διὰ τὴν ὀργάνωσιν φαλάγγων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἐκ μαθητῶν. Πρὸς τοῦτο ἡ Ὑποδιοίκησις Βόλου συνειργάσθη ἐπανειλημμένως μετὰ τοῦ διδασκαλικοῦ καὶ καθηγητικοῦ κόσμου.

— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν., συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν Ὑποδιοικήσεων Βόλου καὶ Λαρίσης, μετέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς Βελεστίον καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ἐκεῖ τμήματα τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Ἐπιστρέψας μετέβη εἰς Ἀλμυρὸν, ὅπου ἐπεθεώρησε τοὺς ἐκεῖ Φαλαγγίτας, οἵτινες καὶ παρήλασαν ἐνώπιόν του.

— Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ κ. Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, τὸν εἰς Βελεστίον, ὅσον καὶ εἰς Ἀλμυρὸν, ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων, ὑπῆρξαν ἀρίστα.

ΕΛΑΣΣΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καθωρίσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρξαμένης συγκροτήσεως τῶν μαθητικῶν Φαλάγγων τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐλασσῶνος, τὴν Κυριακὴν δὲ γενικὴ συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν, μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν, καθ' ἣν ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὄργανώσεως βαθμοφόρος τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν ὀμιλίαν παρηκολούθησαν πλὴν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ μαθητῶν καὶ πλῆθος κατοίκων, οἵτινες ἐν τέλει προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ ἐπεφημίαις ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Ἐξαίρετον δρᾶσιν παρουσιάζει τὸ τμήμα τῆς Ε. Ο. Ν. Αἰτωλοακαρνανίας. Οἱ Φαλαγγίται ἐκτὸς τῶν συνήθων μαθημάτων τοῦ προγράμματος προπαιδεύσεως, ἐπιδίδονται τακτικῶς εἰς τὴν Σουηδικὴν Γυμναστικὴν καὶ ἄλλας ἀθλοπαιδιάς. Ἐπίσης παρακολουθοῦν τὰς ὑπὸ τῶν γεωπόνων τῶν διαφόρων περιφερειῶν διαλέξεις, μαθήματα καὶ πρακτικὰς ἐφαρμογὰς σχετικὰς μετὰ τὴν αἰτοκαλλιέργειαν καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων. Πράγμα, ὅπερ συντελεῖ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς καλλιέργειας, διότι οἱ πλείστοι τῶν Φαλαγγιτῶν ἀσχολοῦνται μετὰ τὴν γεωργίαν. Τὰς διαλέξεις ταύτας παρακολουθοῦν καὶ πλῆθος χωρικῶν καὶ ἀγροτῶν.

— Ἐκτὸς τούτων γίνονται πρὸς τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὀμιλίαι σχετικαὶ μετὰ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὸ ἔργον τῶν ἀντικείμενων εἰς τὴν Ὄργανωσιν, ὡς καὶ ἡθοπλαστικαὶ τοιαῦται.

— Εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας σπεύδουν ἐνθουσιῶντες οἱ νέοι καὶ ἐγγράφονται εἰς τοὺς καταλόγους τῆς Ε. Ο. Ν. ἀθρόως.

— Τὴν ὄλην κίνησιν παρακολουθεῖ μετὰ ἐξαίρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ὁ κ. Νομάρχης, παρέχων παντοῦ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὰς οδηγίας του πρὸς ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν αὐτῆς.

ΠΥΡΓΟΣ

Ζωηρὰ παρατηρεῖται κίνησις εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἡλείας. Τὰ μαθήματα

συνεχίζονται, παρακολουθούμενα μετὰ ζήλου ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Κατὰ τὰς τακτικὰς συγκεντρώσεις γίνονται ὀμιλίαι καὶ διαλέξεις σχετικαὶ πρὸς τὸ ἔργον καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ μας Κράτους. Τακτικὰ ἐπίσης ἐκκλησιάζονται οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς ὅλων τῶν Ὑποδιοικήσεων.

— Ἡ αὐτὴ κίνησις παρατηρεῖται καὶ εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Θηλέων τῆς ἰδίας Περιφ. Διοικήσεως. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐκτὸς τῶν μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῶν ἄλλων, διδάσκονται μουσικὴν καὶ χειροτεχνίαν, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο συντελοῦν εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν ἐν γένει.

— Αἱ ἐγγραφαὶ νέων ἐνθουσιῶντων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιστῶν συνεχίζονται εἰς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς ἀθρόως.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Ἡ κίνησις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως παρουσιάζεται ἠδύμην. Ἐξακολουθοῦν παρακολουθούμενα μετὰ τοῦ ἰδίου πάντοτε ζήλου ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν τὰ διάφορα μαθήματα προπαιδεύσεως.

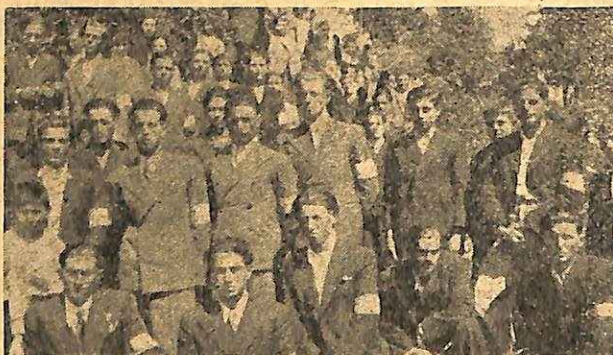
— Ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τελευταίως τὰ μαθητικά καὶ ἐξωσχολικά τμήματα τῆς Κυπαρισσίας, συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφόρων αὐτῶν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορῶντων τὴν ὀργάνωσιν, καθὼς καὶ τὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν Φαλαγγιτῶν.

— Ὁμιλῶν ἐπίσης εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν μονάδων εἰς τὸ πεδῖον τῶν ἀσκήσεων, σχετικῶς μετὰ τὴν Ὄργανωσιν καὶ τὴν θέσιν ταύτης ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κράτους.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Γενικῶς εἰς ἅπασαν τὴν Περιφ. Διοίκησιν παρατηρεῖται ζωηρὰ κίνησις μετὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Συγκεντρώσεις γίνονται, καθ' ἃς λαμβάνουν χώραν ὀμιλίαι ἐπὶ διαφόρων ἐνδιαφερόντων θεμάτων, ὡς αἱ τελευταίως «περὶ ἀθλητισμοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀγαθῶν» καὶ «περὶ δεινδροκαλλιέργειας». Διοργανοῦνται ὡσαύτως καὶ ἐκδρομαὶ Φαλαγγιτῶν, πρὸ ἡμερῶν δὲ ἔλαθε χώραν καὶ ἡ πρώτη ἡμερησία ἐκδρομῆς Σκαπανέων εἰς μαγευτικὸν ἕξω τῆς πόλεως ἐξωκκλήσιον. Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθησαν διάφοροι ἀθλητικαὶ παιδιὰ. Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν μικρῶν Σκαπανέων ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος.

— Τὸ τμήμα Θηλέων τῆς Περιφ. Διοικήσεως Τριπό-

Φαλαγγίται Ἀγίου Πέτρου Κυνοῦριας.

λεῶς ἔκαμε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ πρῶτον βῆμα τῆς συγκροτήσεώς του, καταρτισθείσης τῆς πρώτης ἐξωσχολικῆς ὁμάδος.

ΣΠΑΡΤΗ

Ἐξαίρετικὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Περιφ. Διοικήσεως Λακωνίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν καὶ τὰς ἐγγραφὰς νέων μελῶν.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς ὅλων τῶν τμη-

Αι Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

μάτων γίνονται τακτικῶς διαλέξεις παρακολουθούμεναι μετὰ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀπὸ πλῆθος πολιτῶν, οἵτινες ἐκδηλώνουν παντοιοτρόπως τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν διὰ τὴν Ὄργάνωσιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν εἰς τὸν Ἀρχηγόν - Κυβερνήτην μας.

Ἐδόθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ σχηματισμοῦ Ἀρρένων καὶ Θηλέων Βρεσθένων θεατρικὴ παράστασις στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Αγίου μετέβησαν καὶ οἱ Φαλαγγίται τῶν γειτονικῶν χωρίων, ὅπου παρηκολούθησαν τὴν Θείαν Λειτουργίαν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐγένετο ὀμιλία περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε. Ο. Ν. Τὸ ἀπόγευμα ἐπικολούθησε παρέλασις καὶ λαμπαδηφορία τῶν Φαλαγγιτῶν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς Γυθείου, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο κληθείσης.

ΑΙΓΙΝΑ

Εἰς ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Νήσου παρατηρεῖται ἀρκετὰ ἀποδοτικὴ κίνησις. Οὕτω ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων ἤρχισαν ἀθρόαι ἐγγραφαὶ Φαλαγγιτῶν.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκπαιδεύσις καὶ ἡ ἐκγύμνασις τῶν τμημάτων συνεχίζεται ἐντατικῶς. Πρὸ ἡμερῶν ὁμάς τῆς Ε. Ο. Ν. Αἰγίνης μετέβη εἰς Μέγαρον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ τμημάτων, ὅπου οἱ Φαλαγγίται Αἰγίνης καὶ Μεγαρῶν παρήλασαν εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως, ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰω. Μεταξά.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Μὲ ἐξαίρετικὸν ζήλον συνεχίζονται, κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν, τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐδιδάχθησαν διάφορα θέματα

Ὁρκωμοσία νέων Φαλαγγιτῶν Ε. Ο. Ν. Κερκύρας.

ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας «περὶ ἀντιαεροχημικῆς προστασίας καὶ σκοποβολῆς».

— Ἐπίσης θαυμαστὴ καθ' ὅλα ἡ συντελουμένη πρόδος εἰς τὸν σχηματισμὸν Θηλέων Ε. Ο. Ν. Κερκύρας. Αἱ Φαλαγγίτισσαι διδάσκονται ὑπὸ τῶν ἱκανῶν καθηγητριῶν καὶ διδασκαλιστῶν τῶν Ἱστορίαν, προστασίαν ἀπὸ πλεονεξίας ἀερίων καὶ ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν, αἰκοκυρικὴν καὶ μαγειρικὴν καὶ διάφορα ἄλλα θέματα.

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ἡ ἱκανοποίησις ἦν ἐξέφρασε προχθὲς διὰ τὸ παράστημα καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς πόλεως μας ὁ ὑπουργὸς - Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης κ. Τσολάκογλου, ἀποτελεῖ ὁμολογούμενως μεγίστην ἠθικὴν ἐπιβράβεισιν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν μας καὶ τῶν βαθμοφόρων τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν πρόδον καὶ ἐξέλιξιν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ὀργάνωσεως. Οἱ νέοι τῆς πόλεως μας πλήρεις ἀλκῆς καὶ

ἐνθουσιασμοῦ, φέροντες τὴν τιμημένην στολὴν τοῦ φαλαγγίτου, πρωτοποροῦν ἤδη εἰς τὴν σχετικὴν κίνησιν καθ' ὅλην τὴν Κρήτην. Τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἔκαμε κατὰ τὴν προχθεσινὴν τοῦ ἐπίσκεψιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. αὐτὸς ὁδὸς ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Τσολάκογλου. Ἡ ἐπίσημος αὕτη ὁμολογία, ἐξοπλίζουσα μετὰ νέας ἠθικὰς δυνάμεις τὴν νεολαίαν τοῦ Ἡρακλείου, θὰ συντελέσῃ ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ μείζων δραστηριότης ἐν τῇ ἀραίᾳ προσπάθειᾳ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ σκοποῦ τῆς ὀργανώσεως. **«ΙΔΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ»**

«Τὰ καθήκοντά σας εἶναι νὰ εἰσθε πιστοὶ εἰς τὸ σχολεῖόν σας, πρότυπα μαθητῶν, νὰ μὲνουν οἱ καθηγηταὶ σας εὐχαριστημένοι, νὰ δεῖξετε ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας συμπληρῶναι τὸ σχολεῖον. Πρέπει νὰ εἰσθε μεταξύ σας ἀλληλέγγυοι τόσον εἰς τὴν ζωὴν σας ὅσον καὶ εἰς τὰς πράξεις. Μία καλὴ πράξις ἐνὸς φαλαγγίτου ἀντανάκλᾳ εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀργάνωσιν. Ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθοῦν μετ' οἰονδήποτε τρόπον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην πρέπει νὰ τὸ κάμνουν. Πρέπει νὰ καταλάβετε ὅτι ὅλοι εἰσάστε ἕνα πρᾶγμα». Ἰδοὺ μερικὰ ἀπὸ τὰς συμβουλὰς τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ κ. Πρωτοπυργὸς ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας πρὸς τοὺς φαλαγγίτας τοῦ Παγκρατίου. Καὶ ὅλοι θὰ συμφωνήσουν ὅτι ποτὲ δὲν ἐδόθησαν καλλίτεροι καὶ παιδαγωγικώτεροι συμβουλαὶ πρὸς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος.

«ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΑ ΝΕΑ»

«Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον εἶχαμεν ἐκφράσει τὴν εὐχὴν νὰ εὕρῃ μιμητὰς ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὄργανώσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας Πατρῶν διὰ τὴν σκαλιστικὴν αἰτοκαλλιέργειαν. Μὲ ἰδιαίτερον, λοιπόν, εὐχαρίστησιν σημειώμεν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας Βελεστίου, διὰ τῆς ὁποίας οἱ προϊστάμενοι ὅλων τῶν σχηματισμῶν τῆς περιοχῆς καλοῦνται νὰ λάβουν τὰ μέτρα τῶν, ὥστε ὅλοι οἱ Φαλαγγίται νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ στείρουν δύο τουλάχιστον στρέμματα μετὰ τὸ σύστημα τῆς γραμμικῆς σπορᾶς.

»Οἱ Φαλαγγίται, λοιπόν, τῆς Νεολαίας καὶ τὰ στελέχη τῆς τοῦ Βελεστίου, ἀκολουθοῦντες πιστῶς καὶ ἐφαρμόζοντες τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διοικητοῦ τῶν, ἃς ἔξερουν ὅτι θὰ προσφέρουν εἰς τὰς οἰκογενεὰς τῶν καὶ εἰς τὴν Πατρίδα ἀνυπολόγιστον ἀξίας ὑπηρεσίαν».

«ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Ο ΔΗΜΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

«Κατὰ τὴν ὑπὸ τὸν ἑλεγχόν Σας οικονομικὴν δημοτικὴν περίοδον (1 Ἀπριλίου 1937 - 31 Μαρτίου 1938) ἐπεξετάθη ἐν τῇ περιφερείᾳ μας ὁ ὥραίος καὶ πατριωτικὸς θεσμὸς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Ἔργον καὶ τοῦτο τοῦ Πατρὸς τῆς Πατρίδος Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ μετὰ ἀξίαν θαυμασμοῦ προσπάθειαν ἐργάσθη καὶ ἐργάζεται ὁ πρῶτος νέος τῆς Ἑλλάδος, Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν., κ. Ἀλέκος Κανελλόπουλος. Τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας πρῶτος ἐνεστερνίσθη ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ ὁ Δῆμος ἡμῶν. Οἱ καρποὶ τοῦ ἔργου τῆς Νεολαίας εἶναι πολὺτιμοι. Δημιουργεῖται νέα γενεὰ Ἑλλήνων πραγματικῶν, ἀπληλαγμένων τῶν κριμάτων τοῦ παρελθόντος, γενεὰ ἥτις θὰ κρατήσῃ καὶ θὰ εὐρύνη τὸ παρελθόν, γενεὰ ἥτις ἐπὶ ἐρείπῳ ἐθεμελίωσε Ἐθνικὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἐρείπῳ ἐθεμελίωσε καὶ ἐστερέωσεν ἡ 4η Αὐγούστου 1936. Χάριν δὲ αὐτῆς τῆς δημιουργίας Ἑλλήνων, καὶ κατὰ ἐπόμενον τοπικὸν λόγον Μεσολογγιτῶν, ἀξίζει νὰ διατεθῇ οἷον-δήποτε ποσὸν χρηματικὸν καὶ νὰ καθυστερήσῃ ἡ ἐκτέλεσις οἰοῦντιδήποτε δημοτικοῦ ἔργου. Οἱ καλοὶ δημόται τῆς αὐρίων δὲ συμπληρώσουν ὅτι χάριν αὐτῶν ἡμεῖς καθυστερήσαμεν».

(Ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου)

Σπαδοκεφαλιές

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Παίρνετε δυο μολύβια με μύτη και τὰ τοποθετείτε στο τραπέζι, τὸ ἓνα ἀπάνω στ' ἄλλο, σὲ σχῆμα σταυροῦ. Ἀπευθύνεσθε τότε σ' ἓνα φίλο σας καὶ τοῦ λέτε:

— Μὲ δυο μολύβια εἶναι εὐκόλο νὰ σχηματισθῇ σταυρός. Μπορεῖς ὅμως νὰ σχηματίσης σταυρό, χρησιμοποιώντας ἓνα μολύβι μόνο;

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι εἴτε κοροϊδία, εἴτε καμμιὰ κουταμάρα. Θὰ βρεθοῦν καὶ διάφορες λύσεις ἀσχετες μὲ τὴν πραγματική. Ἴσως νὰ σὰς ποῦν ὅτι θὰ σπάσης τὸ μολύβι στὴ μέση καὶ θὰ σχηματίσης τὸ σταυρό!

Ἐν τέλει ἀποφασίζετε νὰ δώσετε σεῖς ὁ ἴδιος τὴν λύσι, ἡ ὁποία εἶναι ἀπλουστή καὶ ἀρκετὰ ἀστεία: Παίρνετε τὸ ἓνα σας μολύβι καὶ ἐπάνω σ' ἓνα κομμάτι χαρτί ζωγραφίζετε ἓνα σταυρό!

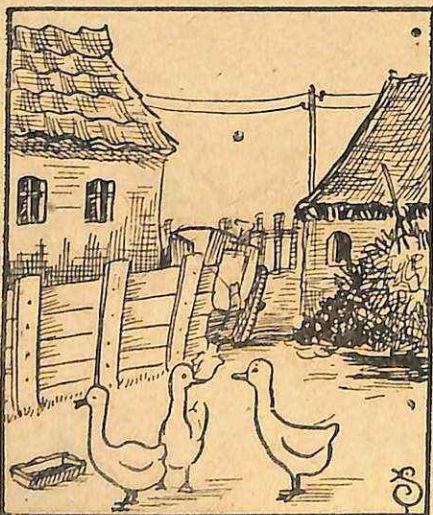
ΜΙΑ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Αἱ κάτωθι δέκα τρεῖς συλλαβαὶ σχηματίζουν μίαν γνωστοτάτην λαϊκὴν παροιμίαν.

	κου	ζει	σου	
φα	μι	το	λι	γε
σου	σα	λι	λι	φα

Αἱ συλλαβαὶ δὲν εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὴν κανονικὴν τῶν σειρᾶν.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποῦ εἶναι ἡ χωρική πού φυλάει τίς χήνες;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ ...

Σὲ ἑκατὸ τετραγωνίδιο — πού σχηματίζονται ἐάν χαράξωμε 11 ὀριζοντίους παραλλήλους γραμμάς καὶ 11 καθετοὺς παραλλήλους, διασταυρουμένας — σὲ ἑκατὸ λοιπὸν τετραγωνίδιο (10×10), θὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμοὺς 1—100, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν δέκα ἀριθμῶν κάθε στήλης, ὀριζοντίως καὶ καθετῶς, νὰ εἶναι 505.

Εἶναι κάτι πραγματικὰ καταπληκτικόν, γιατί κατὰ τὴν τοποθέτησι τῶν ἀριθμῶν 1—100 εἰς τὰ τετραγωνίδια, καθέναν ἀπ' αὐτοὺς θὰ χρησιμοποιηθῇ μόνο μιὰ φορά. Τὰ 100 τετραγωνίδια περιέχουν 100 διαφορετικούς ἀριθμοὺς καὶ κάθε μιὰ ἀπὸ τὰς δέκα ὀριζοντίους καὶ τὰς δέκα καθετοὺς στήλας, δίδει ἄθροισμα 105.

Δὲν σὰς ζητοῦμε νὰ βρῆτε τὴν σειρὰ τῆς τοποθέτησεως τῶν ἀριθμῶν γιατί θὰ πελαγώνετε κυριολεκτικῶς. Σὰς δίδουμε δολόκληρη τὴν τοποθέτησι καὶ θὰ ἐξηγήσωμε ὕστερα πῶς ἡ ἐνδιαφέρουσα αὕτη περίπτωσις μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς παιγνίδι.

Σὲ ἓνα χαρτί τραβάτε 11 ὀριζοντίους γραμμάς, παραλλήλους. Ἐπειτα διασταυρώνετε 11 καθετοὺς παραλλήλους γραμμάς μετὰ ὀριζοντίους. Σχηματίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον 10 παράλληλοι στήλαι, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 10 τετραγωνίδια. Καὶ ἀρχίζει ἡ τοποθέτησις τῶν ἀριθμῶν.

Εἰς τὴν πρώτῃν ὀριζόντιον στήλην τοποθετεῖτε τοὺς κάτωθι ἀριθμοὺς, ἓνα σὲ κάθε τετραγωνίδιο:

10, 11, 71, 70, 41, 51, 40, 30, 81, 100.
Εἰς τὴν 2αν στήλην:
92, 19, 29, 62, 52, 42, 32, 79, 89, 9.

Εἰς τὴν 3ην στήλην:
93, 18, 28, 63, 53, 43, 33, 78, 88, 8.
Εἰς τὴν 4ην στήλην:
7, 84, 77, 37, 44, 54, 67, 27, 14, 94.

Εἰς τὴν 5ην στήλην:
5, 85, 76, 36, 46, 56, 65, 26, 15, 95.
Εἰς τὴν 6ην στήλην:
96, 86, 75, 35, 45, 55, 66, 25, 16, 6.

Εἰς τὴν 7ην στήλην:
4, 87, 24, 34, 47, 57, 64, 74, 17, 97.
Εἰς τὴν 8ην στήλην:
98, 13, 23, 68, 54, 48, 38, 73, 83, 3.

Εἰς τὴν 9ην στήλην:
99, 12, 22, 69, 59, 49, 39, 72, 82, 2.
Εἰς τὴν 10ην στήλην:
1, 90, 80, 31, 60, 50, 61, 21, 20, 91.

Ὅπως καὶ ἐν προσθέσει τὰς ὀριζοντίους καὶ καθετοὺς στήλας τῶν 10 ἀριθμῶν, θὰ βρῆτε σὲ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὰς ἄθροισμα 505.

★

Καὶ τώρα τὸ παιγνίδι. Παρουσιάζετε τὸν πίνακα πού ἔχετε σχηματίσει κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον εἰς ἓνα φίλο σας καὶ τοῦ λέτε:

— Βάλε σὸ νου σου μιὰ ἀπὸ τὰς καθετοὺς ἢ ὀριζοντίους στήλας τῶν

ΜΙΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

Ὅπως εἰς τὸ σταυρόλεξο, θὰ συμπληρώσετε καὶ εἰς τὸ σχῆμα αὐτὸ — ὀριζοντίως μόνον — τὰ τετραγωνίδια, συμπόνως μὲ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων πού δίδομεν κατωτέρω.

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

λεῖα τῆς πρώτης σειρᾶς καὶ θὰ συνεχίσετε μὲ τὰς ἄλλας.

1. Κάτοικος Βαλκανικοῦ κράτους. (Κλητικὴ ἐνικὴ).
2. Παιγνίδι τῶν κοριτσιῶν.
3. Ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἀξιώματα τῆς ἀρχαίας Ῥώμης.
4. Σχολεῖον μουσικῆς.
5. Πρόσωπο τῶν παραμυθιῶν.
6. Μᾶς τὸν δίδει τὸ δένδρο, τὰ δημητριακὰ κλπ.
7. Ὑπάρχουν σ' ὅλα τὰ σπέρματα.
8. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
9. Ἀνάκτορον.
10. Σκεῦος τοῦ τραπεζιοῦ κυρίως.

Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμένου φύλλου

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰς λύσεις τοῦ ἀριθμητικοῦ παιγνιδιοῦ πού δίδει ὀριζοντίως, καθετῶς καὶ διαγωνίως ἄθροισμα εἴκοσι (ἀριστερὰ) καὶ τοῦ παιγνιδιοῦ μετὰ σπέρματα (δεξιὰ).

2	6	8	4
5	6	2	7
3	4	8	5
10	4	2	4

Εἰς τὸ παιγνίδι τῶν σπέρτων θὰ μείνουν δύο ἀνίστα τετράγωνα, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα, ἐάν ἀφαιρεθοῦν τὰ σπέρματα πού λείπουν.
Ναὶ ἡ δ' αὖ: 1, 2, 3, 4, 5 ὄχι.
6, 7, 8, 9, ναί.

10 ἀριθμῶν. Καὶ χωρὶς νὰ μοῦ πῆς ποιά εἶναι, θὰ σοῦ βρῶ τὸ ἄθροισμα. Ὁ ἄλλος δέχεται. Καὶ σεῖς ἀναγγέλλετε:

— Τὸ ἄθροισμα τῆς στήλης πού ἔχεις σὸ νου σου εἶναι 505!

Καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι πράγματι, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὰ 20 ἄθροισματα πού εἶναι στὸν πίνακα, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνα πού νὰ μὴ δίδῃ ἄθροισμα 505.

ΓΑΡΓΑΡΑ ΣΤΑ ΔΑΚΤΥΛΑ!

Ὅπως γνωρίζουν ὅλοι, οἱ κωφάλαοι, ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ μιλήσουν, συνεννοοῦνται μεταξύ τους μὲ τὰ δάκτυλα, μὲ τὰ ὁποῖα κάνουν διαφόρους κινήσεις. Ἐχουν μιὰ πραγματικὰ πολὺπλοκη «γλώσσα» τῶν δακτύλων.

Κάποτε ἓνας κωφάλαος αἰσθάνθηκε ἓνα τρομερὸ μούδιασμα στὰ δάκτυλα. Ἦταν ἀδύνατον πλέον νὰ «μιλήσῃ» καὶ ἔσπευσε νὰ καλέσῃ ἓνα γιατρό. Ἡ συνεννόησις ἐγένετο γραπτῶς. Ἐκινε ὁ γιατρός τὰς ἐρωτήσεις του καὶ ἀπαντοῦσε ὁ ἄλλος πάλιν γραπτῶς. Ἐννοεῖται ὅτι ἔγραφε πολὺ δύσκολα.

Ἀλλὰ... ὁ κωφάλαος ἦταν καὶ ἐξυπνος. Ἦν τοῦλάχιστον ἔκαμε τὸν ἐξυπνο. Ἐτσι, ὅταν τὸν ρώτησε ὁ γιατρός ἀπὸ τί ἔπασχε, τοῦ εἶπε:

— Ἐχω μιὰ τρομερὴ βραχνάδα γιατρέ. Ὁ λαϊκὸς μου ἔκλεισε καὶ δὲν μπορῶ νὰ μιλήσω.

Ὁ γιατρός κατάλαβε ἀμέσως τὴν «παραβολή» τοῦ πελάτου του. Ἐκινε ὅμως τὸν κουτὸ καὶ ἀπεφάνθη:

— Δὲν εἶναι τίποτα. Θὰ σοῦ δώσω μιὰ γαργάρα καὶ θὰ γίνῃς καλά.
Ὁ κωφάλαος καὶ ἔχασε, γιατί δὲν περίμενε μιὰ τέτοια ἀπάντησι.
— Καὶ τί θὰ τὴν κάνω τὴ γαργάρα; ρώτησε.
— Θὰ βάλης μέσα τὰ δάκτυλά σου!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΛΑΓΟΣ

Στὸ ἐστιατόριο:
Ὁ πελάτης: Εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ λαγὸς πού μοῦ ἔφερες εἶναι φρέσκος;
Τὸ γκαρσόνι: Τί λέτε κύριε! Πρὸ μιάς ὥρας ἀκόμη, φώναζε: «Μιάου, μιάου!».

ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΙΠΠΟΤΙΣΜΟΣ

— Τράβα μιὰ στὸν ἀέρα γιὰ νὰ ἐμπνήσῃ ὁ λαγός. Εἴμεθα κυνηγοὶ καὶ ὄχι δολοφονοί...

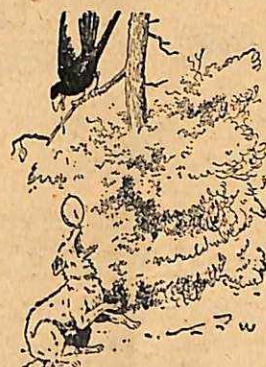
λίγη εὐθυμία

Ὁ κόρακας ἐκδικεῖται

Ὁ κόρακας εἶχε δὴ κάποτε στὴν ἀκρογιαλιά μιὰ ὥραία ἀσπρὴ πέτρα πού τὰ κύματα τῆς εἶχαν δώσει στρογγυλὸ σχῆμα. Σκέφθηκε ἀμέσως πῶς ἡ πέτρα αὕτη θὰ ἦταν σπουδαῖο στολίδι γιὰ τὴ φωλιά του καὶ ὅτι θὰ τὴ χρησιμοποιούσαν τὰ παιδιά του γιὰ νὰ ἀκονίζουν ἀπάνω τῆς τὰ ράμφη τους. Τὴν πῆρε λοιπὸν καὶ μὲ μεγάλον κόπο, γιατί ἦταν πολὺ βαρεῖα, τὴν πήγε στὴν φωλιά του. Λίγες μέρες πρὶν εἶχε συμῆθ τὸ γνωστὸ ἔπεισοδιον. Ἡ πονηρὴ ἀλεπού, ὅπως ξέρουν ὅλοι, βλέποντας τὸν κόρακα νὰ κρατᾷ στὸ ράμφος του ἓνα φρέσκο κομμάτι κρέας, σκέφθηκε πῶς νὰ τὸ πάρῃ. Ἐπείσσε λοιπὸν ψιλο-ὠμωτέρα φωνὴ τοῦ κόρακα ὅτι ἔχει τὴν κουσεντὰ, κολάκεψε τὸν κόρακα καὶ κατέληξε: — Δώσε μου τὴ μεγάλη χαρὰ ν' ἀκούσω ἓνα τραγουδάκι ἀπ' τὸ στόμα σου.

Τὸ πουλὶ κολακεύθηκε, ἀνοίξε τὸ στόμα του καὶ ἔβγαλε ἓνα ἀπαίσιο «κρά». Ἀλλὰ

συννοήσας τὸ κρέας πού κρατοῦσε ἔπεσε καὶ ἡ ἀλεπού, πού περῖενε αὐτὴ τὴ στιγμή, τὸ ἀρπάξε στὸν ἀέρα καὶ τὸ βάλε στὰ πόδια. Ὁ κόρακας κατάλαβε τὴ γκάφα του, ἀλλὰ ἦταν ἀργά. Ζητοῦσε ὅμως τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῇ.

Μιὰ μέρα ἡ ἀλεπού ἐξαπατᾷ ἀπ' τὸ δένδρο, ἐπάνω στὸ ὁποῖο εἶχε τὴ φωλιά του ὁ κόρακας. Πεινοῦσε πολὺ καὶ σκέφθηκε νὰ ἐγγελάσῃ πάλι τὸ κουτὸ πουλὶ. Εἶπε λοιπὸν στὸν κόρακα: — Τί γίνεσαι καλὲ μου φίλε; Ὁ κόρακας ἔκανε τὸν κουτὸ. — Καλὰ, καλὰ. Ἐσὺ πῶς περνᾷς; — Ἀς τὰ λέμε καλά. Σὲ θαυμάζω ὅμως φίλε μου. Πῶς τὰ καταφέρνεις καὶ ἔχεις πάντοτε τόσο σπουδαῖα φαγιά; Νὰ ἐκείνο τὸ ἀσπρὸ κομμάτι πού βλέπω στὴ φωλιά σου, θὰ εἶναι κανένα κομμάτι τυρί. Γιατί δὲν τὸ τρᾷς;

Τὸ πουλὶ χαμογέλασε. — Τὸ ἔχω γιὰ τὰ παιδιά μου, εἶπε. — Καλὰ, ὅλα γιὰ τὰ παιδιά σου τὰ ἔχεις; φάτο καὶ μὲν νὰ χαρτάσῃ καὶ σὺ μιὰ φορά! Τὸ πουλὶ ἔκανε πῶς ἐπείσθηκε. Καὶ πῆρε τὸ κομμάτι τὸ τυρί — τὴν πέτρα δηλαδή — στὸ ράμφος του. Ὅσο γιὰ τὴν ἀλεπού ἦταν ἐνθουσιασμένη. Ἐκεῖ ἔδω, σκέφθηκε, πήγαμε καλά. Ἐχεῖ τὸ τυρί στὸ ράμφος του. Τώρα πρέπει νὰ τὸ βγάλουμε ἀπ' ἐκεῖ. Χρειάζεται κατασκευὴν. Καὶ συνέχισε:

— Ἀχ, καλὲ μου κόρακα! Ἐχεις ὅλα τὰ καλά τοῦ κόσμου. Ἐχεις καὶ σπουδαῖα λευκὸ φαγὴ. Προχθὲς ἀκούσα ἓνα σπουδαῖο λευκὸ σκυλὸ νὰ λῆ ὅτι μπροστὰ στὴ φωνὴν σου δὲν ἀξίζει μιὰ δεκάρα τὸ κελάδημα πού ἀηδονοῦ. Πι νὰ σοῦ πῶ. Ὅταν ἀκούω τὸ γλυκὺ σου τραγοῦδι, νομίζω πῶς βρίσκομαι στὸν Παράδεισον. Βγάλε χρυσὸ μου κόρακα μιὰ νότα καὶ θὰ εἶμαι αἰσλάδα σου.

— Κρά! ἔκανε τὸ πουλὶ.
Ἡ πέτρα, φυσικὰ, ἔπεσε ἀπ' τὸ στόμα του. Ἡ ἀλεπού ὥρμησε ἐνθουσιασμένη, ἀνοίξε τὸ στόμα γιὰ ν' ἀρπάξῃ τὸ τυρί... Ἀλλὰ ἡ βαρεῖα πέτρα τῆς ἔσπασε τὰ δόντια τῆς δόντια. Τὸ στόμα τῆς ἀλεπούς γέμισε αἷμα, ἐνῶ ὁ κόρακας ρωτοῦσε εἰρωνικὰ: — Πῶς σοῦ φάνηκε ἡ φωνὴ μου;

ΕΝΑΣ ΦΛΥΑΡΟΣ!

Δυὸ ὁδοιπόροι ἀνεχώρησαν ἀπὸ μιὰ πόλι γιὰ νὰ πᾶνε σὲ μιὰ ἄλλη. Ὁ δρόμος ἦταν μακρὺς καὶ ὁ ἓνας ὁδοιπόρος θέλησε ν' ἀνοίξῃ κουθέντα. Ἀλλὰ ὁ σύντροφός του δὲν ἔβγαζε λέξι ἀπ' τὸ στόμα του. Οὔτε ἀπαντοῦσε καν στὶς ἐρωτήσεις τοῦ ἄλλου. Ἦταν ἓνας τρομερὸς «σιωπηλός».

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ δρόμος ἦταν πέντε ὥρων ἀντίκρουσαν ἐπὶ τέλους τὴν πόλι εἰς τὴν ὁποίαν πήγαιναν. Καὶ ὁ «σιωπηλός» ἔκρινε πρέπον νὰ ὁμιλήσῃ:

— Ἐπὶ τέλους, φθάσαμε, εἶπε.
Καὶ ὁ ἄλλος:
— Ὄχι! ἀδερφέ, δὲ σταματᾷς τὴν πολυλογία! Μὲ σκότισες τόσες ὥρες!

ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ μικρὸς Γιάννης ρωτᾷ τὸν πατέρα του:

- Εἶναι ἀλήθεια πατέρα ὅτι γεννήθηκα στὴ Νέα Ὑόρκη;
- Ναί, παίδι μου.
- Ἐσεῖς πού γεννηθήκατε;
- Στὸ Ναῦπλιο.
- Καὶ ἡ μητέρα;
- Στὴν Κωνσταντινούπολι.
- Κι' ἔπειτα λένε ὅτι ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος! Πῶς ἔτυχε νὰ συναντηθοῦμε ἐμεῖς, τρεῖς ἄνθρωποι, πού εἴμαστε ἀπὸ τόσο μακρινὰ μέρη;

ΘΑ ΤΗΝ ΑΠΗΓΟΡΕΥΕ!

Ὁ μηχανικός: Ἀγαπητέ μου, μὲ λύπη σοῦ ἀναγγέλλω ὅτι ἡ νέα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ πού θὰ γίνῃ σὲ λίγο θὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ τὸ κτήμα σου.

Ὁ χωρικός: Πῶς; Καὶ φαντάζεσαι ὅτι θὰ τῆς τὸ ἐπιτρέψω; Ἐννοια σου, κι' ἡ πόρτα μου εἶναι κλειστὴ σὲ κάτι τέτοιες ἐπισκέψεις...

ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ

Στὴν κατασκήνωσι, ἐνῶ βρέχει. Ὁ σύζυγος:
— Τί νὰ σοῦ κάνω γυναῖκα; Μὴ ξεχνᾷς ὅτι πρέπει νὰ ἀναποῦμε τὰ ζῶα.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΥΛΛΑΒΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Το όνομα του ιερωτέρου γυναικείου προσώπου της Καινής Διαθήκης.
- Κράτος της Νοτίου 'Αμερικής.
- Πλήθος μέγα ανθρώπων.
- Καίεται εις τὸν ναόν.
- Ερωτηματικόν.
- Ὅρη της 'Ασίας, μία κορυφή τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ὑψηλότερα τοῦ κόσμου.
- Πρόθεσις.
- Νομισματικὴ μονάδα εὐρωπαϊκοῦ κράτους μεγάλης ἀξίας.
- Τὸ πολυτιμότερον ὄρυκτόν, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου.

Ἡ διαφορὰ τοῦ συλλαβοσταυρολέξου ἀπὸ τὰ συνηθιστά σταυρολέξα εἶναι ὅτι εἰς τὰ τετραγωνίδια τοῦ τοποθετοῦμεν, ἀντὶ γραμμάτων, ὁλοκλήρους συλλαβάς. Τρία λ.χ. τετραγωνίδια, ἀντιπροσωπεύουν μίαν τρισύλλαβον λέξιν.

	1		2	
3			4	
	5	6		
7				8
9	10		11	
12			13	
	14			

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Προῖν τοῦ λαχανοκήπου. Τρώγεται συνήθως ὡς σαλάτα.
- Κακοανατετραμμένο παιδί τοῦ δρόμου (δημοτική).
- Μεγάλο βαρέλι.
- Μὲ αὐτὰ ὑπεδέχθησαν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ τὴν εἰσόδον του εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
- Τὴν φοροῦν εἰς τὸ κεφάλι οἱ πάπαι τῆς Ρώμης καὶ οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.
- Προβάτινα ἡ γίδα, ἡ ὁποία τρέφεται εἰς τὰ ἀγροτικά σπίτια, γιὰ τὸ γάλα της.
- Ἡ ἄλλη ὀνομασία τῆς Τροίας.

Κρυπτογραφικόν

- 1 2 3 4 4 5 6 = Ἀρχαῖος βασιλεὺς
2 6 5 6 = Ἐπίθετον
3 2 4 5 6 = Ζωϊκὴ οὐσία
4 2 3 5 6 = Φορεῖται
5 1 2 6 = Ἐρπετόν
6 5 1 5 6 = Ἐχει πολλὰς γνώσεις

Ἀριθμητικόν

2. 4. 6. 8. 10. $+ - \times : = 2$

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν κατὰ τὴν σειρὰν ποὺ εἶναι τοποθετημένοι, νὰ παρεμβληθοῦν τὰ τέσσαρα ἀριθμητικὰ σημεῖα, ὥστε νὰ προκύψῃ ἐξίσωσις 2.

Φωνηεντόλιπον

ς ν ς ρ σ τ ς μ ν σ θ π ρ π τ ς ς

Ἐὰν μεταξὺ τῶν συμφῶνων παρενθεθοῦν καταλλήλως τὰ φωνήεντα ποὺ λείπουν, θὰ προκύψῃ ἓνα ὥραϊον ἀρχαῖον ρητόν, ἀναφερόμενον εἰς τὴν πατρίδα.

Μεσοστιχίς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς Εὐρώπης.

- Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
- Συνήθως ὠφελεῖ, ἀλλ' ἐνίοτε βλάπτει τὴν γεωργίαν.
- Μικρὸν ζῷον.
- Μήν.
- Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ κράτους.
- Ἀκρωτήριο (δημ.).
- Ἡ μεγαλύτερα πόλις τῆς Τουρκίας.
- Πάρα πολὺ καλὸς.

Τρίγωνον

- ***** = Ἀρχαῖος ρήτωρ
***** = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
***** = Ἐπίρρημα
***** = Μικρὸς Θεὸς
*** = Μέλος προσώπου
** = Αὐγὴ
* = Σύμφωνον

Καὶ καθετὼς τὰ ἴδια.

Αἱ λυσεῖς

ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρολέξον: Ὅριζοντίως. 1. νᾶος. 4. Ἰωάννινα. 6. ἰλ. 7. δάση. 10. ρᾶσα. 11. πλάι. 12. ἱνας. 13. ἀσκῶ. 14. ὕδωρ. 17. Ἀστραχάν. 18. παῖς. Καθετῶς. 1. νᾶ. 2. Ἀνία. 3. ὄνος. 4. Ἰρλανδία. 5. Ἀλιάκμων. 6. Ἱρίς. 7. δασύ. 8. ἡπαρ. 9. Σιών. 15. δῶρα. 16. ὄραι.

Κρυπτογραφικόν: Ἱερουσαλήμ, ἔρις, Ρέα, Ὀμηρος, ὕλη, Σάρρα, Αἴμος, Ἀἰλλή, ἥλιος, Μασσαλία.

Πυράμις: Καθέτος, Αἴμος. Ὅριζοντίως: ρίς, Σάμος, Ἐσθονία, περίστερα.

Ἀκροστιχίς: Ἀλεξανδρούπολις (Ἀγκυρα, Λαέρτης, Ἐλαῖον, Ξέρξης, Ἀγατολή, Ναπολέων, Δοιράνη, Ρουμανία, Ὀλυμπος, ὅθιοι, Παρίσιοι, Ὀθων, Λήμνος, Ἰπποκράτης, Σέρραι).

Ἡ λαϊκὴ παροιμία: «Στοῦ κουφου τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντας».

Λογοπαλινγίνιον: Πίος — πῖος — πῖον.

Δικτυωτόν: Πλατεῖα, ἄροτρον, Εὐρώτας, ἄρνησις.

Μεσοστιχίς: Πυθαγόρας (Πι-Πος, Σηκογᾶνας, Λίθος, Ἀνὰφη, Τά-Γος, Μαόνι, ΛεοπάΡδαλις, Δυρράχιον, ΘάΣος).

Ἡ λαϊκὴ παροιμία: «Κύλιε δὲ τέντζερης καὶ βρῆκε τὸ καπάκι».

Λεξιγρίφος

1.

Τὸ πρῶτο δυσανάθρατο τρανὴ τ' ἄλλο θεᾶ
κί' ἀπὸ τὸ πρῶτο τ' ὄλο μου
ἔχει πολλὰ πολλά.

2.

Βλέπω κάτι τι λαμπρὸ
μοῦ ἀρέσει, τὸ φωνάζω
ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀρθῇ αὐτὸ
ζῶο βλέπω καὶ θαυμάζω.

Μεταγραμματισμός

1.

Μικρὴ νῆσος εἶμαι
στὸ Αἰγαῖο κείμει
ἓνα γράμμι' ἀλλάξεις;
ἀπ' τὴ ζέστη σκάξεις.

2.

Ἄν τῆς μέσης του τὸ Νί
τοῦ τὸ κᾶνι ὁ λύτης Λί,
πάλι κάτι θὰ φανῇ
χωρὶς διαφορὰ πολλή.

Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις. Ἡ σειρὰ τῶν γραμμάτων θὰ μείνῃ ὡς ἔχει: Βάθος, κάμω, εἶδος, βρέχω, ἀναξία

ΚΑΛΟΣ ΗΛΘΑΤΕ ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

— Εὐτυχεῖς οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ποῦ ἀρχίσει.

— Μπαίνουν στὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια μὲ χαρὰ, μ' ἐλπίδες καὶ χίλια δυὸ ὄνειρα...

— Τοὺς δέχθηκαν τὴν περασμένη Κυριακὴ οἱ παλαιότεροι μ' ἓνα χορὸ ποῦ διωργάνωσε ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας!

— Τὶ ὑποδοχὴ ἦταν αὕτη!...

— Γεμάτη ἀγάπη, στοργὴ κι' ἐγκαρδιότητα. Χαρούμενη κι' ἀνέφελη, χρωματισμένη μὲ τὸ ὑπερούσιο Ἑλληνικὸ Χρῶμα. Τὸ χρῶμα τῆς συναδελφώσεως καὶ τῆς Ἀγάπης.

— Ἄλλοτε ἡ ὑποδοχὴ αὕτη γινότανε στὰ προαυλίας τῶν ἐκπαιδευτηρίων κι' ἀντὶ τραγοῦδια καὶ χοροῦ, γίνονταν συμπλοκὲς καὶ τραυματισμοὶ καὶ χυνόνταν αἷμα παύθαφε τὴν πανέμορφη μέρα τῆς εἰσόδου τῶν πρωτοετῶν μὲ τὸ κόκκινο χρῶμα τοῦ μίσους καὶ τοῦ διχασμοῦ τῆς ἀγνῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

— Ἦταν μιά μέρα ἐνὸς σατανικοῦ παιχνιδιοῦ τῶν κακῶν καὶ ἀσώτων γιὰ νὰ κερδίσουν τ' ἀνίερα παιδιά ποὺ ὀχνοῦνταν νὰ σπουδάζουν στὴν Πρωτεύουσα.

— Σήμερα ὅμως;... Ὡ, σήμερα ἔσθυσαν αὐτὰ, ὅπως ἔσθυσαν κι' αὐτοὶ ποὺ τὰ προκαλοῦσαν καὶ στὴ θέσιν τοὺς ἀναψε μιά φωτεινὴ λαμπάδα ποὺ σκορπᾷ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος. Τὸ θεϊκὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Διανοήσεως. Τὸ φῶς ποὺ φωτίζει τὸ δρόμο ποὺ ἦρθαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ἐπικρατείας ν' ἀκολουθήσουν τὰ ἐλληνικὰ νειάτα.

— Αὐτὸ τὸ ἴδιο φῶς φώτιζε καὶ τὴν περασμένη Κυριακὴ τὴν ὁμορφὴ γιορτῆς τῆς Δ.Α.Σ.

— Ἀγαπημένοι, χαροῦμενοι κι' ἀδελφωμένοι οἱ νέοι φοιτηταὶ μας, γλέντησαν τὴν εἰσόδον τοὺς ἕως τὴς πρωινῆς ὥρας. Οἱ παλαιότεροι μὲ συγκίνησι καὶ στοργὴ τοὺς παρακολουθοῦσαν σὰν μεγαλύτεροι ἀδελφοί, σὰν προσητάδες... Κι' ὁ χαιρετισμὸς τοὺς, ποὺ τὸν μετέφερε ἓνας παλινὸς ἀγωνιστὴς τῆς Ε.Ο.Ν., ἦταν γεμάτος ἀπὸ τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα ποὺ πλημμυρίζουν κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ, καὶ ποὺ ἦρθαν νὰ τὰ δυναμώσουν τὰ ἀπλά καὶ ὠραῖα λόγια τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Αἰγυπτίων φοιτητῶν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀλεξανδρείας κ. Labib Younan, τὰ ὁποῖα παραθέτομεν ὅπως ἀκριβῶς τὰ εἶπε μὲ τὰ σπασμένα Ἑλληνικά, ἀλλὰ πάντως Ἑλληνικά:

«Ἀγαπητοὶ μου συνάδελφε,

» Ἡ βραδεῖα αὕτη εἶναι μεγάλη εὐκαιρία γιὰ νὰ σᾶς ἀναγγέλω ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι γενικῶς καὶ οἱ φοιτηταὶ εἰδικῶς ἀγαπᾶνε τὴν Ἑλλάδα.

» Ἡ φιλία τῶν δύο κρατῶν, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἑλλάς, δὲν εἶναι σημερινή, ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ τὰ παλαιὰ χρόνια.

» Πρέπει νὰ γνωρίζῃ κάθε Αἰγύπτιος καὶ μάλιστα κάθε Ἕλληνας ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι πατρίς τῆς Φιλοσοφίας, εἶναι πατρίς τῆς Τέχνης.

» Πρέπει νὰ ξεύρῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι πατρίς τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρέτησαν τὴν ἀνθρωπότητα γενικῶς καὶ τὴν Αἴγυπτον εἰδικῶς.

» Ὅχι μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ξεύρῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ μητέρα τῶν γλωσσῶν. Εἶναι σπουδία γλῶσσα, εἶναι πλουσία γλῶσσα, εἶναι... ριζική γλῶσσα.

» Καὶ τώρα γιὰ νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι φοιτηταὶ ἀγαπᾶνε τὴν Ἑλλάδα, αὐτοὶ ποὺ βλέπετε μαζὶ σᾶς ἀπόψε, εἶναι προσκυτικὴ ὁμάς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Πολυτεχνείου.

» Ὁ Πρύτανης τοὺς εἶπε: Ποῦ θέλετε νὰ πᾶτε πρῶτον.

» Εἶπαν ὅλοι μαζὶ:

» Θέλομε νὰ πᾶμε εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν πολυαγαπημένην μας φιλιναδα!

» Αὕτη εἶναι μιά βεβαίωσις γιὰ νὰ ξεύρετε ὅτι ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι φοιτηταὶ ἀγαπᾶνε τὴν Ἑλλάδα. Καὶ νὰ ξεύρετε ὅτι αὐτοὶ εἶναι πολὺ εὐχαριστήμενοι.

» Καὶ τώρα ὅχι μόνον μὲ τὸ στόμα, νὰ μιλήσω ἀλλὰ μ' ὅλην τὴν καρδιά μου νὰ φωνάζω:

» Ζήτω ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἑλλάς

» Ζήτω ὁ κύριος Μεταξάς.

Ἦσαν ἀρκετοὶ αὐτοὶ ὁ ὕμνος, κοντὰ στοὺς τόσοὺς ἄλ-

λους παγκόσμιους ὕμνους, ποὺ ἔχουν εἰπωθῇ γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας, γιὰ νὰ θυμίσουν στοὺς νέους μύστας τῆς Ἐπιστήμης τὰ καθήκοντά τους ὅχι ὡς ἐπιστημόνων ἀλλὰ ὡς Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι μὲ τὴν ζωοδότρα πνοὴ τοῦ Μεγάλου Ὁδηγητοῦ ὅλοι οἱ Ἕλληνες μὲν ἔχουν πιά σκέψιν:

Στὰ πάντα νὰ μῆνῃ ἡ Ἑλληνικὴ σφραγίδα. Στὶς ἐπιστήμες, στὶς τέχνες, στὸ ἐμπόριο, παντοῦ, παντοῦ!

Κι' ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημαϊκὴ Νεολαία ἔταξε ὡς σκοπὸ τῆς καὶ φιλοδοξεῖ νὰ βάλῃ τὴν πρώτη καὶ τὴν καλλίτερη σφραγίδα τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Εμπρός λοιπὸν πρωτοετεῖς φοιτηταὶ.

Εμπρός Ἑλληνόπουλα.

Τὸ μέλλον εἶναι δικό μας.

Καλῶς ἦλθατε στὰ θρανία τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων μας, πρωτοετεῖς φοιτηταὶ.

Μ. Γ. Δεῖμ.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἤρξατο ἡ λειτουργία τοῦ Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ στεγασθοῦν 100 ἄποροι φοιτηταί. Ὁ Οἶκος τοῦ Φοιτητοῦ ἀνεκαινίσθη τελείως. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως δὲ τῆς λειτουργίας ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπιτελεάρχης κ. Μουνδρέας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Δ.Α.Σ. καὶ ἄλλων ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν., προσέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὅλων τῶν αἰθουσῶν τοῦ Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ.

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

(ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΙΚΡΑΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΣ)

Ὑποτέρα ἀπὸ τὴς μεγάλης ζέστες, ὑπερὰ ἀπὸ τὴς χαρῆς καὶ τὴς τρέλλης τοῦ καλοκαιριοῦ τὸ φθινόπωρον ἀπλώνοντας ἀπᾶν τὰ πτερὰ του στὴ φύσιν, σκόρπισε παντοῦ τὸ χρυσάφι τῶν μαραμένων φύλλων καὶ τὴ βαθεῖα τῶν δειλινῶν μελαγχολία!

Τὸ μελαγχολικὸ καὶ γεμάτο ποίησι φθινόπωρον ἦρθε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐποχὴ τῆς νεότητος, τῆς ξενονισίας, τ' ὁμορφο καλοκαίρι.

Διακρίνει κανεὶς τώρα στὴ φύσιν ὅλες τὴς ἀρμονίας τῶν χρωμάτων, οἱ τελευταῖες τρέλλες τῶν ἀποδημούντων πουλιῶν γεμίζουν τὸν αἰθέρα, λές καὶ ἡ φύσις ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατὰ της γιὰ νὰ δώσῃ μιά τελευταία ἀναλαμπὴ στὴν ἐποχὴ ποὺ φεύγει. Ὡς καὶ ἡ θάλασσα, ἡ γαλανὴ αὐτὴ θεᾶ, παρουσιάζει τώρα κάποια σχετικὴ ἀλλαγὴ μὲ τὴν ὅπῃ ποὺ εἶχε ὅταν τὸ γελαστό καλοκαίρι βασιλεῦε στὴ φύσιν.

Εἶναι πάλι ἀτάραχη, γαλήνεια κατὰ τὴς πρωινῆς ὥρας, ἀλλὰ πόσο γρήγορα τώρα ὁ Ποσειδὼν ἀνακατεύει μὲ τὴν τριανὰ του τὰ γαλανά νερά.

Πόσῃν ἐπιδρασίῃ ἔχει ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἐποχῆς στὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Αἰσθάνεται κανεὶς νὰ γεννιέται μέσα του κάποια τάσι πρὸς τὸν ρωμαντισμὸν, τὴν ἀνάγκη νὰ ὀνειροπολῇ τὰ περασμένα, τὴς ἀναμνήσεως ποὺ μᾶς ἀφῆσε φεύγοντας γοργὰ γοργὰ τὴν ἐποχὴ τῶν διακοπῶν, τῆς ἀμεριμνησίας... Ἄλλως τε ὅλα λές καὶ συμφωνοῦν μ' αὐτὴν τὴν ἐνδόμυχον τάσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ νύμφη τοῦ Θεσσαλικοῦ, παρουσιάζει μιά χτυπητὴ ἀντίθεσιν ἀπὸ τὸ καλοκαίρι στὸ φθινόπωρον.

ΦΛΩΡΑ ΠΕΡΑΧΙΑ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΉΡΟΚΛΕΟΥΣ ΣΠΑΡ
ΤΗΣ—Έγγραφοι σας υπ' αριθ. 759 έλ-
λήθη. Συμβουρήται ενεργήσαν. Εύχα-
ριστούμεν. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΙΛΙΚΙΣ.—Συμβουρήται ενεργήσαν εύχα-
ριστούμεν θερμώς. Αποδέξις αποσταλή
κατ'όρ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΟΥ
ΖΑΚΙΟΥ.—Η ημετέρα Κοινότης ενεργήσαν
συμβουρήτρια. Εύχαριστούμεν θερμώς. Κοι-
νήσαν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.—Έπιταγή
σας έλήθη. Εύχαριστούμεν διά κρίσεις σας
Κον Κ. ΖΙΑΖΑΔΗΝ. ΦΑΛ. ΚΑΛΑΜΑΣ.—Ο
μωώς. Κον ΑΡΤΕΜΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΔΗΝ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ.—Εύχαριστούμεν διά κρίσεις
σας. Το πολίμα σας έπιστολή έπιτροπή
Κους Ε. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ΧΑΡΙΛΑΜΟΥ
ΧΑΜΠΙΛΟΜΑΤΗΝ, ΠΑΤΗΣΙΩΝ 79.—Εύχα-
ριστούμεν διά εύγενή έπιστολήν σας. Κον ΒΑ-
ΣΙΛΕΙΟΝ ΠΕΒΑΙΝΟΝ, ΚΟΙΝΟΤ. ΣΚΟΥ
ΠΑΣ.—Απεστολή τ' 1ον τευχός. ΠΡΩΤΟΝ
ΕΞΕΤΑΣΙΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΟΥΦΛΙ-
ΟΥ.—Εύχαριστούντες διά προθυμίαν σας
γνωρίζομεν ότι αδύνατον διαχείριστις άντα-
ποκριθ' εις τμηματικά εμβάσματα, λόγω τω-
ν γυνικών δυσχερειών. Κον ΛΕΟΝΑΡΔΟΝ ΚΑ-
ΔΕΓΚΑΝ. ΔΙΣΤΟΜΟΝ.—Εκτιμώνμεν δέοντος
δικαιον αίτημά σας, δυστυχώς το περιοδικόν
δέν έχει αρμοδιότητα. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΠΑ-
ΠΙΓΚΟΥ.—Αποσταλείσα συμβουρή άφ'όρα πα-
λαιών έκδοσιν. Παρακαλούμεν λάβητε γνώ-
σιν άγγελίας δημοσιευθείσης εις 1ον τευχόν
Σελ. 32 κανονίζουσης σχέσεις παλαιών συ-
δρουμάτων. Έναρξ' αποσταλής νέου διατάχ-
του Κον ΘΩΜΑΝ.—Ενεργήσας. Εύχαριστούμεν
Κον ΜΙΧ. ΣΚΑΛΟΥΝΗΝ. Ένεργήσας. Εύ-
χαριστούμεν. Κον ΑΡ. ΜΑΥΡΟΠΙΝΗΝ
Ένεργήσας εύχαριστούμεν. Κον ΙΩΑΝΝΗΝ
ΤΡΥΠΗΝ.—Εμβάσμα έλήθη ενεργήσας. Εύ-
χαριστούμεν. Κον ΣΠΥΡ. ΔΟΚΟΓΙΑΝΝΗΝ
Ένεργήσας έλήθη. Ένεργήσας. Εύχαριστού-
μεν. Κον Γ. ΓΚΑΓΚΟΥΛΙΑΝ.—Εμβάσμα έλ-
λην ενεργήσας. Εύχαριστούμεν. Κον ΚΟΥ-
ΤΣΟΓΙΑΝΝΗΝ ΓΡΗΓ.—Εμβάσμα έλήθη
Ένεργήσας. Εύχαριστούμεν. Κον ΟΜΗΡ.
ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΝ.—Ένεργήσας. Εύχαριστού-
μεν. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΝΟΥ.—Ενε-
ργήσας. Εύχαριστούμεν. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙ-
ΟΝ ΑΓΙΟΥ ΛΕΥΡΕΤΙΟΥ. Δέν προβλέπεται
διάθεσις τευχών πρὸς τμηματικήν πώλησιν.
Παρακαλείσθε όπως προμηθευθ'ετ'ε διά τῶν
Πρακτορέων. ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΚΑΤΩ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.—Ομοίως ως άνω. Κοι-
ΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.—Κατάλογος σας έλ-
λην. 8 συμβουρήται σας ενεργήσαν. Εύχα-
ριστούμεν θερμώς. Κον Α. ΠΑΠΑΔΑΝΤΩΝΑ
ΚΗΝ, ΧΑΝΙΑ. Τὸ ενδιαφέρον σας διά τὸν
ρισδικὸν μᾶς συγκίβη. Τα γρασμένα σας
έλήθησαν ὑπὸ σημείων. ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΠΕΛΟΠΙΟΥ. Δέν προβλέπεται ἀποστολή τμη-
ματική πρὸς διάθεσιν, ὡς ἐκ τοῦ ἀδυνα-
τούμεν νὰ σας ἀποστείλωμεν ζητηθέντα. Κοι-
ΝΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΡ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ. Συγ-
χαίρομεν διά προσπάθειάς σας. Φωτογραφία
έλήθησαν. Κον ΘΩΜΑΝ ΔΟΥΣΚΑΝ, ΘΕΣ
ΣΑΛΟΝΙΚΗ. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμοῦ
σας. Σταυροῦλεον έλήθη. Κον Σ. ΠΑΠΑ-
ΖΟΥΛΟΥ. ΒΟΙ'ΙΟΝ, ΚΟΖΑΝΗΣ. Συνεργα-
σία σας έλήθη καὶ ἐστάλη έπιτροπή. Εύ-
χαριστούμεν. Κον ΗΛΙΑΔΗΝ ΦΡΙΣΕΟΝ ΕΝΤΑ-
ΤΑΥΘΑ. Συγχαίρομεν δι' άσχολίας σας. Συνε-
ργασία σας ἐστάλη έπιτροπή. Κον ΖΑΝΝΕ-
ΤΟΝ ΔΗΜΟΥΛΙΑΝ, ΛΑΚΩΝΙΑ. Συμβουρή-
ται ενεργήσαν. Εύχαριστούμεν. Συνεργα-
σία σας έτέθη ὑπὸ κρίσιν. Κον Ν. ΒΕΡΒΕ-
ΣΟΝ Φαλαγγιτην ΛΕΩΝΙΔΙΩΝ, ΚΥΝΟΥΡΙ-
ΑΣ. Εύχαριστούμεν διά καλούς σας λόγους.
Κον ΠΑΝ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ, ΜΕΣΣΗ-
ΝΗ, ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ. Το πολίμα σας ἐστάλη
εις έπιτροπήν. Εύχαριστούμεν. Κον ΑΝΔΡΕ-
ΑΝ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Τα
σταυροῦλέον σας, λόγω ἀπειρίας τοιούτων,
θα λάβη σ'εμὸν δημοσιεύσεως. Κον ΝΙΚΟ-
ΛΑΟΝ ΣΙΚΑΒΕΛΛΗΝ, μαθ. Γυμν. ΚΑΡ-
ΠΕΝΗΣΙΟΝ. Εύχαριστούμεν θερμώς διά κα-
λὰς σας γνώμας. Κον ΧΑΡ. ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ,
ΚΑΤΑΚΩΛΟΝ. Συγχαίρομεν διά τὸν ἐνθου-
σιασμόν σας. Κον ΘΩΜΑΝ ΜΠΕΡΙΣΙΜΗΝ
Δημιλίου, ΑΙΤΩΛΙΚΟΝ-ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.—Α-
ποστέλλετε έργασιν σας ἰνα μετὰ τὴν ἔ-
κρισιν λάβη σ'εμὸν δημοσιεύσεως. Κον ΕΥ-
ΘΥΜΙΟΝ ΚΥΡΙΤΣΗΝ, ΣΤΥΛΙΔΙΑ, ΦΘΙΩΤΙ-
ΔΟΣ. Περὶ οὗ γράφετε, δύνασθε νὰ τὸ εἴ-
ρητε ἀποστέλλοντες εἰς ἀντιθέσητε βιβλιομα-
λείον. Κον ΦΟΙΒΟΝ ΜΑΥΡΙΔΗΝ, ΕΝΤΑΥ-

ΘΑ. Ἀσκήσεις σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦ-
μεν. Κον ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ ΣΩΚΡΑ-
ΤΗΝ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ. Προσπαθεῖτε νὰ ἀπο-
δομητοῦρηγέτε. Κον ΣΤΕΦ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΝ,
Δημηλόν, ΑΡΔΕΑ-ΛΑΜΟΠΙΑΣ, ΠΕΛΛΗΝ. Συ-
νεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερ-
μῶς. Δ' καὶ Γ' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ Α' ΠΕ-
ΡΙΦΕΡΕΙΑΣ, ΘΕΣ/ΥΝΙΚΗ. Ἀνευρίσκον-
ται εἰς ὅλα τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας.
Κον ΙΩΑΝΝΗΝ ΛΕΑΟΠΟΥΛΟΝ, ΝΑΞΟΝ.
Τὸ ποιῆμα σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Κον ΧΡΗ-
ΣΤΟΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ, ΠΕΙΡΑΙΑ. Οὐδε-
μία σχέσις ὑπάρχει μὲ τὴν παλαιὰν ὁδο-
σιν τοῦ περιοδικοῦ. Κον ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΕΥ-
ΣΤΑΘΙΟΥ, μαθητῇ, ΚΑΤΩ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ.
Τὰ τεύχη θὰ σὰς ἀποσταλοῦν ἐν καιρῷ λόγῳ
προσωφίης ἐλλείψεως. Κον ΧΡΗΣΤΟΝ ΤΟ-
ΖΑΝΗΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΝ. Τὸ ποιήματ' σας
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΖΜΑΝ
ΚΥΡΚΟΝ, καθ' τὴν ΘΕΣ/ΥΝΙΚΗ. Συγχαί-
ρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Ἡ συνεργασία
σας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Κον ΣΤΑΥΡΟΝ
ΠΑΝΤΑΖΗΝ, ΑΓΡΟΣ. Τὸ ποιῆμα σας ἐστά-
λη πρὸς κρίσιν. Κον ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΙΔΗΝ
Α', ΤΡΙΚΑΛΑ. Δὲν εἶναι ἐυκόλον ὥς το-
θεωρεῖτε. Κον ΠΟΥΛΑΤΖΑΝ Β., ΠΕΙΡΑΙΑ,
Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρὸς
κρίσιν. Δίδω ΝΤΟΡΑ ΑΡΤΕΓΑΡΗ ΕΛ-
ΛΗΝΙΚΟ. Ποιήματ' σας ἀπεστάλη ἐπιτροπῇ.
Κον ΚΑΠΟΠΑΛΟΝ ΠΑΝΑΓ, ΜΕΣΣΗΝΗ.
Οἱ λόγοι σας μᾶς εὐχαρίστησαν. Ποιήματ'
σας ἐλήφθη. Κον ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΓΚΙΚΑΝ,
ΚΙΑΤΟ. Συνεργασία ὑμῶν ἐλήφθη καὶ ἐστά-
λη πρὸς κρίσιν. Κον ΘΕΟΔ. ΥΦΑΝΤΟΓΛΟΥ,
ΘΕΣ/ΥΝΙΚΗ. Τὸ τετραστήχιν ὁμῶς ἐστάλη
πρὸς κρίσιν. Κον ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΝ ΠΕΤΡΟΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΓΥΘΕΙΟΥ. Ποιήματ' σας ἐλήφθη.
Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΧΟΥΠΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙ-
ΟΝ, ΧΑΛΚΙΔΑ. Συνεργασία ἐλήφθη. Εὐ-
χαριστοῦμεν. Κον ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ ΚΑ-
ΡΑΜΗΤΑΝ. Παρακαλοῦμεν γράψατε ἀκριβὲς
διεύθυνσιν σας. Κον ΜΙΧΑΗΛ ΛΑΖΑΡΗΝ,
ΛΕΥΚΑΣ. Ἀπευθυνθῆτε εἰς κεντρικὴν Διοί-
κην. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ, ΚΙΑΚΙΣ. Ἡ ὑπο-
γραφήν Κ. Σπυρίδουλος ἐτέθη ἐκ παρα-
δρομῆς. ΣΧΟΛΙΚΗΝ ΕΦΟΡΕΙΑΝ, ΜΗΘΥ-
ΜΝΗΣ. Θὰ σὰς ἀποσταλοῦν ὅμα τῇ ἀνατυ-
πώσει. Κον ΛΕΩΝΙΔΑΝ ΜΟΥΣΤΑΚΑΝ ΠΛΑ-
ΤΑΝΟΝ ΚΡΑΘΙΔΟΣ. Ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα
ἀνταρρέατι πάντοτε ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ. Κον
ΔΗΜ. ΘΕΡΙΑΝΟΝ, ΖΑΚΥΝΘΟΝ. Τὸ ποι-
ήματ' σας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Κον Ι. Δ. Πα-
ρασκευάσεθ, ὅπως διέλθῃτε ἐκ τῆς Ἱελε-
ρο-μηχανολογικῆς ἐταιρίας ἐγκαταστάσε-
ων Φειδιού 1, δι' ὑποθέσιν σας. Κους ΑΝ-
ΤΩΝΙΟΥ καὶ ΜΑΡΤΟΥΑΝ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΝ. Φωτογρα-
φίαν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον Α.
ΔΡΙΒΑΚΟΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΝ. Φωτογραφία
ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Κον ΦΟΥΛΑΝ ΤΣΑ-
ΤΣΟΜΟΙΡΟΥ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Τὸ ποιῆματ' σας
ἀπεστάλη εἰς ἐπιτροπῇ. Κον ΚΟΛΟΚΟ-
ΤΡΩΝΗΝ ΣΩΤΗΡ. ΕΝΤΑΥΘΑ. Σταυρόλε-
ξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΓΚΟΡΤΣΟ-
ΛΟΓΟΝ ΝΙΚΟΛ., ΣΠΑΡΤΗΝ. Ἡ φωτογρα-
φία σας θὰ λάβῃ σερῶν δημοσιεύσεως. Σταυ-
ρόλεξον ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Κον Γ. ΚΩΝ-
ΣΤΑΝ Δ. Α. Σ. Συνεργασία σας ἐλήφθη.
Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΝΤΟΛΕΦΑΝ ΑΓΗΣ.
Πτυχίσχον, Α. Σ. Θ. Σ. Ε. Συνεργασία
σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Εὐχα-
ριστοῦμεν. Κον ΚΑΥΚΑΛΙΟΝ Σ., ΑΡΔΕΑ.
Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. ΓΥΜΝΑ-
ΣΙΑΡΧΗΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑ-
ΝΙΩΝ. Οἱ μαθητὰί σας ἐνευεργήσαν. Εὐχα-
ριστοῦμεν. Ἀποδείξετε ἐν καιρῷ. Κον ΤΡΙΑΝ-
ΤΑΦΥΛΛΟΝ ΚΑΡΑΜΗΤΟΥ. Παρακαλοῦμεν
ἀποστείλατε ἀκριβὴς διεύθυνσιν. ΡΑΥΤΟΠΟΥ-
ΛΟΝ ΔΙΟΝ., Κέρκυραν. Τὸ ποιῆμα ἀπε-
στάλη ἐπιτροπῇ. ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΡΑ-
ΦΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Συδρομητὶ ἐνευεργή-
σαν.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΘΕΡΜΟΤΑΤΑ. ΕΤΑΙ-
 ΡΙΑΝ Ε.Φ.Ε.Κ., Θεσ)νίκην. Συνδρομητὴν
 ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΝΙΚΟ-
 ΛΑΪΔΗΝ, Ἅγιον Ἀθεότατον. Παρακαλοῦ-
 μεν ἀποστείλατε ἀκριβῆ διευθύναι. Κον
 ΔΡΟΣΗΝ ΣΤΑΥΡΟΝ. Συνδρομητὴς ἐνεγρά-
 φητε. Εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομὴ γεγραμμένη
 ἐπὶ τὸν περιοδικόν. ΝΙΚΟΝ ΜΠΟΧΛΟΓΟΝ-
 ΤΟΝ, Λαγκαδάς. Σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ σὰς
 συγχάριμεν δι' ὧρας ἐπιστολὴν σας. Κον
 ΔΡΙΒΑΚΟΝ. Φωτογραφία ἐλήφθη καὶ ποί-
 ημα. Κον ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΝ ΛΕΩΝΙΔΑΝ.
 Συγχάριμεν διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐν-
 θουσιασμόν σας. Κον ΖΑΒΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓ.,
 Θεσ)νίκην. Οἰανδήποτε συνεργασίαν καὶ ἂν
 στείλετε γίνεται δεκτὴ μετὰ τὴν κρίσιν
 ἐπιτροπῆς. Κον ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΝ ΑΛΕΞ.,
 Ν. Παλάτια Ἀττικῆς. Συνεργασία σας ἐλή-
 φθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Κον ΧΑΙΡΕΦΩΝ
 ΔΤ ΜΠΑΡΟΝΗΝ. Συνεργασία σας ἐλήφθη,
 θεθεῖσα ὑπὸ κρίσιν. Κον ΔΤΗΝ ΔΗΜΟΤ.
 ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΧΙΛΙΟΜΟΔΙΟΥ. Συγχάριμεν
 διὰ προσπαθείας σας. Συνεργασία μαθητῶν
 σας ἐστάλησαν ἐπιτροπῇ. Κον ΠΑΠΑΜΠΟΥ-
 ΚΛΗΝ ΔΗΜ., Δημ)λον Μελισσοχωρίου, Θεσ-
 σολονίκην. Ἐμφοτήριόν σας ἐλήφθη καὶ ἐ-
 στάλη πρὸς κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΙΩ.
 ΑΤΖΑΡΑΝ, Φω)λ)νην Νεοπόλεως Βοῖου. Διά-
 λεξις σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Εὐχαριστοῦμεν
 διὰ τὰς κρίσεις σας. Κον ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΝ
 ΕΥΣΤΑΘ., Παιδάς. Ἀκαθ. Τριπλόεως. Συγ-
 χάριμεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Κον ΛΟΥ-
 ΚΑΝ ΚΥΖΙΡΙΔΗΝ, Λάρισαν. Συνεργασία
 σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Κον ΚΩΝΣΤ. ΝΥΜ-
 ΦΟΠΟΥΛΟΝ. Ποιήματά σας ἐστάλησαν πρὸς
 κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΛΙΑΝ ΣΑ-
 ΡΑΝΤΑΚΟΝ, Ξηροκαμν. Λακωνίας. Εὐχα-
 ριστοῦμεν θερμῶς διὰ γραφόμενά σας. Κον Α.
 Κ., Ναύπακτον. Συνεργασία σας ἐλήφθη.
 Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΡΑΚΛΗΝ ΠΑΠΑΝΙ-
 ΚΟΛΑΟΥ, Πύργον. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.
 Ποιήμα σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Κον ΛΙΑΝΟ
 ΠΟΥΛΟΝ ΧΡ., Καθ) τὴν Ζ' Γυν. ἀρρ., ἐν-
 ταῦθα. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ.
 Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΡΙΣΤ. ΜΠΕΡ ΣΙ-
 ΜΗΝ, Μεσολόγγιον. Συμμερίζομεθα τὸν ἐν-
 θουσιασμόν σας. Σταυρῶλεσθ' ἐλπίθ. Κον
 ΦΤΑΜΕΓΚΟΝ ΓΕΩΡΓ., Κιάτον. Φωτογραφία
 σας δι' δημοσιεύσεω μετὰ τὴν κρίσιν της. Καθυ-
 στερεῖ διότι προηγουμέναι πολλὰ ἄλλα. Κον
 ΧΡ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ, Γυναιματάρχην Πύρ-
 γον. Ἐχετε δίκαιον. Ἀπεστάλη τὸ περιοδι-
 κὸν καὶ εἰς τοὺς ἐκ παραβόλης παραδεί-
 φθέντας. Δὲν προβλέπεται πόλλοις κατὰ
 τεύχη. Κον ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΙΣΚΟΠΑΚΗΝ.
 Σὰς συγχάριμεν διὰ τὰ πατριωτικὰ σας αἰ-
 σθηματα καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλὰ σας
 λόγια. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Σ., Δ)αν Ἡμιγυ-
 νασίον Μακροκράκωμης. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τεύ-
 χος ἐξηγντήθη. Ἐπιφλοσσομένης ὥπως ἀπο-
 στείλωμεν ὅμιν ἅμα τῷ ἐφοδισμῷ τῶν γα-
 ρφειῶν μας.

Εἰς τὸ προσεχὲς αἱ ἀπαντήσεις
τῶν ἐρωτῶντων διὰ τὸ μικρὸν
ραδιόφωνον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐλάθομεν:

ANT. N. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Πραγ-
ματεία «Πρὸς σπουδάζοντα νέον».
«ΞΕΝΙΑ» ἑπίσημον ὄργανον τοῦ Ἑ-
παγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου τουρι-
στικῶν ξενοδοχείων. Τεῦχος Νοεμ-
βρίου 1938.

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχος 8)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὄνοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρά ὄνομα καὶ ἐπώνυμον)

Ἐπάγγελμα..... Ἡλικία.....

Διεύθυνσεις (Πόλεις, δόδοι, ἀριθμοὶ ἢ χωρίον, ἐπαρχίαι, νομοὶ)

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἴσθε φαλαγγίται καὶ
γράψατε εἰς τῖνα φάλαγγα ἀνήκετε)

Н Е О Л А І А

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελεία τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ :
'Οδός Σόλωνος 'Αριθ. 33

Αρ. Τεύχ. 8 - 3 Δεκεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικού προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικ
 μένου υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλ
 προεδρευομένου υπό της Α.Ε. του 'Αρχη
 τής Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, δσ
 και εκπροσωπεί ταύτην, αναπληρούμενος ύ
 του Κυβερνητικού 'Επιτροπ
 κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπὸ
δειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γρα-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συντα-
ματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ Μὴ
ὑπαρχόντων μελῶν

ΕΤΗΣΙΑ (Εσωτερικοῦ) Δρ. 100 — 125

ΕΞΑΜΗΝΟΣ	50	65
ΤΡΙΜΗΝΟ	25	35

ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙ	ΟΥ	Σελίνια	15
----------------	----	---------	----

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ἰδιω-

ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΥΛ. 300

ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΝΑΓΕΡΑΦΙΑ

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΙ ΡΑΦΤΑ :
Προσδοκώ ότι Η ΝΕΟΛΑΙΑ, Κρατικό Λαϊκό

Περυσινόν «**Η ΝΕΟΛΑΙΑ**» Κεντρική Διοίκη-
σις Ε.Ο.Ν. Πλατεία Συντάγματος, Αθήναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας
Παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνωσθοῦν ἀπὸ ὅλους

Ἄναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιο-
κόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέρον-
τας τοιαύτην, διαθέτει, ἀπλῶς, τὴν εἰδικήν του στήλην
πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμ-
μίαν ἀρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων
τῶν ἀναγνωστῶν του.

Πάν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων τῆς Ὑπηρεσίας, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστελεῖται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν.», Πλατεία Συνάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφεῖα καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἀρμοδία ὑπηρεσία ἣτις κρίνει ταῦτα.

Αι συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνώστῶν δέον
νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ».
Πλατεῖαν Συν)τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι
αἱ πλείστα τῶν ἀποσταλῆσιν μέχρι σήμερον εἶναι
μακρὰ καὶ ἡ δημοσιεύσις των καθίσταται ἀδύνατος.
Συνιστῶμεν καὶ αὐτοῖς, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, περὶ τὰ
ποιήματα, εἶναι βραχέα.

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίαν ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσιεύσις τῶν καθυστερεῖ. Ὁφείλουν νὰ ἔχουν ὑπὸ ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατὰ χιλιάδας καὶ συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς, μεθ' ὃ λαμβάνουν σειρὰν δημοσιεύσεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσίς τούτων θὰ βραδύνῃ. Ἐξαιρέσις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐντελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

Πολλοί αποστέλλουν τὰς ἀτομικὰς τῶν φωτογραφίας πρὸς δημοσίευσιν. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία τοιαύτη θὰ δημοσιευθῇ. Τὸ περιοδικὸν ἐνδιαφέρουν μόνον φωτογραφίαι ὁμαδικῆς ὀργανώσεως τελευτῶν, ἐορτῶν, ἐκδρομῶν, ἀγώνων ἀθλητικῶν κλπ., ὡς καὶ ἱστορικῶν τόπων, ἀρχαιολογικῶν τόπων κ.ἄ., τὰς ὁποίας, κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ἢ ἐπισκέψεις τῶν, τὰ τμήματά λαμβάνουν.

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νά ἀναγρά-
φουν, ὅπισθεν καί συντόμως, τὰ παριστώμενα γε-
γονότα, καί νά ὦσι καλλιτεχνικά καί καταλλήλου φω-
τισμοῦ, ὥστε νά δύνανται νά ἀποτυπῶνται εἰς κλισέ.

ΑΙ συνδρομαί ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διὰ γραμματοσῶν. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τριμηνος.

Οι γράφοντες, ότι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγρα-
φοῦν, δεόν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει, ὅτι θὰ συναποστεῖλουν
τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, μέχρις ἀφίξεως, ὁμῶς,
τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, ἡ μεσολαβῇ ὀλίγου
χρόνου διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρα-
καλοῦμεν ἔτισης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις
τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἢ
Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρατηρήθη, ὅτι πλείστοι, εἰς
οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραψαν
μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει
εἰς τὴν ἐπαρχίαν με 5 καὶ 10 ὅμοια.

Καθίσταται γνωστόν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4, ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακου-
νώσεώς μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν νέον διὰ τούτων ἐφο-
διασμόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀπεστάλησαν εἰς ὅσου
ἐζήτησαν.

Ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας εἰς τὸ Στρατόπεδον
τῆς Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».